XXXI. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. MÁJUS 1.

Ludas Matyi

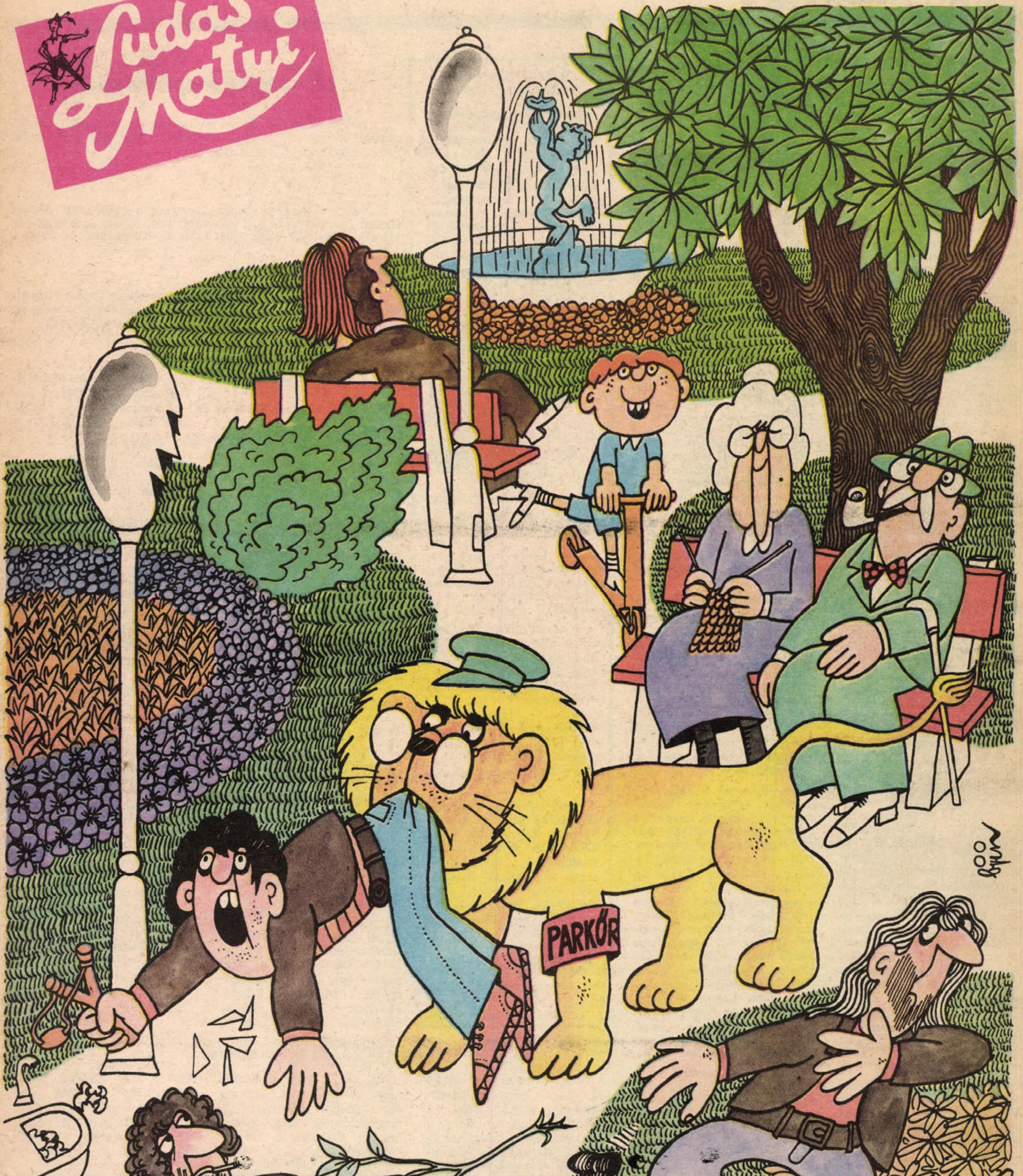

Balázs-Piri Balázs rajza

UTOLSÓ JAVASLATUNK A PARKOK VÉDELMÉRE

KEDVES LUDAS!

MENNYI ZÖLD JÁR EGY MAGYARNAK?

Keseregve írtunk arról, hogy elvesznek egy parkot a lágymányosi lakótelep gyermekeitől és felnőttjeitől. A Fővárosi Tanácstól, kicsit megkésve, az alábbi válasz érkezett:

„A lágymányosi lakótelep még 1962-ben jóváhagyott részletes rendezési terve szerint az Irinyi utca és Budafoki út találkozásánál F+30 szintes irodaház, valamint mozi, kultúrterem és nyomda épül. A tervezett épületegyüttes gazdasági okok miatt a lakóteleppel egy időben nem épült meg, ezért a területét ideiglenes jelleggel parkosították. A szóban forgó játszótér végleges jellegű kialakítása két városi főforgalmi út mellett, forgalmi csomópontban, semmiképpen nem indokolt és nem is tekinthető elfogadható megoldásnak. Több javaslat után született az a döntés, hogy a Budapesti Műszaki Egyetem diákszállodája kerüljön elhelyezésre. Az épülő kollégium magasház megoldása az eredeti városrendezési és városképi koncepciónak megfelelő felhasználást biztosít. A telepítést és az épület kialakítását a Fővárosi Tanács és az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium Tervvéleményező Bizottsága dicsérettel elfogadta.

A XI. kerületben egyébként kollégium céljára megfelelő terület nincs, mivel a Műszaki Egyetem területe és környéke jelenleg is rendkívül zsúfolt, a lágymányosi volt vásárváros területe pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Budapesti Műszaki Egyetem további fejlesztésének céljára van fenntartva.

Megjegyezzük, hogy az eredeti tervhez képest lényegesen kisebb területen épül a diákszálló, így a két épület között, valamint a Budafoki út mellett az építkezés befejezése után ismét lehetőség nyílik a parkosításra. Gyermekek részére a lakóházak mellett, valamint az Irinyi utcai épületek között jelenleg is megvannak és meg is maradnak a játszóterek. (Helyszínen meggyőződtünk arról, hogy nem is zsúfoltak.) A lakókörzeten belül a bölcsőde, az óvodák és az általános iskola kertterülete is az itt lakó gyerekek szabadban való mozgási lehetőségét biztosítja.

Vinkovits István
osztályvezető"

A válasz megnyugtatónak tűnik, de nem az. A gyerekek helyzete sem olyan rózsás, amilyennek a levél feltünteti, a felnőttekről meg egy szót sem ejt a válaszadó. Pedig megírtuk: itt, a lakótelepi skatulyákban, tízezer számra élnek emberek, akiknek kell egy nagyobbacska térség, ahová néha kiszabadulhatnak a házgyári panelek szorításából, ahol egy picit mozoghatnak, ahol lélegzetet vehetnek. A környezeti bántalmaktól nyomorított nagyvárosi ember bajaira (hányszor kell ezt még leírnunk, elmondanunk?) a betonerődítmények közé belopott fák, bokrok, füves terecskék nyújthatnak némi írt. A lakótelepek körül így is kevés a zöldterület, miért kell azt folyton folyvást megnyirbálni?

Azt hiszem, itt az ideje, hogy megalakítsuk a Zöldigénylő Bizottságokat, s igazságos zöldosztást, új zöldtörvényt követeljünk. Tudósok, orvosok, építészek okos gyülekezete számítsa ki, mennyi zöld jár egy fővárosi magyarnak, a hatóságok pedig gondoskodjanak róla, hogy a fejadagját mindenki meg is kaphassa.

Ha a most beépítendő terecske területét elosztanák a környező házakban élők számával, aligha jutna több egy-egy emberre, mint ahová a két talpát leteheti. Ehhez a talpalatnyi zöldhöz pedig mindenki joggal ragaszkodik. És nem érti, miért kellene lemondania róla, hiszen a levélből is kiderül, hogy igenis volna más hely a diákszálló felépítésére. Ha a volt lágymányosi vásárváros területét úgyis a Budapesti Műszaki Egyetem fejlesztésére tartják fenn, miért nem oda épül az egyetem kollégiuma?

Pest a századvégi nagy telekspekuláció miatt maradt parkok, zöldterületek nélkül. Ma nincs telekspekuláció, mégis Buda, a hagyományosan zöldebb oldal, lassan terek és parkok nélkül marad. Ezt nem én találtam ki, már a budapesti pártaktíván is hangzott el figyelmeztető felszólalás ebben az ügyben.

Lehet, hogy hamarosan ki kell vonulnunk a lakótelepi utcákra. nagy táblákkal, s a táblákon eme szent jelszóval: „Zöldet vissza nem adunk!"?

R. B.

SZELÍD PANASZ SZELIDI-TÓRÓL

Dunapataj nagyközség „Szelidi-tó" elnevezésű települését üdülőterületté nyilvánították. Több százan vettünk hétvégi ház építésére alkalmas telket, abban reménykedve, hogy hátralevő éveinket ott pihenéssel tölthetjük el. Sajnos, azok az üdülőtelekkel rendelkezők, akiknek nincs személyautójuk, az év nagy részében nem tudják az üdülőjüket felkeresni, mert nincs rendszeres autóbuszjárat, és Dunapatajról csak gyalogosan vagy autóstoppal lehet kijutni a Szelidi-tóhoz.

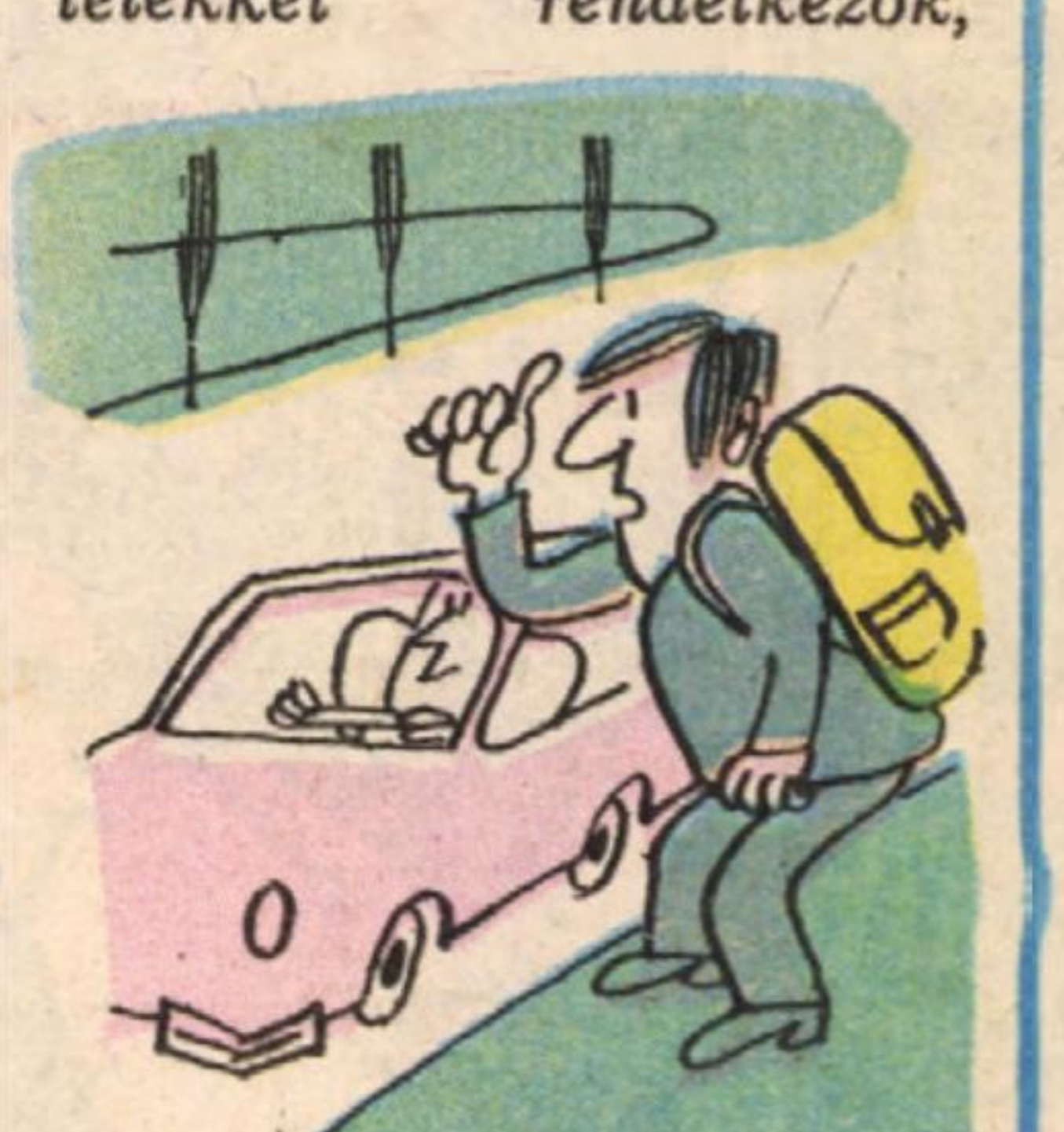

A nyári menetrend szerint, májustól szeptember végéig megfelelő a közlekedés, de szeptembertől májusig csak egy autóbuszjárat van. Ez reggel fél ötkor indul a Szelidi-tótól Dunapatajra és este fél kilenckor vissza. Tehát napközben nincs közlekedési lehetőség.

Szeretnénk a nyaralási főidény előtt is kijutni hétvégi házunkhoz, hogy azt rendbe hozzuk, kicsinosítsuk, a kertben a tavaszi munkákat elvégezzük, hogy a főidényben odaérkező, pihenni vágyó dolgozók, kiránduló turisták, kellemes körülmények között töltsék szabad idejüket.

Breznay István
2600 Vác
Széchenyi u. 29.

Az olvasó megkérdezi...

...hol találhatnék Riga—4 típusú segédmotoros kerékpáromhoz egy főtengelyt? (Értesítést vár: Herczeg Gábor, 2094 Nagykovácsi, Erdészház 2.)

*

...lehet-e valahol kapni Horizont tévébe AW 53—88 típusú képcsövet? Aki segíteni tud, írjon a következő címre: Nagy Tiborné, 8400 Ajka I., Komáromi u. 13.

*

...miért van az, hogy csak nagyon ritkán lehet citromfagylaltot kapni Budapesten? (Izgatottan várja a választ: Komlós András 9 éves tanuló, II., Törökvész út 94.)

*

...hol gyártanak postagalambok megjelölésére használható lábgyűrűket? Aki tudja, írja meg: ifjú Bálint Árpád, 2688 Vanyarc, Táncsics M. u. 8. címre.

REPÜLŐS-KALAND

Március elején felkerestem az IBUSZ egyéni utazásokat intéző irodáját és befizettem az előleget egy április 4-től április 7-ig tartó prágai utazásra; szállás fél penzióval, valamint repülőút oda-vissza. Március 26-án újra felkerestem az irodát, mindent kifizettem, felvettem a valutát, a hotel igénybevételére szóló voucher-t, valamint a MALÉV által kiállított repülőjegyeket, amelyekbe szabályszerűen minden adat be volt vezetve. Budapestről MA 820-as gépjárat április 4-én 11.15-kor indul és vissza Prágából április 7-én 13.35-kor. Mindezt „OK" jelzéssel szentesítették.

Tehát alapos gondossággal, időben intéztem, hogy minden simán, rendben menjen. Április 4-én verőfényes szép időben, ünnepi hangulatban megjelentem Ferihegyen és beléptem az utasbejárón a nagy választófal mögé. Ott átadtam jegyfüzetemet az e munkával foglalkozó repülőtéri tisztviselőnek, aki meglepetten közölte: ez a járat nem megy, mert megszüntették. Döbbenten álltam, előttünk a MALÉV által ez időpontra kiállított „OK"-s, érvényes és kifizetett jegyeivel. Lehetséges, hogy jegyeket bocsátanak ki egy nem létező járatra? Ha az áprilisi menetrendet megváltoztatni látták szükségesnek, azt a jegy kiállítása idején már tudniuk kellett. Ugyan, honnan tudja meg mindezt az utazó fél, ha nem kap értesítést? Mondom a tisztviselőnek: a menetrend szerint másfél óra múlva van egy másik gép. Gép van, mondja, de az a KLM-é, ott pedig dollárt kell fizetni. Akkor legyen hát holnapi gép! Igen, mondja ő, holnap valóban lesz gép, de az teljesen telített.

Ezután pedig már hiába igyekeztem volna akár vonattal is, az egész kirándulásom fuccsba ment. Mindazok, akiket Prágában lóvá tettem, nehezen bocsátják ezt meg nekem. Talán el sem hiszik, hogy ilyesmi is előfordulhat.

Jakab László
1085 Bp., Mária u. 23.

KILÁTÁS A SZEMÉTHEGYRŐL

Nem lehetett könnyű dolguk a népesség-összeíróknak Dunakeszin, a Felsőtabán úton, mert a házszámozás áttekinthetetlen. Egy-egy házszám többször is előfordul. Nincs az útnak páros és páratlan számozású oldala, és ember legyen a talpán, aki az összevissza számozott házak között eligazodik. Az a gyanúnk, hogy a felsőtabániak kedvenc számaikat nem a lottón játszszák meg, hanem táblára festve kiszögezik a házuk falára.

A Ludas Matyiban tavaly már szót ejtettünk erről, de a vart rendezés nem történt meg. Ebben sem, másban sem. Arról is beszámoltunk, hogy olyan hegyet fedeztünk fel a környéken, amelyet hiába kerestünk a térképen: egy szeméthegyet. Szomorúan tapasztaltuk, hogy cikkünk nyomán a hegymozgató erők nem léptek működésbe: a szeméthegy azóta sem lett kisebb. De változás azért történt: a szennycsatorna időközben eltömődött, és kellemetlen bűzzel árasztja el a környéket. Esős időben csak gumicsizmában tudnak közlekedni az ott lakók. Azt is csak nappal. Sötétedés után ugyanis nem ajánlatos a Felsőtabán úton járni, mert a közvilágítással is baj van. Egyelőre csak a lámpaoszlopok állnak...

Lehetséges, hogy a nagyközség fejlesztési tervében nem a Felsőtabán út foglalja el a legfontosabb helyet. De valamit az itt lakókért is tenni kellene, sürgősen. Ha már nagy költséggel megépítették a szennycsatornát, illő lenne gondoskodni arról, hogy az megfeleljen a rendeltetésének.

(f. i.)

Ketten beszélnek

— Bűnösnek érzi magát?

— Igenis, tisztelt bíróság! Ma már tudom, hogy nem kellett volna felgyújtanom a lakásunkat, s azt sem tettem helyesen, hogy kedves feleségemet fojtogatni kezdtem. Mentségem legyen, hogy ideges természetű ember vagyok és kijöttem a sodromból.

— Az hozta ki a sodrából, hogy a felesége megkérdezte: mit főzzön vasárnap ebédre?

— Nem, kérem. Az hozott ki a sodromból, hogy ezt harminchétszer kérdezte.

— Aha. Mennyi idő alatt?

— Körülbelül hat perc alatt.

— És miért kellett ennyiszer kérdeznie? Nyilván azért, mert maga nem válaszolt.

— De igen, kérem, én válaszoltam már az első kérdésére is. Azt feleltem: legyen húsleves, marhahús tormával és mákos palacsinta. Erre ő azt mondta, hogy mondjak mást, mert tormát nem lehet kapni. A tavalyi már pudvás, az idei még primőr. Erre én azt mondtam, hogy akkor legyen gulyásleves csipetkével és túrós csusza. Erre ő azt mondta, hogy az tegnap volt.

— És csakugyan?

— Igen. De nekem nem jutott más az eszembe. A feleségem ezek után tovább kérlelt, hogy mondjam meg, mi legyen vasárnap ebédre? Némi töprengés után azt javasoltam, hogy legyen spenót kacsasülttel és prézlis núdli. Erre a feleségem azt mondta, hogy a spenót még nagyon drága és sok időbe telik, amíg megpucolja, mondjak mást. Erre én azt mondtam, hogy főzzön, amit akar, nekem olezánc. Erre megsértődött és azt mondta, hogy annyi segítséget igazán elvárhatna tőlem, hogy megmondjam, mit főzzön vasárnap ebédre. Ekkor már egy kissé ideges voltam, de még nem nagyon s ezért, amikor a feleségem szemében megláttam az első könnycseppet, összeszedve minden leleményemet, azt javasoltam, hogy legyen ebédre cibereleves és szilvásgombóc. Erre a feleségem azt mondta, hogy az nem vasárnapi ebéd, mondjak valami mást. Erre mondtam, hogy legyen gombapörkölt gyilkos galócából és savanyúság. Én ezt egészen komolyan mondtam, tisztelt bíróság, mert ekkor már kint voltam a sodromból, és úgy gondoltam, hogy vasárnap megesszük a gyilkos galócát és nekem többé sohasem kell megmondanom, hogy mi legyen vasárnap ebédre. A feleségem azonban — mindig is élnivágyó asszony lévén — azt felelte, hogy ne hülyéskedjek, mondjam meg, mi legyen vasárnap ebédre. Ekkor én térdre estem előtte és megesküdtem, hogy sejtelmem sincs, mi legyen vasárnap ebédre. Erre ő azt kérdezte, nem bánom-e, ha ugyanazt esszük vasárnap, amit szombaton főz? Erre én azt mondtam, hogy dehogyis bánom, mire ő azt kérdezte, hogy mi legyen ebédre szombaton? Ekkor már reszketett minden porcikám, de uralkodtam magamon és azt feleltem, hogy legyen halászlé és mézes puszedli, amire ő azt mondta, hogy a mézes puszedli nem ebéd, mire én azt mondtam, hogy akkor legyen halászlé és lekváros tészta, mire ő azt mondta, hogy a lekváros tésztát utálja, mire én azt mondtam, hogy akkor legyen halászlé és meggyes rétes, mire ő azt mondta, hogy a gyerek nem eszi a halászlét. Ekkor én elkezdtem énekelni.

— Hogy jutott eszébe ilyen helyzetben énekelni? Nem gondolt arra, hogy a feleségének rosszul fog esni az ilyen cinikus magatartás?

— Nem. Először is azért nem, mert harmincöt évvel ezelőtt mindig örült, ha énekelek, másodszor pedig azért sem, mert leplezni akartam az idegességemet.

— És a felesége mit szólt, amikor maga énekelni kezdett?

— Azt mondta, hogy ne énekeljek, inkább mondjam meg, hogy mi legyen vasárnap ebédre. De ekkor már bőgött.

— Mire maga?

— Mire én kezet csókoltam neki és azt mondtam, hogy rántott leves, sajtos makaróni.

— És mikor gyújtotta fel a lakásukat?

— Vasárnap, amikor megtudtam, hogy rántott levest és sajtos makarónit főzött.

(t.)

FULÖP GYÖRGY:

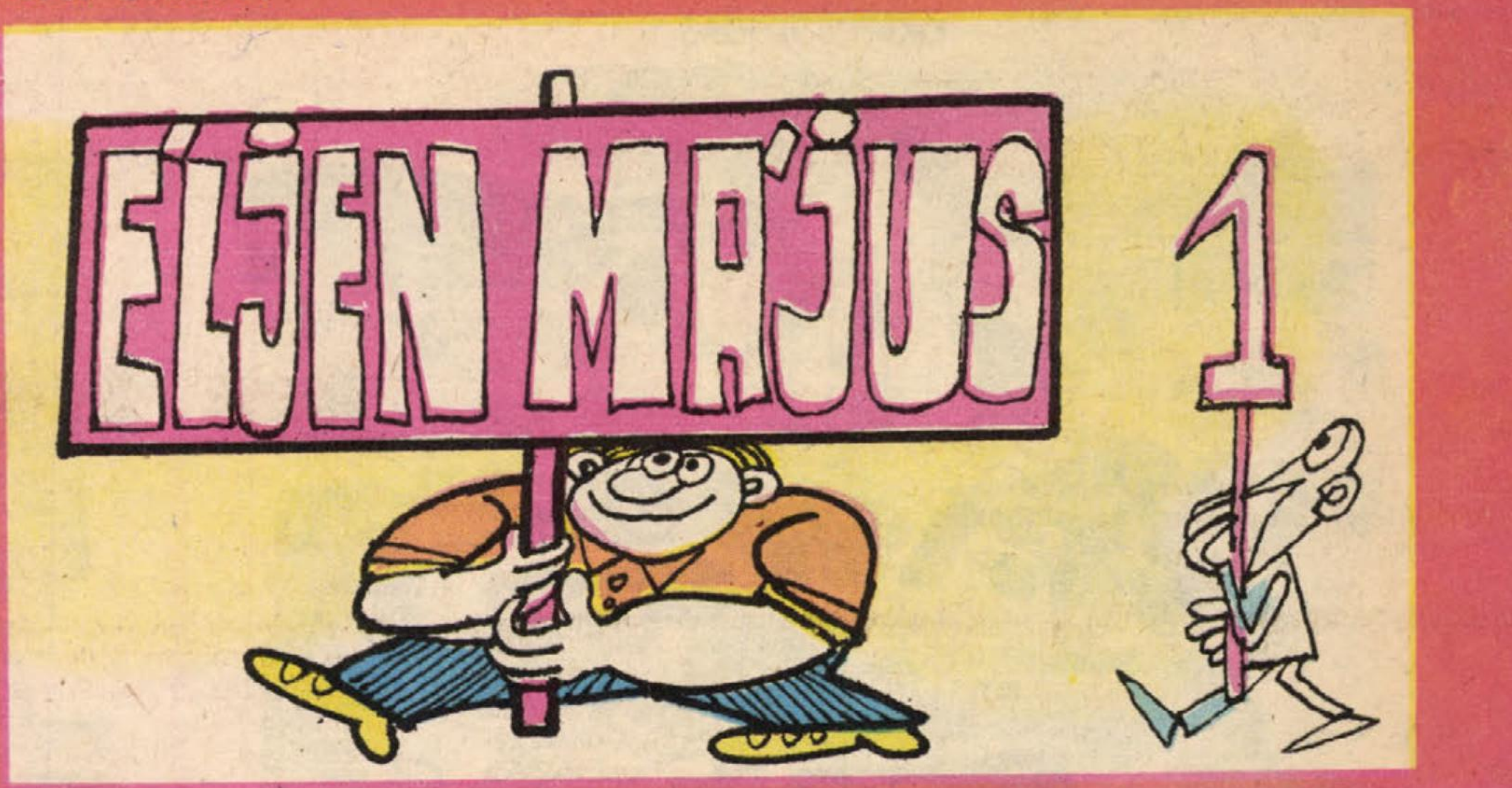

GAVALLÉR

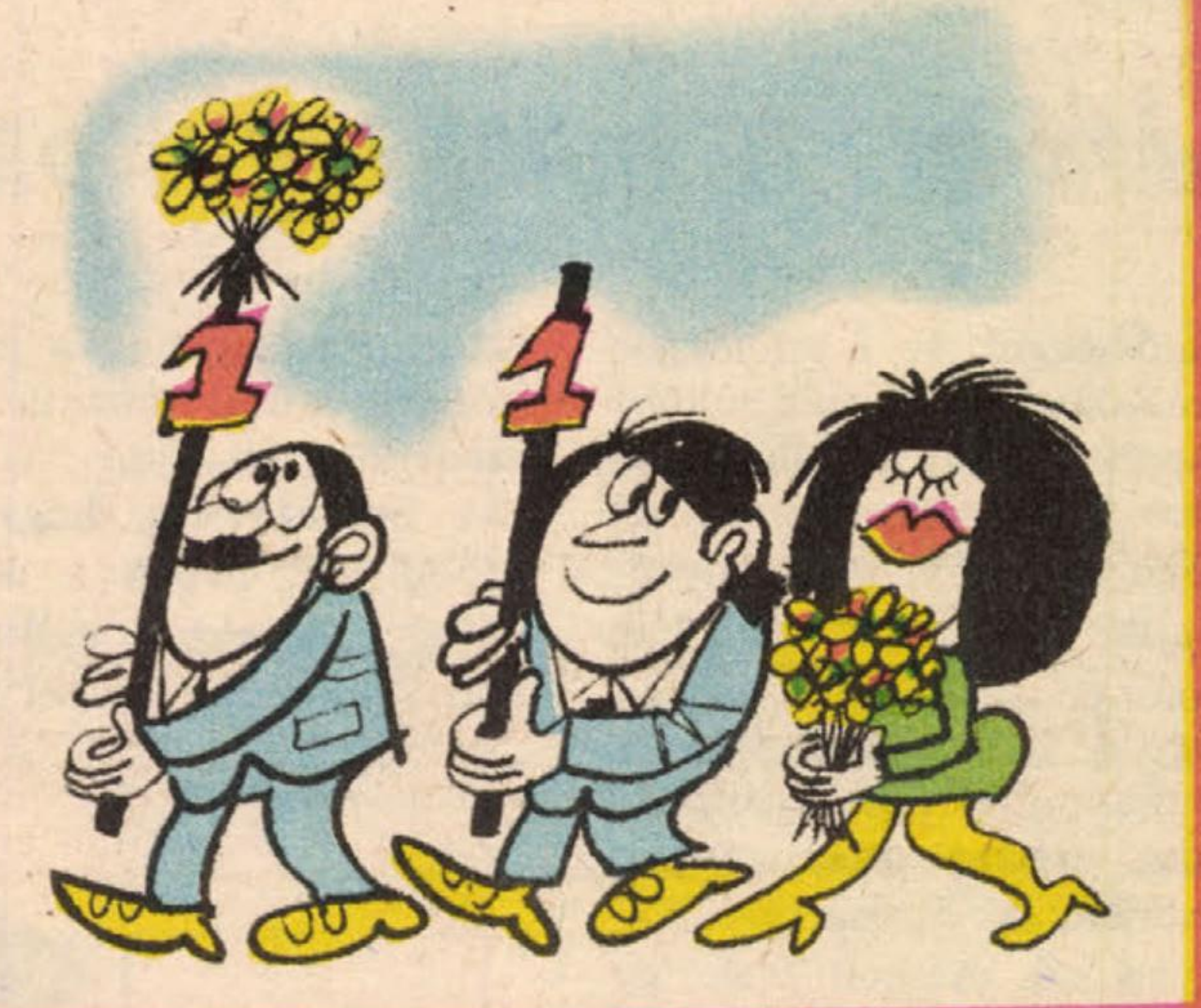

FEJ FEJ MELLETT

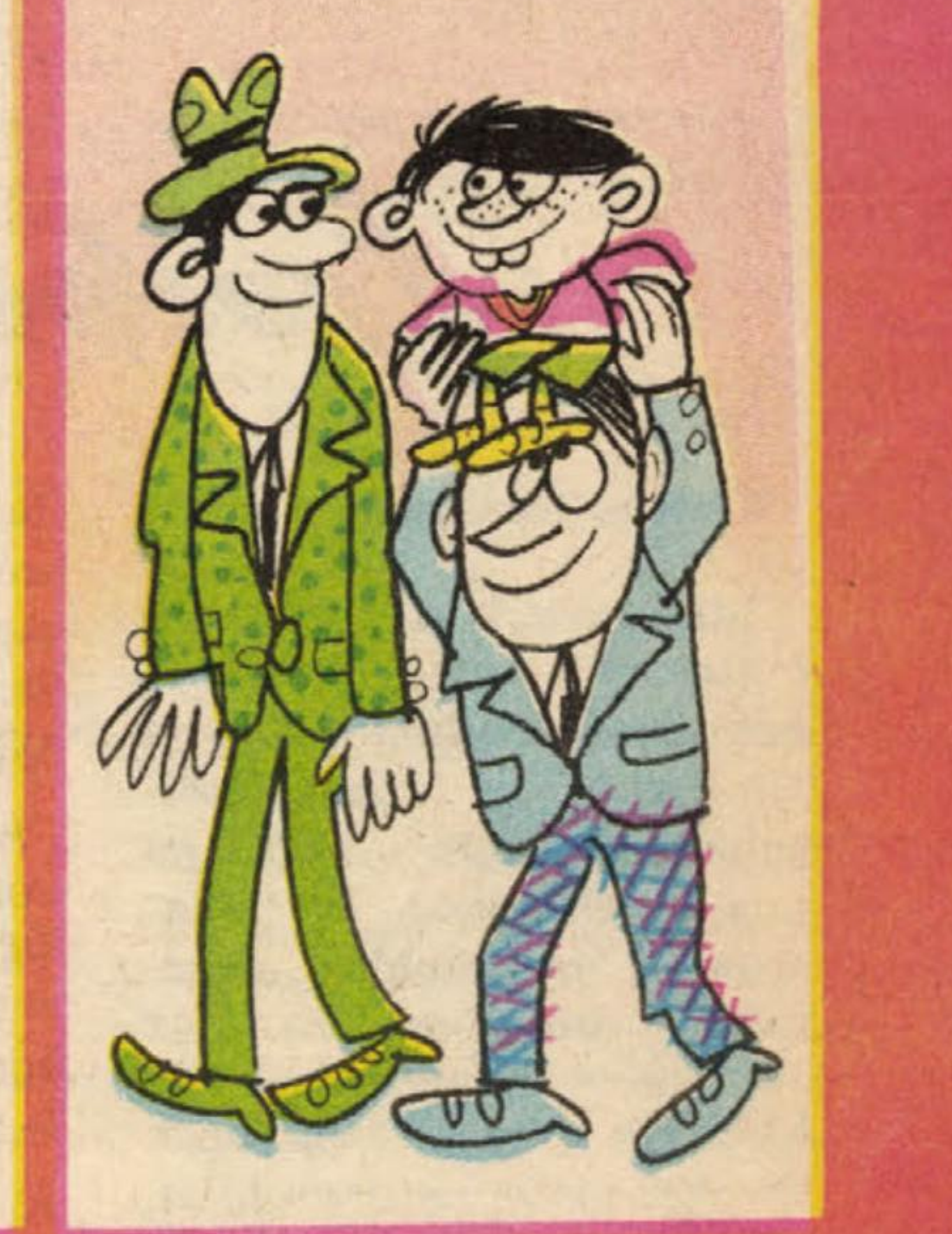

NEMZEDÉKEK

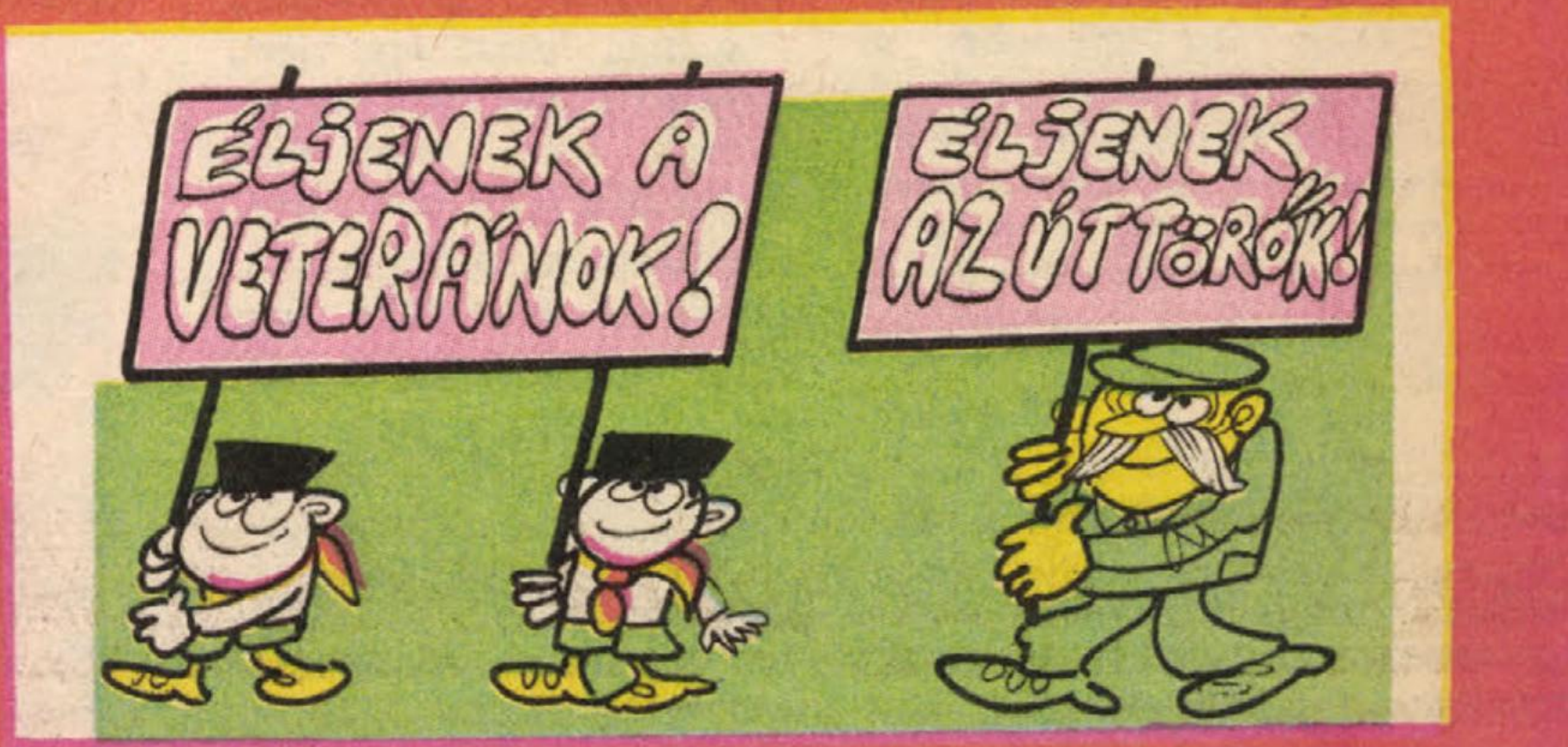
ÉLJENEK A VETERÁNOK!
ÉLJENEK AZ ÚTTÖRŐK!

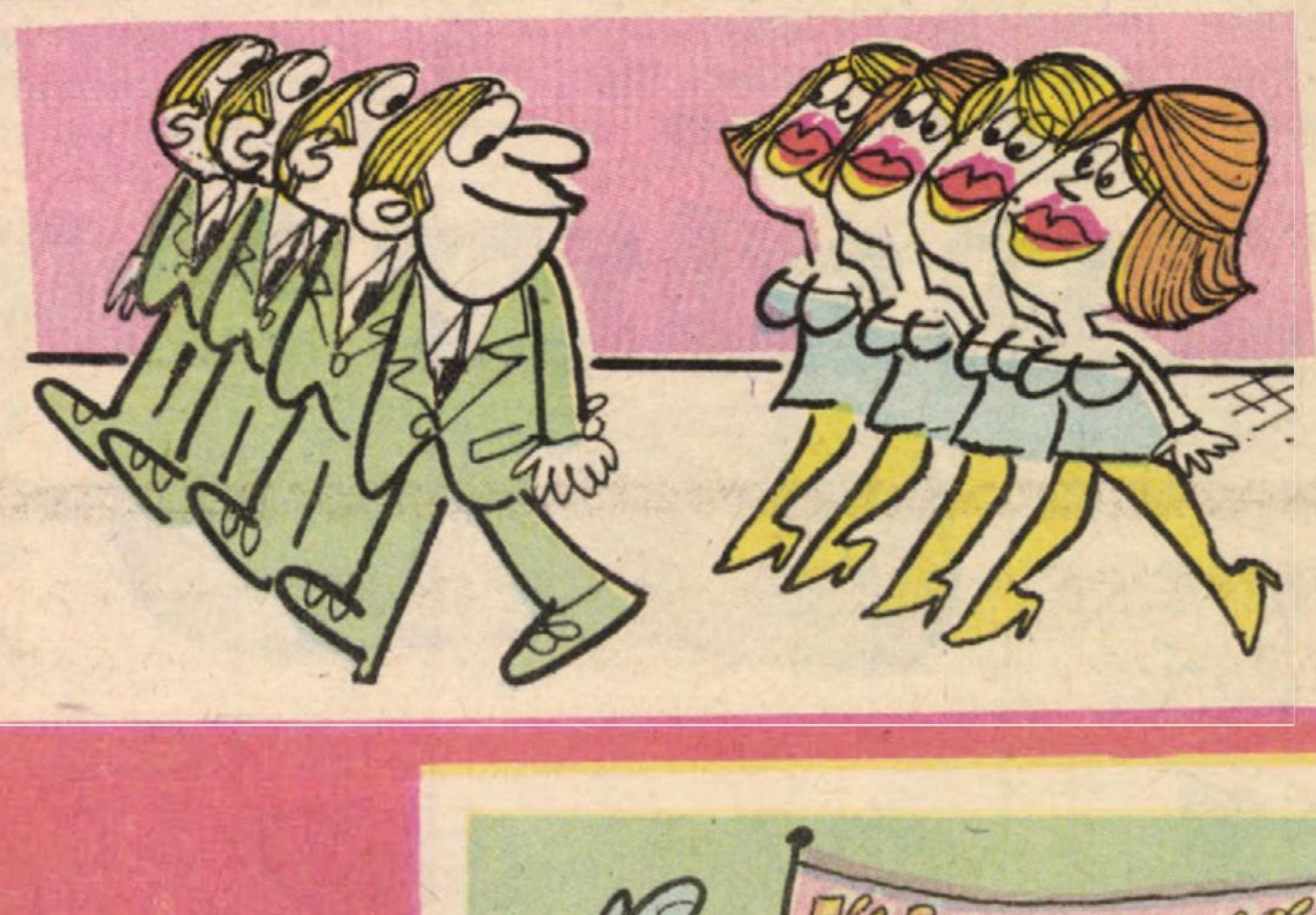

JAVÍTHATATLAN FÉRFIAK

CSALÁDI FELVONULÁS

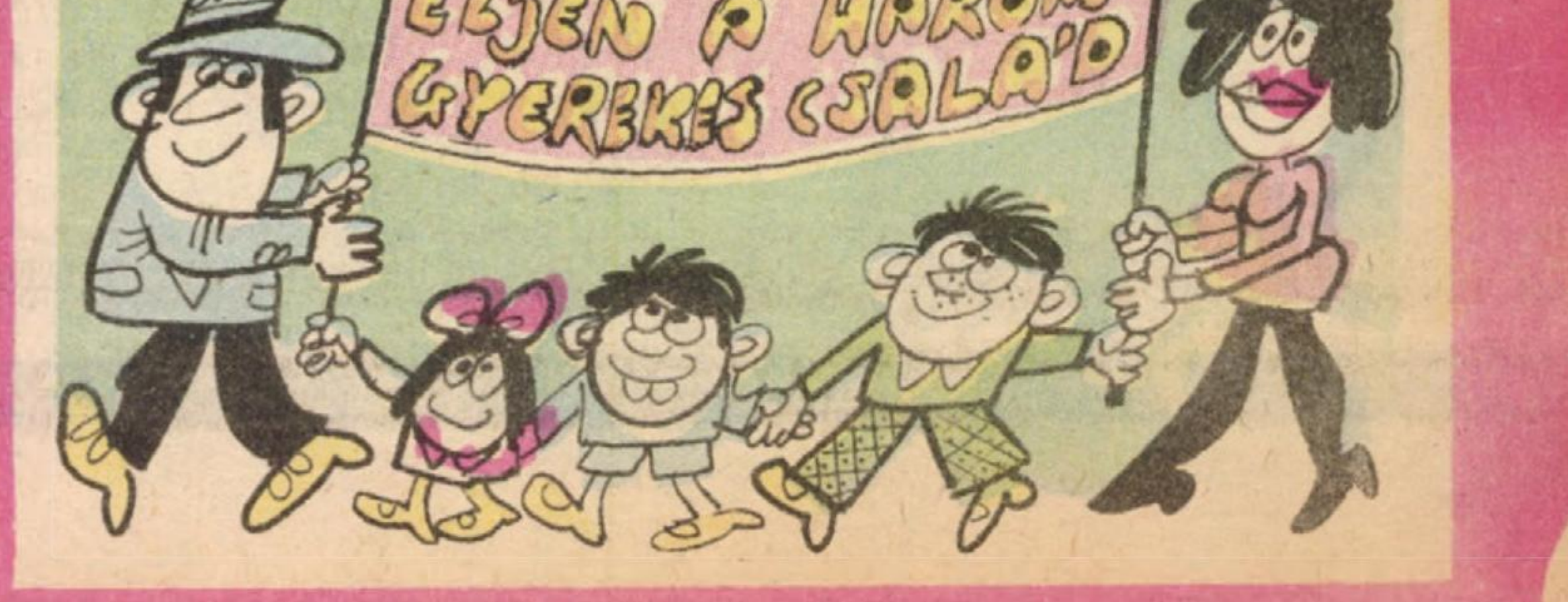

KIKAPCSOLÓDÁS

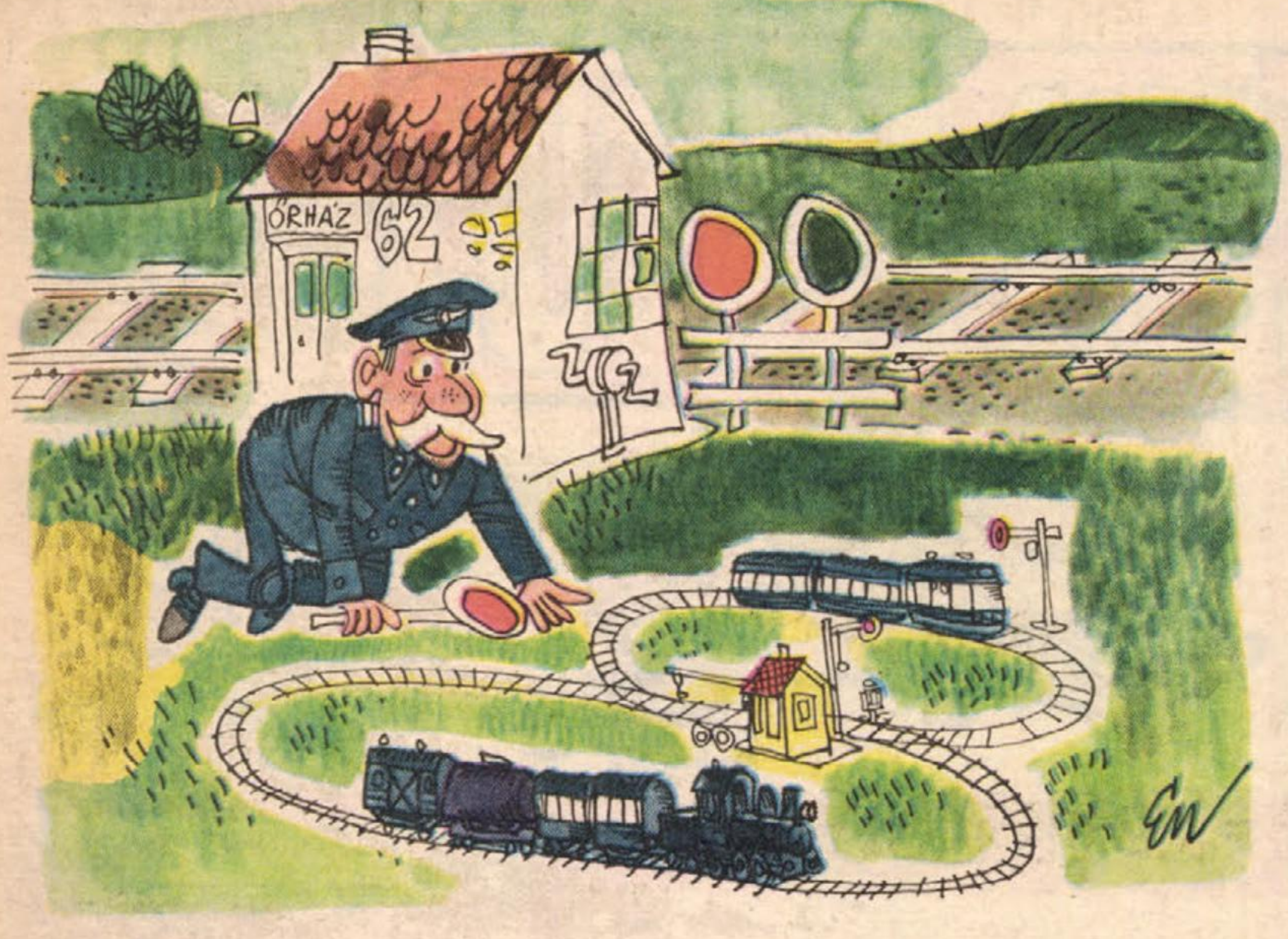

DIPLOMÁCIAI KÉSZSÉG

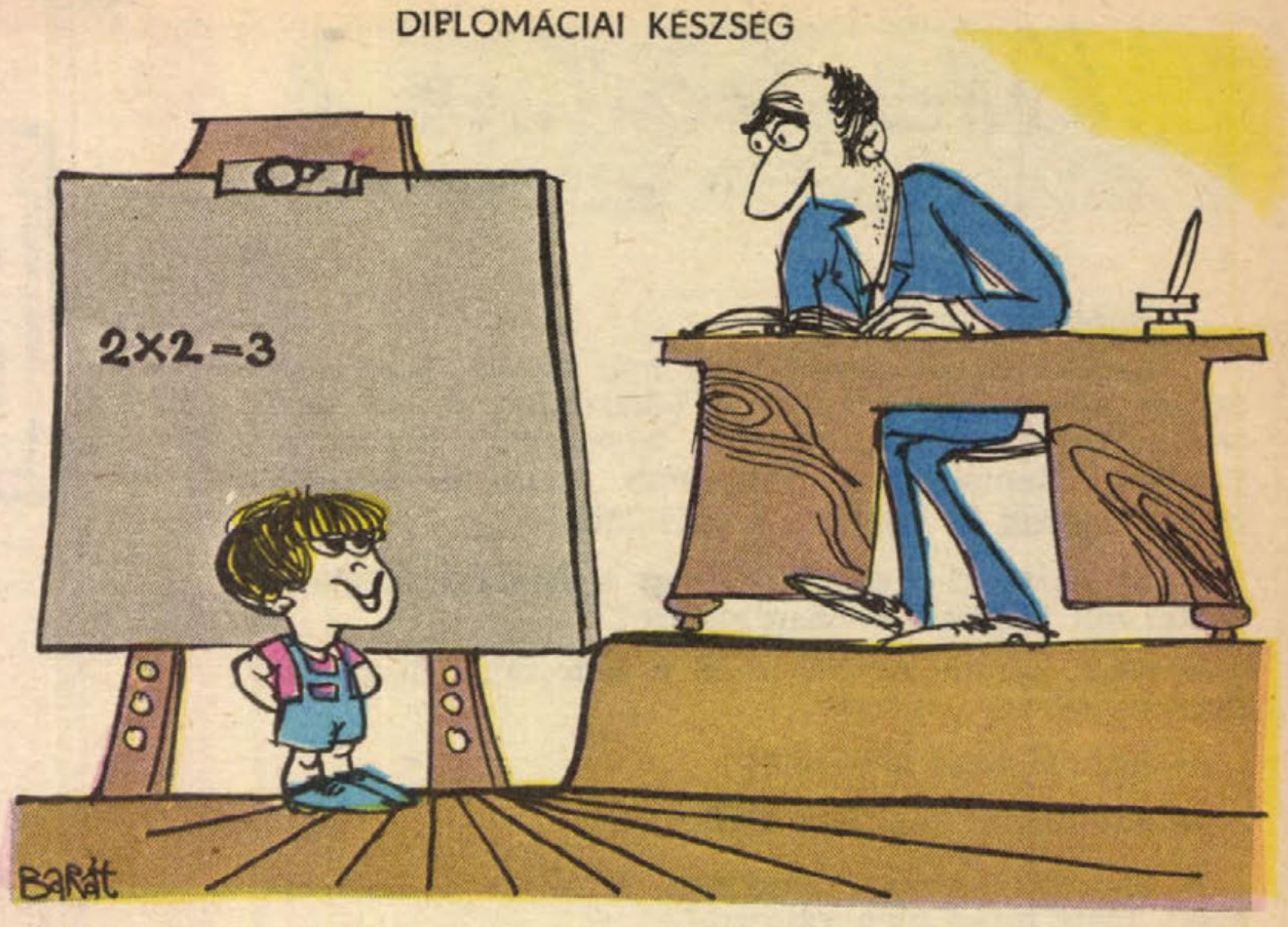

– A szüleimet, sajnos, nem hívhatom be, de áthidaló megoldásként közvetett tárgyalásokat javasolok.

Levélváltás a munkaügyi panaszokról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Munkaügyi sérelmemet a vállalatnál nem intézték el, kénytelen voltam tehát a munkaügyi döntőbizottsághoz fordulni, ahol javamra döntöttek és panaszomat megfelelően orvosolták. Most, miután már az ügyem elintéződött, azt kérdezik tőlem, még azok is (igazgató, munkaügyis, jogász stb.), akiknek módjukban állt ügyemben a vállalatnál „első fokon” dönteni, hogy miért fellebbeztem a döntőbizottsághoz. Én is azt szeretném tudni: miért nem intézik el döntőbizottság nélkül az ügyeket?

Kedves Olvasónk!

A munkaügyi vitákat gyakran azért nem intézik el és nem zárják le a vállalatnál, mert akiknek dönteniük kellene, szívesen mellőzik az állásfoglalást. Azért mellőzik, mert az felelősséggel jár, a felelősségvállalást pedig még inkább kerülik, mint az állásfoglalást. Tehát sem ezt, sem azt nem kedvelik, mert kockázattal jár, nincs azonban semmi kockázat, ha az ügyet továbbpasszolják a munkaügyi döntőbizottsághoz, esetleg most már a munkaügyi bírósághoz. Nagyon sok esetben csak így lehet igaza a dolgozónak, a vállalat csak így fizet, mert most már van rá határozat, mert most már megítélték. Most már szívesen fizetnek: nincs kockázat, pénz van. Most már senki sem sajnálja a dolgozótól, még gratulálnak is neki.

Az ön ügye csupán egy abból a százezerből, amelyet 1974-ben a munkaügyi döntőbizottságok tárgyaltak és amelyek nagyobb részében kiderült, hogy a dolgozóknak volt igazuk. (Ezt én, és mindenki más, a SZOT főtitkárának a pártkongresszuson tartott beszédéből tudhatja.) Ha ehhez hozzáteszem, hogy az utóbbi két évben a munkaügyi bíróságok csaknem harminckétezer üggyel foglalkoztak, akkor nyilvánvaló, hogy valami hiba van a kréta körül. A vállalatok ítélőképessége, tárgyalási- és megegyezési szándéka a dolgozóival, korántsem lehet kielégítő, noha csak ritkább esetben van szó a munkaügyi vitáknál a „majd én megmutatom” hatalmaskodásról és a dolgozók oktalan és makacs üldözéséről. (Ilyen esetekben az elmarasztalt vállalatot — jogászát, munkaügyisét, vezetőjét — kellene bírsággal sújtani.)

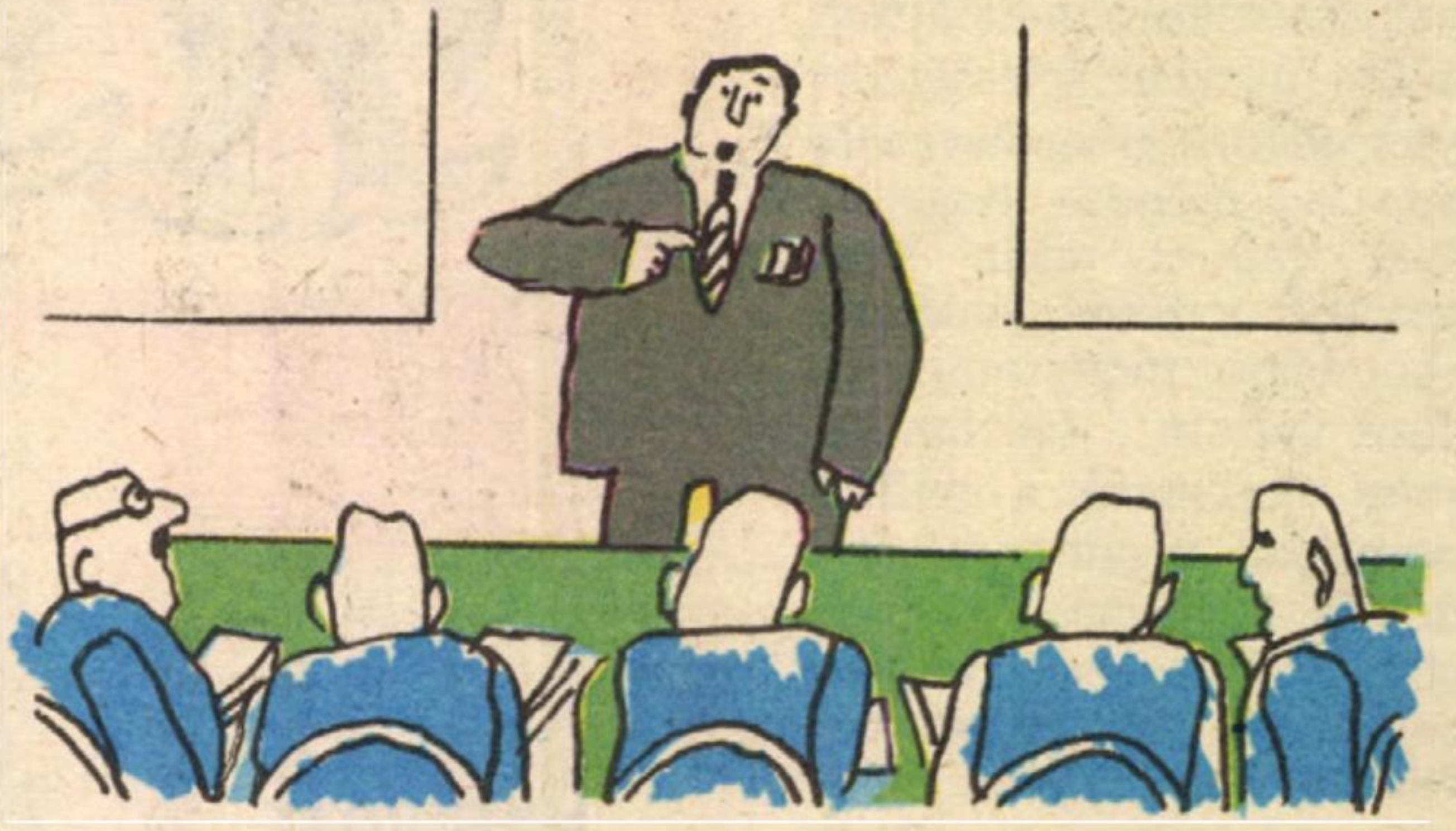

Nyilvánvaló, ha a vállalatok és üzemek mindenütt felelősséggel intéznék a dolgozók ügyeit, akkor a saját hatáskörükben döntenének. Ez esetben a sérelmek nagyobb része el sem jutna a döntőbizottságokhoz vagy a munkaügyi bírósághoz, ami nemcsak ezekre a nagyon fontos intézményekre háruló nagy munkát csökkentené jelentősen, de egyben megkímélné a dolgozókat is a felesleges tárgyalásoktól és izgalmaktól.

Nagyon fel kell figyelni arra, hogy „a dolgozók ügyeinek intézésében helyenként — enyhén szólva — felelőtlenül járnak el.” A tények azt mutatják, hogy ez nagyon helyénvaló megállapítás. Ám minden rosszban van valami jó. Mert az ugyan rossz, hogy a múlt évben a döntőbizottságok százezer ügyet tárgyaltak, ez a mi rendszerünkben elképesztően magas szám. Ami ebben mégiscsak jó, az a tagadhatatlan tény, hogy széles körben érvényesült a munkahelyi demokrácia: a dolgozók bátran harcoltak a jogaikért.

Ennél csak az lenne jobb, ha kevesebbet kellene harcolniuk érte. Annyival többet dolgozhatnának.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

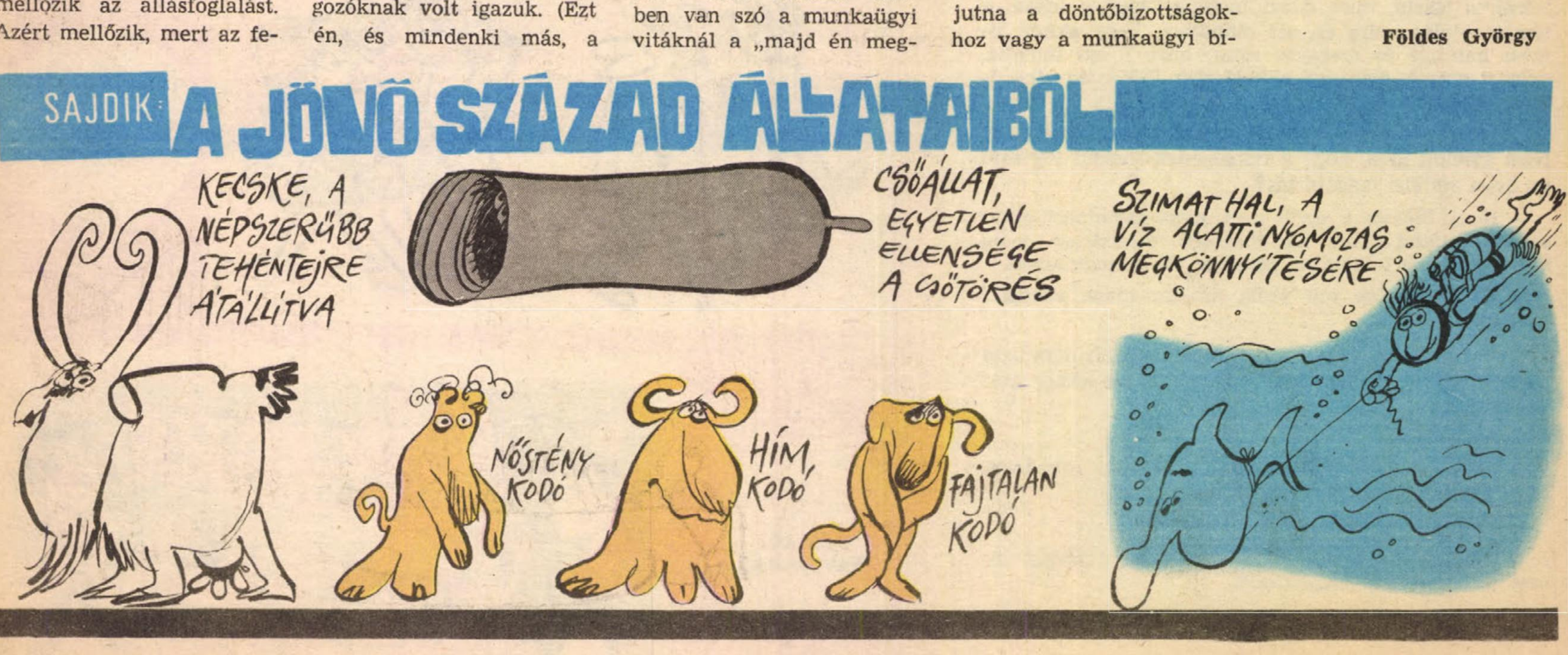
KECSKE, A NÉPSZERŰBB TEHÉNTEJRE ÁTÁLLÍTVA
CSŐÁLLAT, EGYETLEN ELLENSÉGE A CSŐTÖRÉS
SZIMATHAL, A VÍZ ALATTI NYOMOZÁS MEGKÖNNYÍTÉSÉRE
NŐSTÉNY KODÓ
HÍM, KODÓ
FAJTALAN KODÓ

TORONYZENE

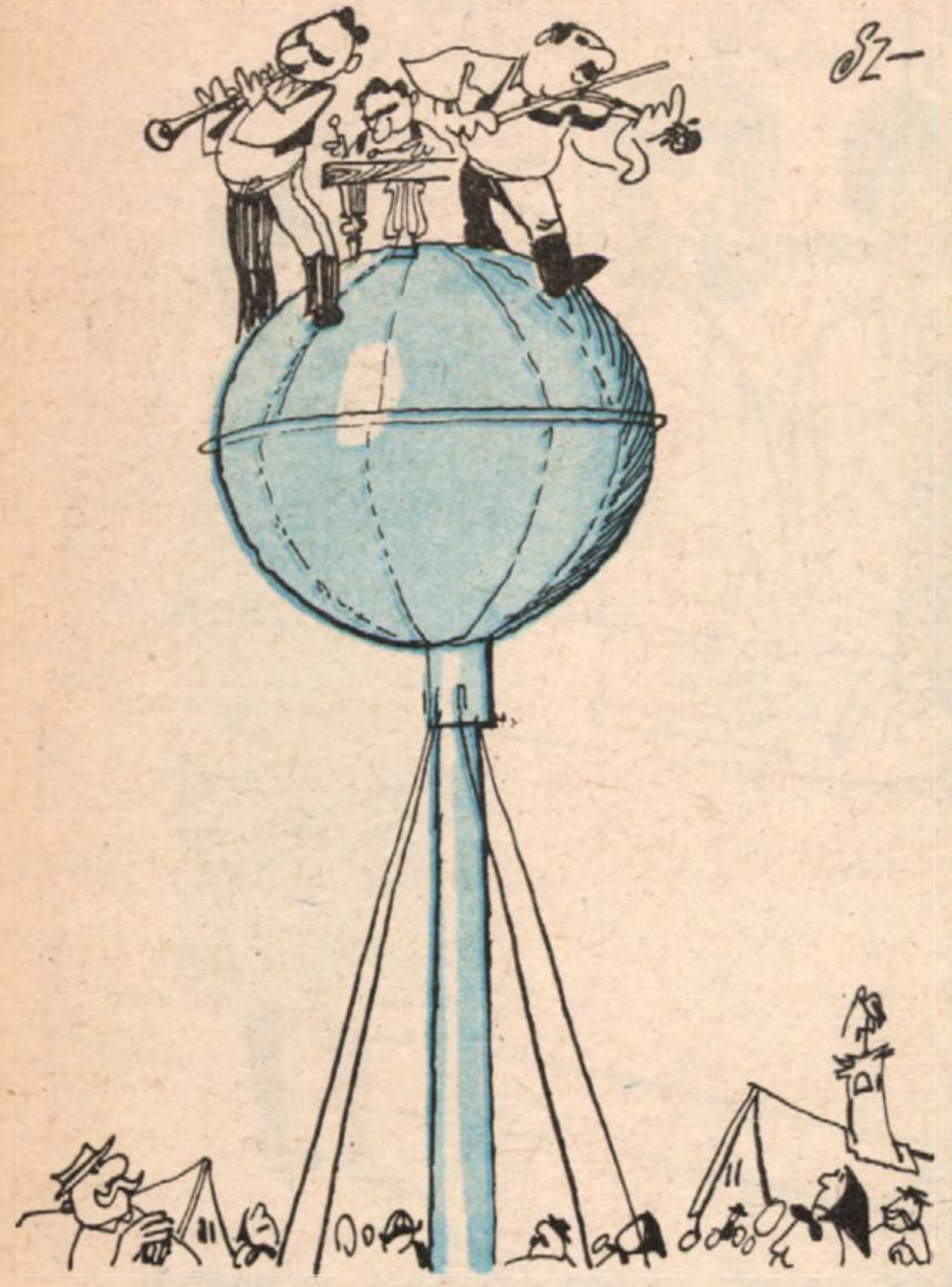

KORSZERŰ JUH

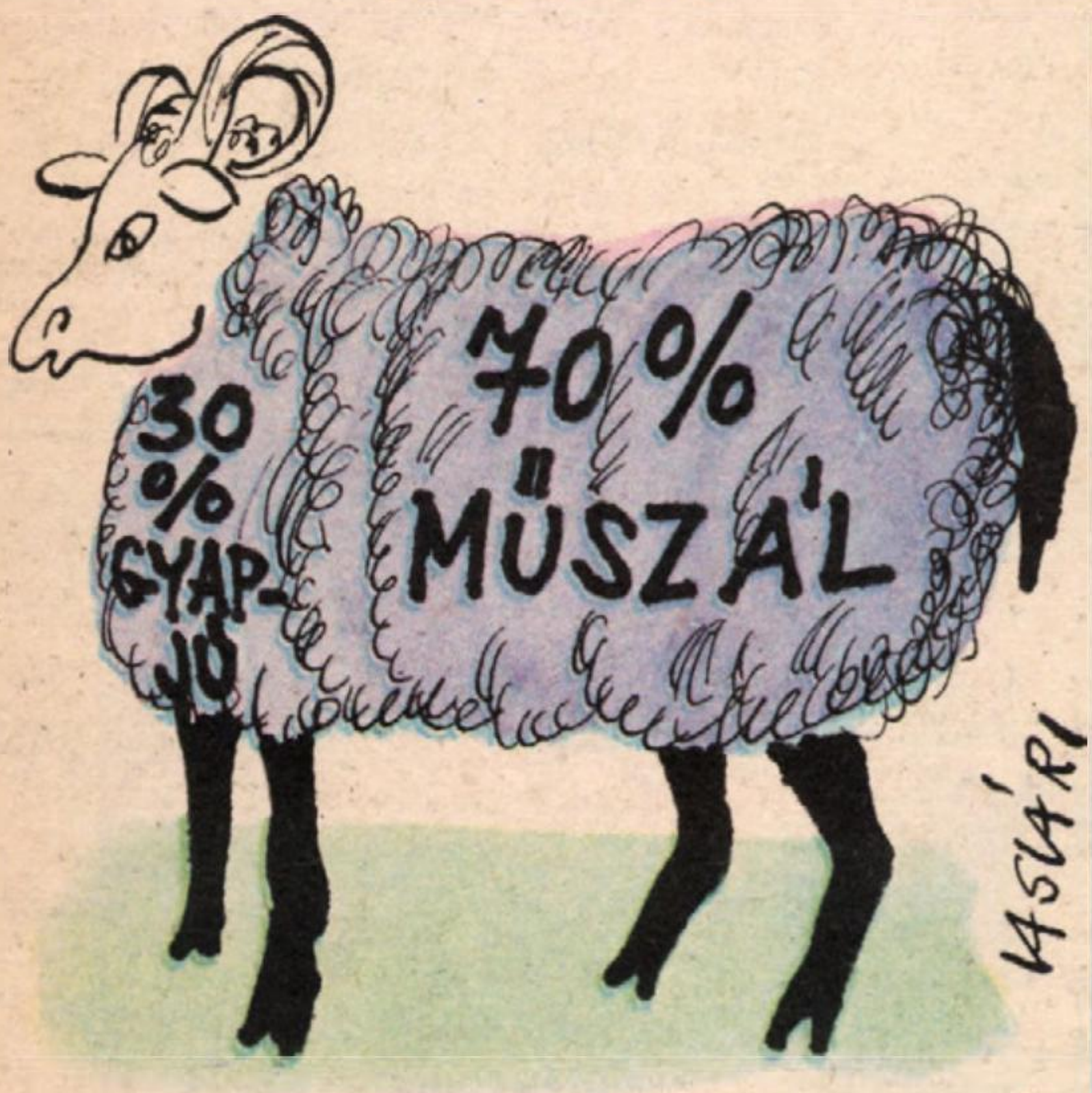

CIRKUSZI TÖRTÉNET

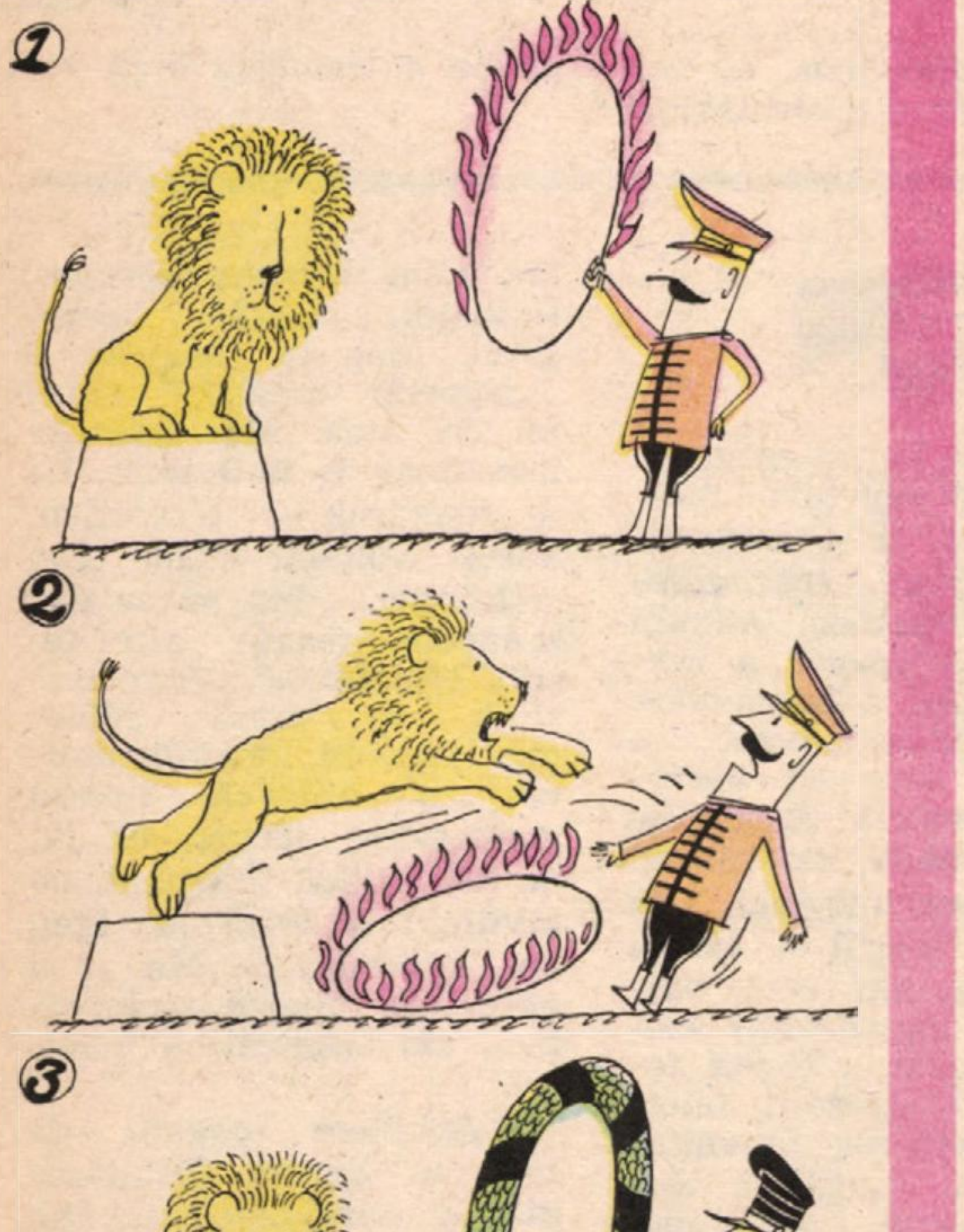

ÓVATOS TAXIS

– Innen a hátsó ülésről jobban szemmel tarthatom az utasokat.

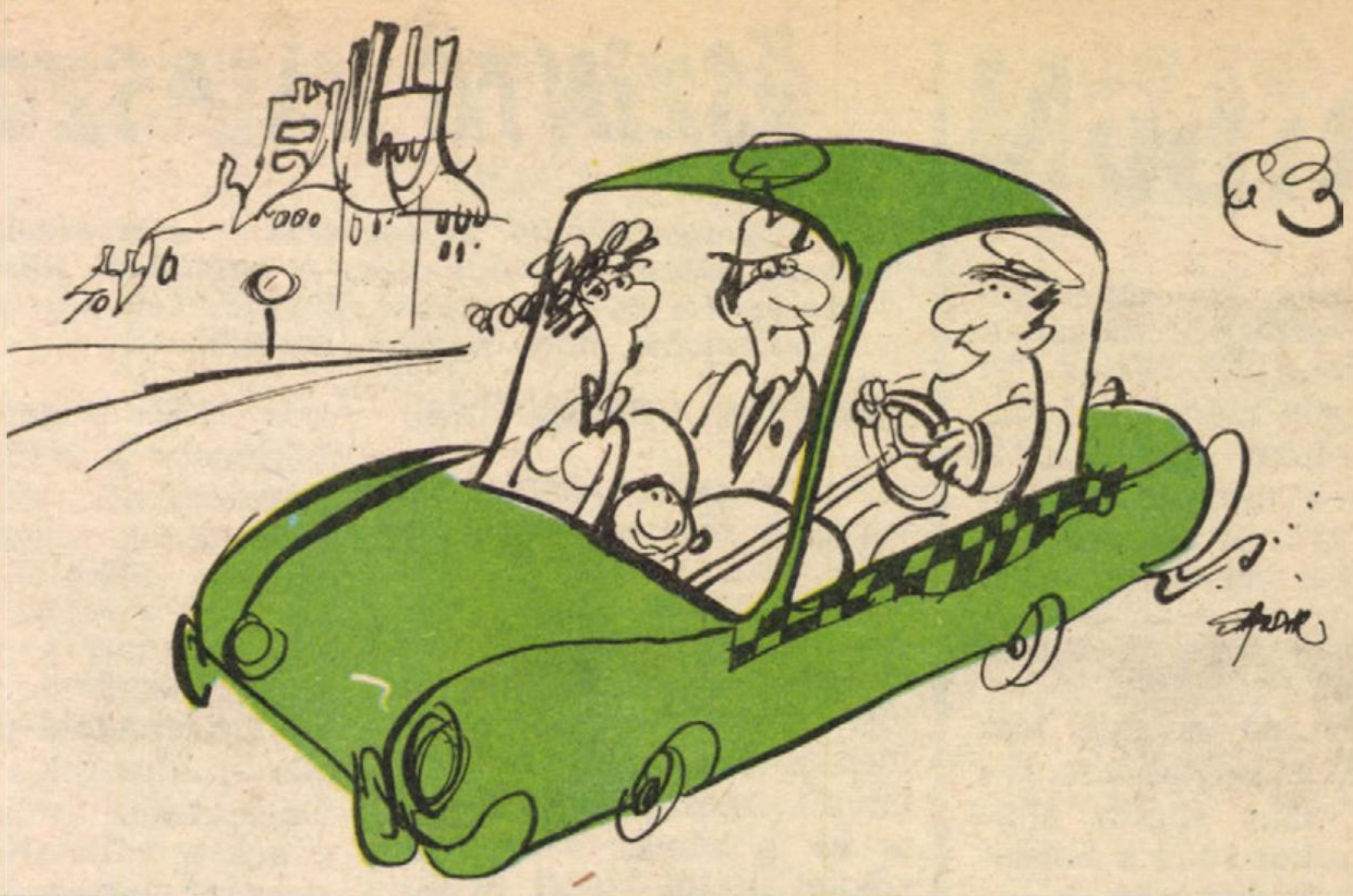

A TÉMA-NOTESZOMBÓL

Van egy vízióm. Több is van, de most csak egyet mondok el.

Színházban ülök, nézem a darabot: a színpadon estélyi ruhás hölgyek és frakkos urak. A legizgalmasabb pillanatban megjelenik a jobb oldali díszletajtóban egy pulóveres férfi és felmutat egy számot, egy ötöst.

— Csere lesz! — mondja a szomszédom. — Az ötös, vagyis Szépberki Alfonz lemegy és helyette bejön... Mindjárt megtudjuk... A tizenkettes, vagyis Borokai...

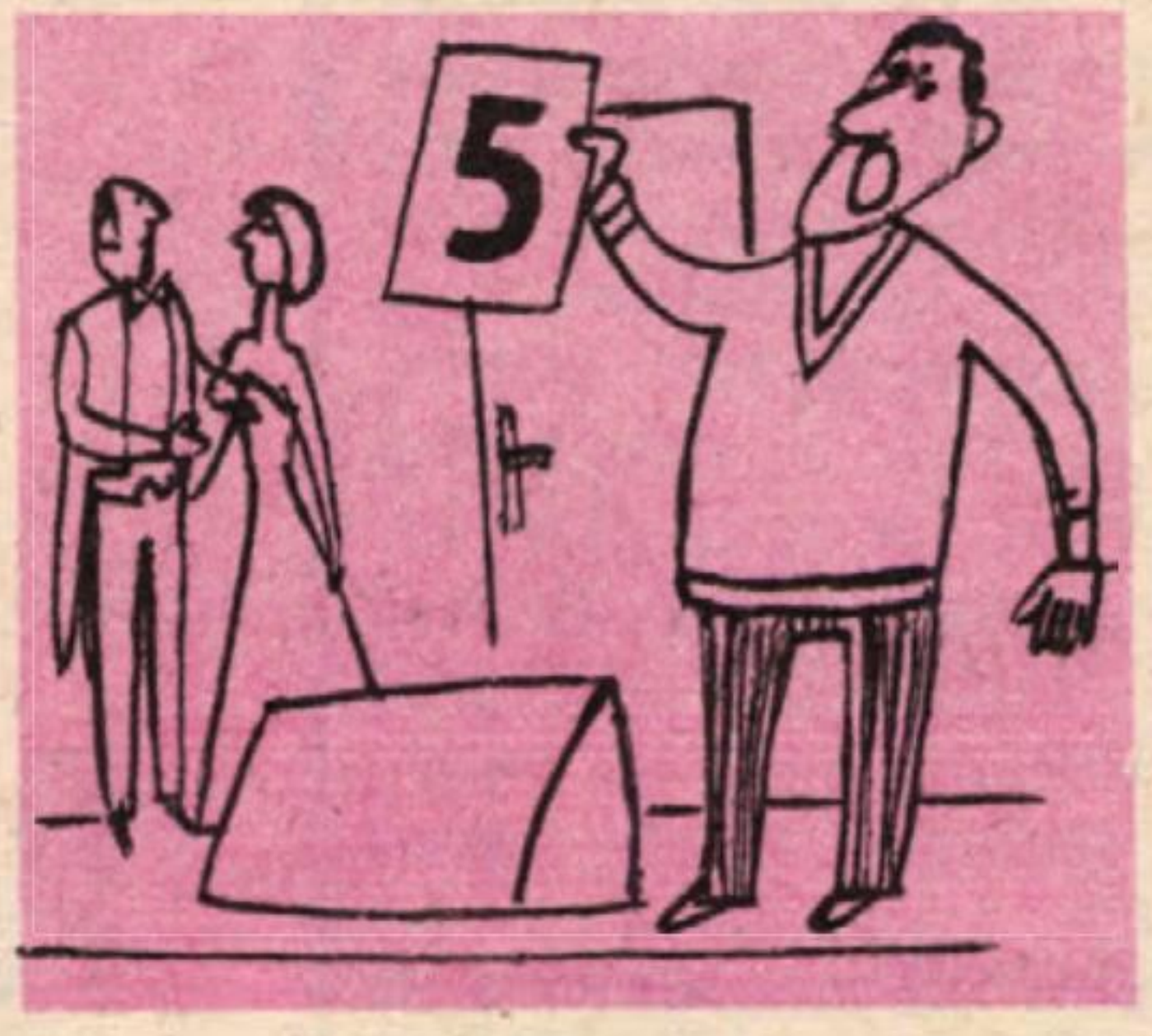

Borokai jól szabott frakkban idegesen toporog a színpad szélén, aztán beszalad középre, megragadja a lehunyt szemmel várakozó ifjú hősnőt, akit addig Szépberki Alfonz csókolgatott és mintha mi sem történt volna, folytatja a szerelmi jelenetet.

A közönségnek tetszik az új színész játéka. Valaki felordít:

— Mindent bele, Borokai, mindent bele!

*

Leérettségiztél?

— Nem. Az érettségi bizottság nem fogadta el a jelentkezésemet.

— Miért?

— Nincs érettségim.

Elmeséljem a balatoni kecskekörmök meséjét?

Az úgy volt, hogy rengeteg aranyszőrű kecske éldegélt a Balaton partján... Egyszer aztán az illetékesek elhatározták, hogy törődni fognak a kiskecskékkel és farkasokat telepítettek a Balaton partjára... Sajnos, a kísérlet nem vált be: a farkasok megették a kecskéket és nem maradt belőlük más, csak a körmük...

Aki nem hiszi, járjon utána...

*

Hova? — kérdi a taxisofőr, kihajolva a kocsi ablakán.

— Solt Mariskához, Óbudára, megkérem a kezét — felelte a taxiállomáson várakozó férfi.

— Az nekem nem jó. Én Kőbánya felé megyek.

— Kőbánya? Rendben van. Akkor inkább Cinkapanna Anna kezét kérem meg, ő ugyanis Kőbányán lakik.

Tanulság: az élet útjai kifürkészhetetlenek.

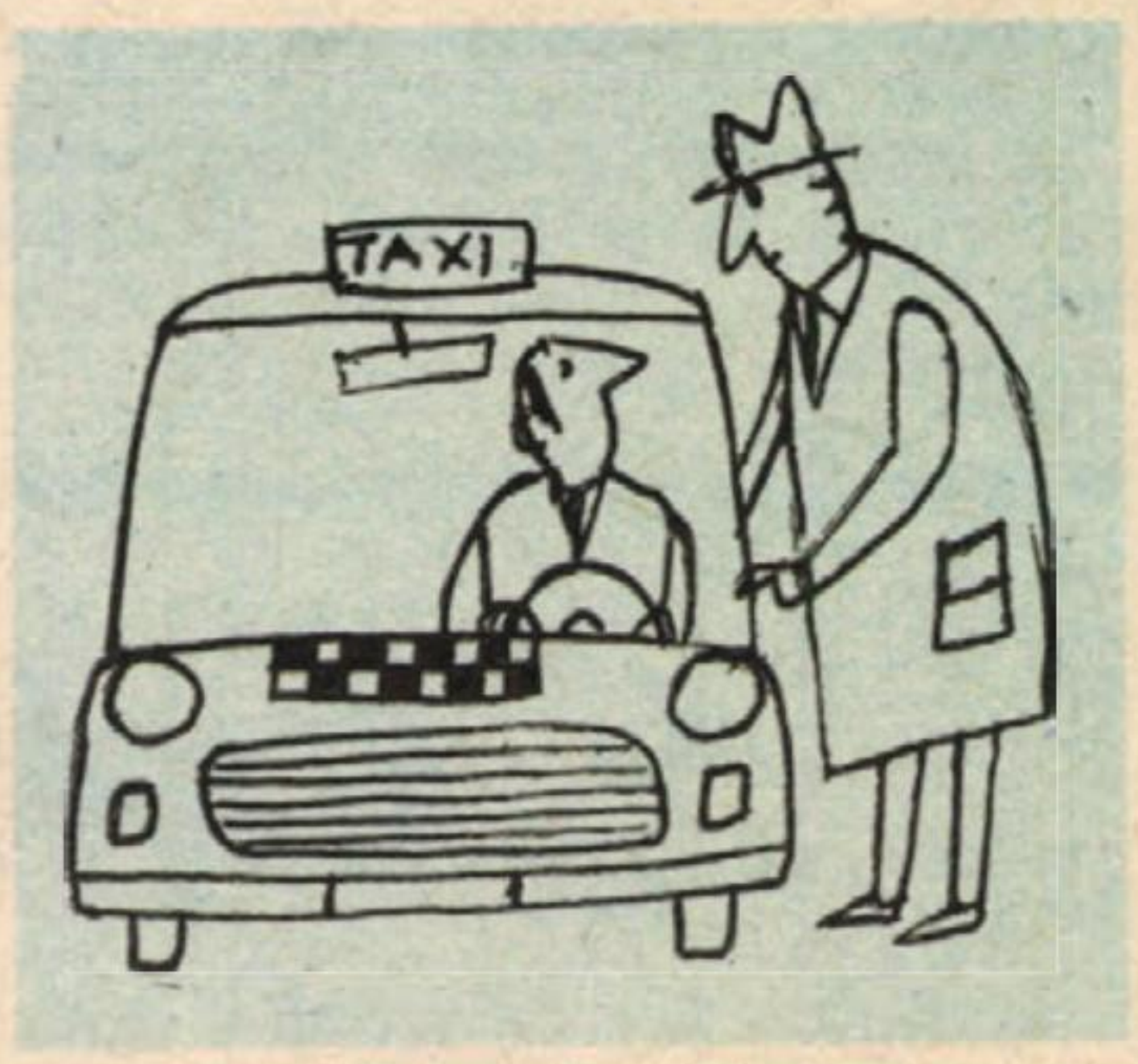

A sajtóban ismét napirendre került a Roosevelt téri irodaház ügye. Eddig 180 millióba került és még mindig nincs kész. Két év óta tanácskoznak: mi legyen vele? Honnan szerezzenek még néhány milliócskát, hogy befejezhessék?

Nekem van egy javaslatom: hagyják úgy az épületet, ahogy van és legyen belőle emlékmű. *A tervszerűtlen beruházás emlékműve.* Hadd emlékeztessen mindenkit arra: hogyan nem szabad építkezni.

Az utókor talán okul belőle.

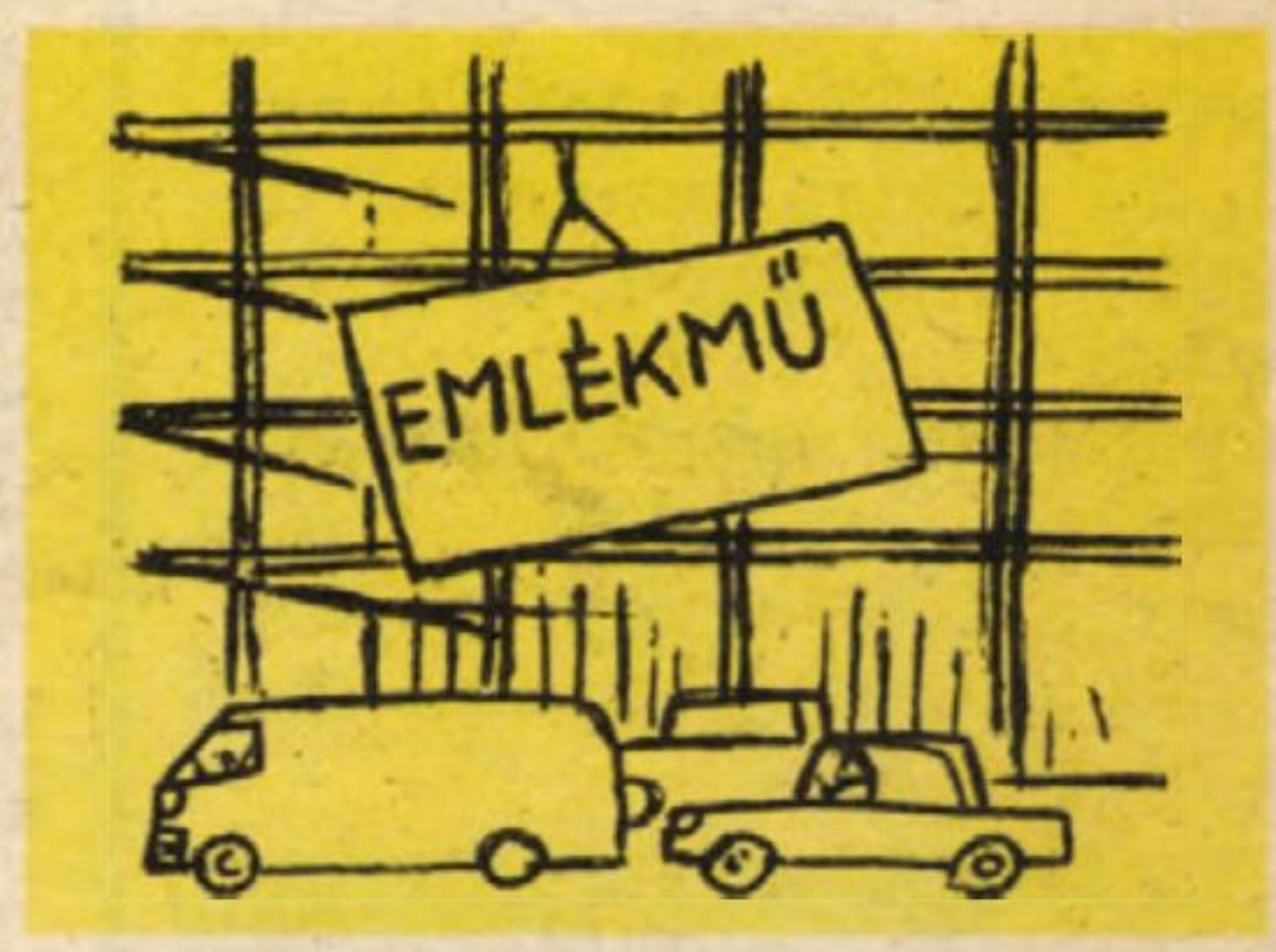

A nyugati lapok szívesen és rendszeresen turkálnak a híres emberek, színészek és politikusok magánéletében. Nálunk ilyesmi, hála a jóistennek, nem fordul elő, mert ez a téma — úgy mondják — nem érdekli a mi közönségünket.

Nálunk nem az emberek, hanem az állatok magánéletét szellőztetik. Megdöbbenve olvastam a televízióműsorban, hogy egy kisfilmet sugároztak *„Így él a bütykös hattyú”* címmel. A műsor állandó címe: *„Állatokról bizalmasan.”*

Na de mit szól ehhez a bütykös hattyú?

Mikes György

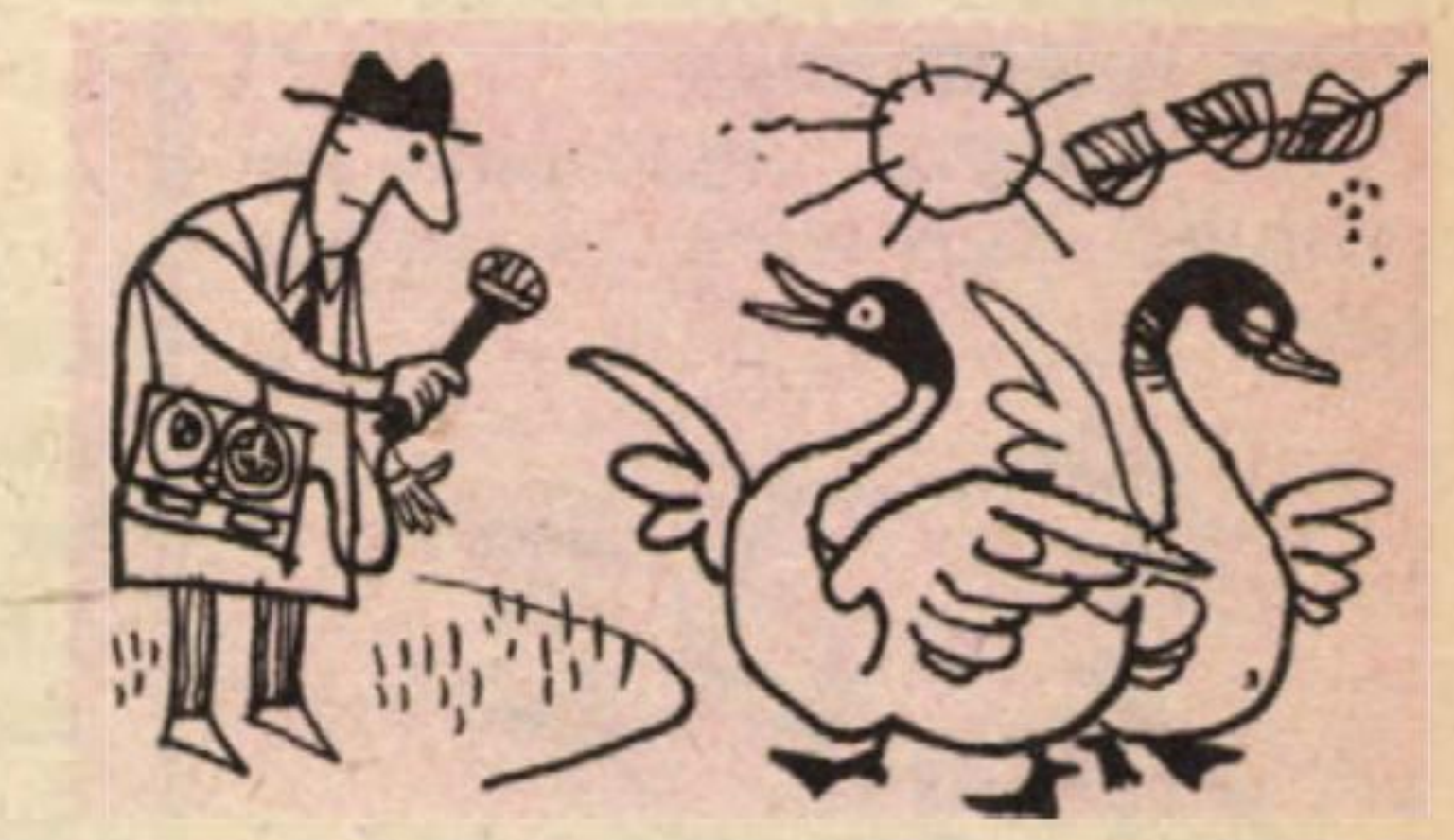

KISVÁROS

– Az asszonyok nem engedik meg, hogy lengyel testvérvárost válasszunk, mert csinosak arra a nők.

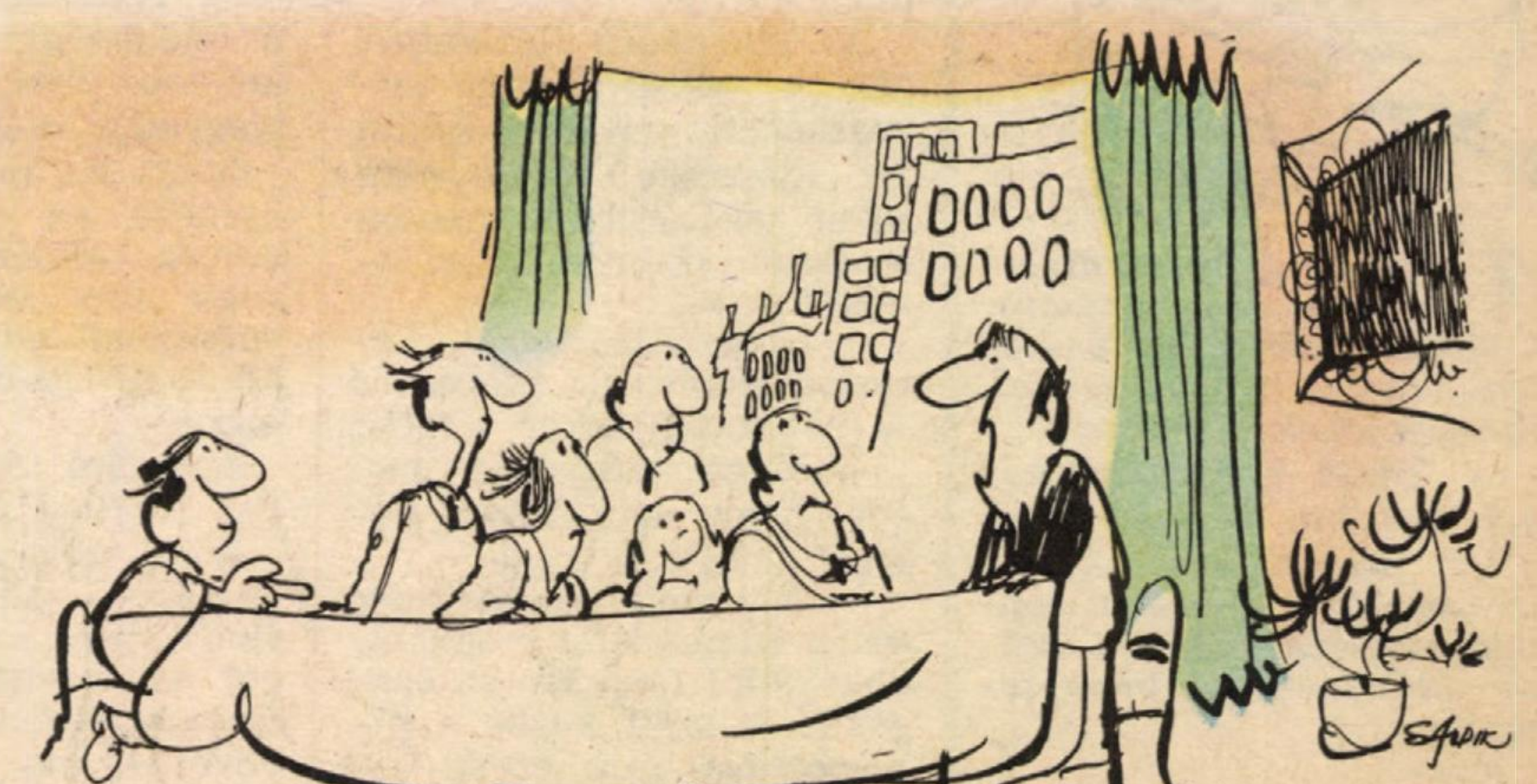

TRIBÜN

Kellemes kis ellenfelet választott magának Muhammad Ali. Május 16-i mérkőzésük után Ron Lylenak azonnal meg kellett jelennie a bíróság előtt. A huncut gyerek ugyanis egy kis családi perpatvar során kétszer rálőtt a feleségére. Ali persze erre is tudott kádenciát.

— Könnyű dolgom lesz Lyle ellen — mondta. — Hogyan akar engem eltalálni, amikor még a feleségét sem találta el?

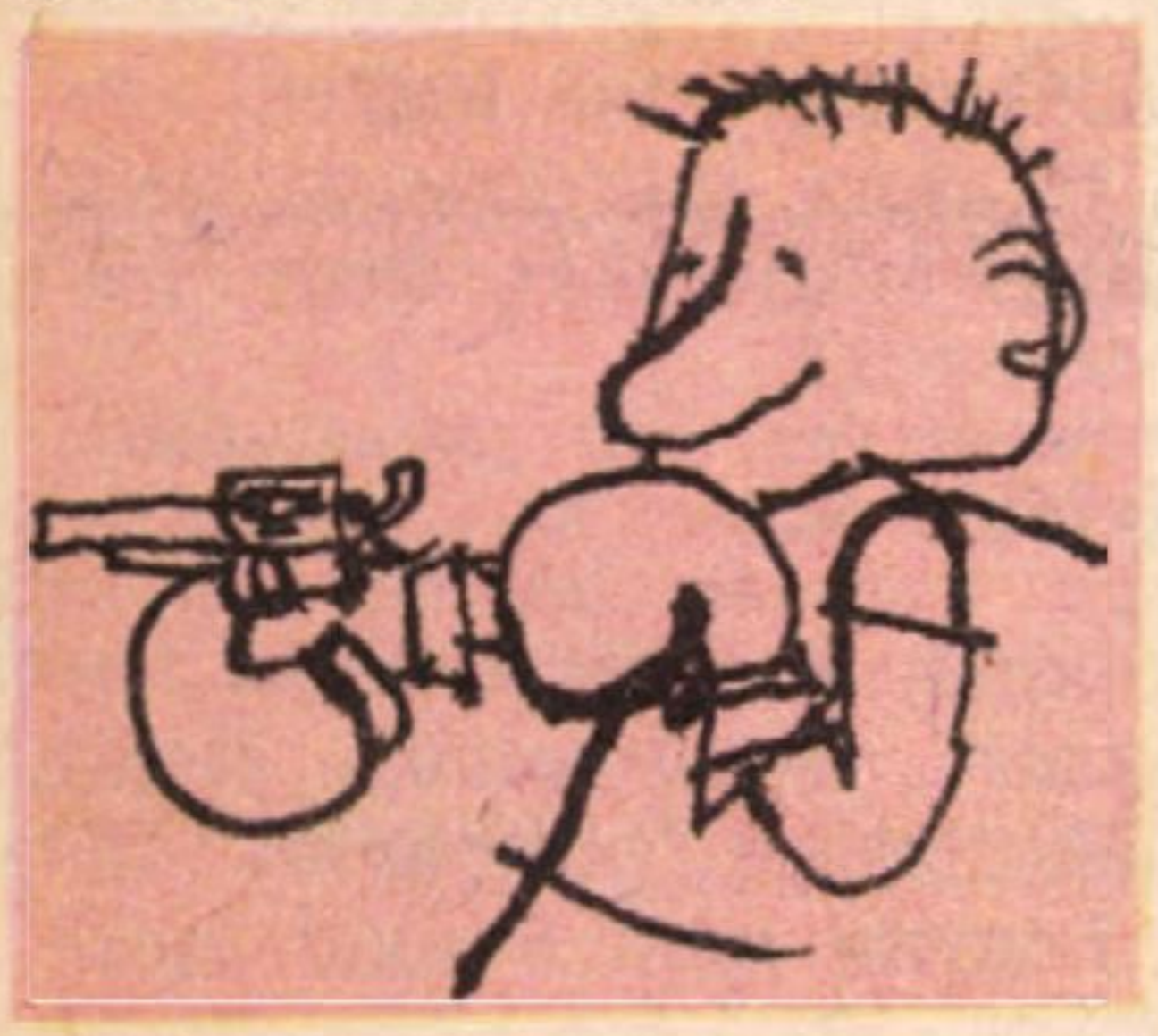

Pancho Gonzales, a profi-tenisz Nagy Öregembere szabad idejében órákat ad. Egy miami luxushotel gazdag vendégeit oktatja és nagyon elégedetlen.

— Rossz nézni, mit művelnek — mondja. — Ha a kést, villát úgy fognák, mint a teniszütőt, rég éhen haltak volna.

Campbellsville városka seriffjét, Junior Sprowlest, az egykori kitűnő kosárlabda-játékost ittas vezetés gyanúja miatt állította meg a motoros járőr. Sprowles vonakodott a szondába fújni, mire elvették a jogosítványát.

— Na és? — kérdezte másnap egy jómájú riporter. — Hogyan óhajt most tovább seriffkedni?

— Nagyon egyszerű — mondta Sprowles. — Lóháton.

Ted Harris, angol divattervező arra unszolja a játékvezetőket, hogy szakítsanak a hagyománnyal, öltözködjenek színesen.

— Rikító harisnyanadrágot, harsány mezt és élénk színű sapkát javaslok — hirdeti. — A modern popvilágban már csak a hollók hordanak unalmas feketét.

Kár?

(p. p.)

ŐSZINTE VÁLASZOK

A panaszkönyvi bejegyzésekre, észrevételekre sablonos válaszokat küldenek. A napokban sikerült megszereznem néhány olyan válaszlevelet, amelyeknek az a jellemzője, hogy nyíltak, őszinték.

KEDVES VENDÉGÜNK!

Az ön panaszkönyvi bejegyzése szerint folyó hó 8-án este betért a „Vidám Marhafelsálhoz” címzett éttermünkbe. A felszolgáló az ön fejére öntötte a megrendelt szálkamentes halászlét. Amikor emiatt rosszallását fejezte ki, a pincér sértő jelzőkkel illette közeli és távoli rokonait. Ezenfelül a számlában 24 forint 80 fillért számolt egy adag káposztás rétesért, mely az árlap szerint csupán 4 forint 80 fillérbe került.

Az ön felháborodása teljesen jogos. A felszolgáló viselkedése minősíthetetlen. Őszintén megmondjuk azonban, hogy a pincért nem állítjuk fegyelmi bizottság elé, nem részesül figyelmeztetésben. Azért nem, mert akkor megsértődne és azonnal faképnél hagyna bennünket. Márpedig ezekben a munkaerőhiányos időkben ilyesmit nem kockáztathatunk. Őszintén megírjuk önnek, a jövőben is számíthat arra, hogy éttermünkben fejére öntik a szálkamentes halászlét. Ettől függetlenül, kérjük, ne vonja meg tőlünk bizalmát és látogassa a „Vidám Marhafelsál” éttermet a jövőben is.

Vendéglátóipari Főfőközpont

*

TISZTELT VÁSÁRLÓNK!

Üzletünkben a múlt héten, lejárt szavatosságú kacsamájkrémet talált. Felháborodása teljesen érthető. Ebben a tárgykörben már 130 szigorú hangú körlevelet küldtünk az üzletvezetőknek, akik rá sem hederítenek figyelmeztetéseinkre. Elküldhetnénk a 131-ik körlevelet is, de — úgy gondoljuk — ennek semmi értelme. Büntetésként nyereségelvonást nem alkalmazhatunk, mert az üzletvezetők azonnal kilépnének a vállalattól. S manapság nagyon nehéz üzletvezetőt találni az élelmiszerszakmában. Reméljük, hogy kedves vásárlónknak nem esik különösebb baja a kacsamájkrémtől.

Szívélyes üdvözlettel:

XXV. ker Élelmiszer Központ

*

KEDVES NÉZŐNK!

Panaszos levelében azt írja, nem tudta élvezni a filmet, mert a moziban a jegyszedők hangosan csevegtek a piaci árakról és az iszappakolás hatásáról.

Ezúton közöljük: jegyszedőink szerény fizetést kapnak, és különjavadalmazásuk, hogy megengedjük a trécselést előadás közben. Ha figyelmeztetnénk a jegyszedőket, vennék a kalapjukat és itthagynának bennünket. Így boldog-boldogtalan bemehetne ingyen a nézőtérre. Ezért csak annyit ígérhetünk: a vetítőberendezést olyan hangosra állítjuk, hogy túlharsogja a jegyszedők előadás alatti tereferéjét.

Legjobb kikapcsolódás a mozi! Járjon minél többet moziba!

Mozivezetőség

A leveleket megőrzöm, rózsaszín szalaggal átkötve. Ha majd öreg leszek, előszedem és újra elolvasom őket...

Galambos Szilveszter

RÁTARTI ELADÓNŐ

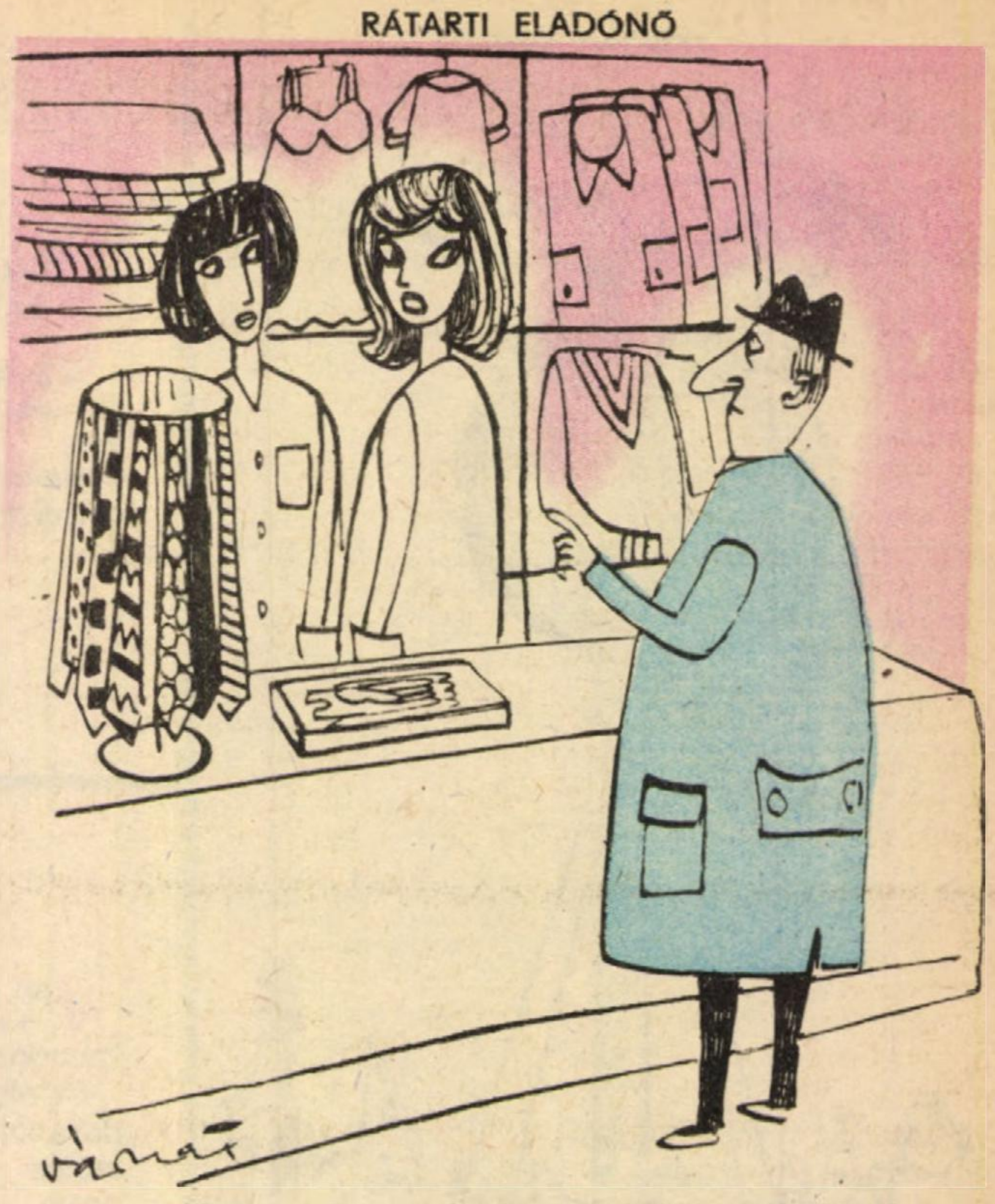

– Nem szoktam idegen férfiakkal szóbaállni!

HÁLAPÉNZ

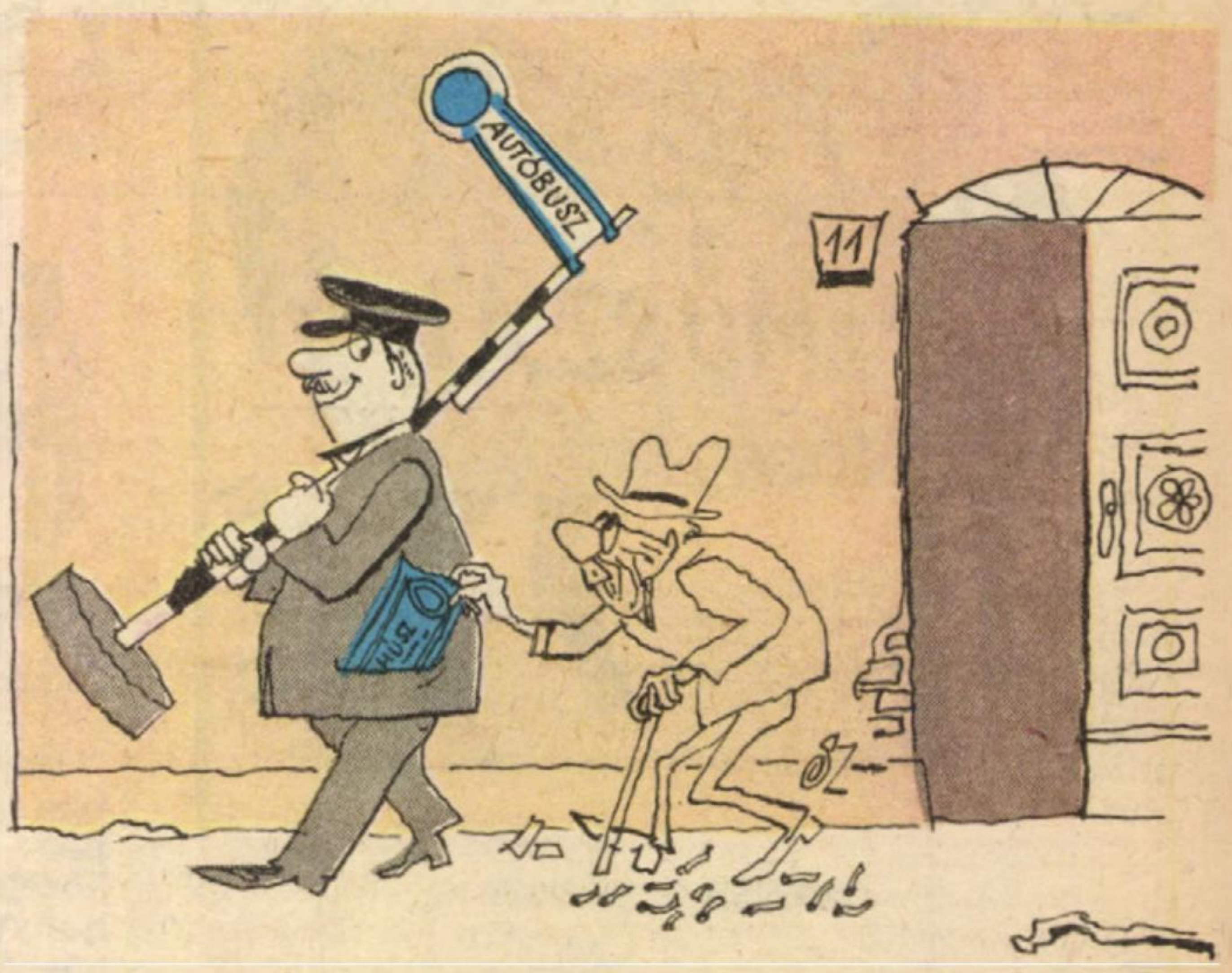

– Kedves fiam, ne vigye odább a megállót, öreg vagyok már a gyalogláshoz!

KI SZÉGYELLJE MAGÁT?

A minap a délutáni csúcsforgalomban a degeszre tömött autóbuszon az egyik kettős ülés ablak melletti helyéről kikászálódott egy ifjú. A megüresedett helyre jól táplált idősebb hölgy törtetett.

A középkorú úriember, aki a szélső ülésen terpeszkedett, nem mozdult. Az idősecske hölgy nem sokat teketóriázott, hanem meglepő könnyedséggel átlépett rajta.

— Szégyellje magát, keresztülgázolt az emberen! — háborgott ekkor a férfi.

— Maga szégyellje magát, hogy nem adott helyet! — fújt rá a nő.

— A mai fiataloknak kellene szégyellni magukat, hogy állni hagyják az öregeket — szólt közbe a pirospozsgás arcú bácsi.

— Nem szégyellik magukat, hogy mindjárt mindenen veszekednek? — sipított ültéből fölemelkedve a kis fekete néni.

Én álltam a peronon jól bepréselve, hallgattam az ide-oda röpködő „szégyellje magákat”, s egyszer csak elemi erővel tört rám a felelősségtudat: végre el kellene dönteni, hogy ki szégyellje magát!

Igen, ez napjaink nagy kérdése, ez olyasmi, mint annak idején a „Lenni vagy nem lenni...”, erre válaszolni talán éppen nekünk, újságíróknak kellene, illene...

Igen ám, de hát... szóval... Hogy is van ez?

Mert ugye... Szégyellje magát — például — az eladó, aki a szalámi végét a mérlegre csempészi, de szégyellheti magát az a vevő is, aki odaáll vitatkozni vacak fél dekáért — különösen, ha a szégyentelen eladó egy távoli mérlegen méri, és ő szégyentelenül követi, sőt szemben áll tüntetően. Azután szégyellheti magát a szerelő, aki lesi a borravalót, és szégyellheti magát a lakó, aki nem ad borravalót. Továbbá szégyellje magát a főnök, aki kikezd csinos beosztottjával, és szégyellje magát a csinos beosztottja, aki erre hajlandó, de ugyanakkor szégyellje magát a főnök felesége, aki ilyesmit feltételez a férjéről, valamint szégyellheti magát a csinos beosztott asszonyka férje, aki hitelt ad a feleségéről szóló pletykának, és szégyelljék magukat, akik az ilyesmiről beszélnek, de nem kevésbé azok, akik az ilyesmiről hallgatnak.

A gyakorlati példák tehát nem visznek előbbre. Próbálok másfelé keresgélni. Meg is van! Ez a „szégyelld magad!” valami ősi átok. Már gyerekkoromban is hallottam, ha — mondjuk — fésületlen, kócos voltam. Igen ám, csakhogy... Ma az az ifjú szégyelli magát, aki fésült, „kóctalan”. Vagy nézzünk egy másik példát még régebbi időkből, amikor a hölgyek hosszú szoknyában jártak, és jaj de szégyellték magukat, ha kivillant a bokájuk. Igen ám, csakhogy... Ma az a hölgy jár hosszú szoknyában, aki szégyelli a bokáját.

Szégyellem magam, de föladom egyéni kutatásomat a „tárgyban”; inkább javaslom, hogy rendezzünk egy ma oly divatos szimpoziont, ahol...

Hogyan? Ön nem tudja, hogy mi az a szimpozion? Szégyellje magát!

Sólyom László

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

Tizenkét szék

A lapokban folyó tömegsportvita bebizonyította, hogy a civilizációs ártalmak legfőbb oka a mozgáshiány. A modern embernek két fontos szerve van. Az egyikkel gondolkozik, a másikon ül. És minthogy az agy mindig gyorsabban fárad el, a végén már nem is gondolkozunk, csak ülünk. Ebből kiindulva kértük meg lapunk bútortervezőjét, hogy készítsen olyan székeket, amelyek a kóros eltunyulásnak még a lehetőségét is kizárják. A kitűnő mester tizenkét nagyszerű, új ülőbútor tervével állt elő.

Golyószék. Egyszerű archimédeszi gömb. Egyik felén felülünk, a másik felén ugyanazzal a lendülettel már le is esünk. Aminek megvan az az óriási előnye, hogy a másik felén újra fel lehet ülni. A szakadatlan hempergés nagymértékben fejleszti a vázizomzatot s így tartós egészségünk letéteményese.

Lószék. A hagyományos ülőalkalmatosságra emlékeztető darab a leülés pillanatában egy mechanizmust hoz működésbe, amely hatalmasan bokánrúgja a szék gazdáját. Érintett egyén erre kettőt tehet. Vagy üvöltve kezd fel s alá rohangálni szobájában és ezzel jelentősen emeli a maximális oxigénfelvételt, vagy a padlóra rogy és lihegve masszírozza fuszeklis bokáját, amellyel hathatósan javítja légzéstechnikáját.

Gólyaszék. Ez a merész újdonság fél lábon áll, mert több nincs neki. Az egyensúlyozással járó izgalom emeli a mellékvese adrenalinkiválasztását, ami kész főnyeremény. Egy Gideon nevű oszlopszent Szmirna határában harminc évig kelepelt egy többméteres gólyaszék tetején, míg végül műtéti úton kellett eltávolítani. Rászúródott.

Csőszék. Közönséges henger. Az ember ráül és beleesik. Ügyelni kell, hogy a csőszék körmérete valamivel nagyobb legyen, mint a sportolóé, mert másképp a bennszorulás esete állhat elő és jöhetnek a kéményseprők a dinamittal.

Kakukkosszék. Gazdagon párnázott fotel fejtámlával. Elszenderedés esetén az óraműből tízpercenként egy kakukk pattan elő és „Alszol, svihák?" kiáltások közepette fejbevágja a sportolót egy gumikalapáccsal. Ez lényegesen felgyorsítja a szervezet égési folyamatait. Van, aki már az ötödik kakukk után hamuszürke ábrázattal ébred.

Csapszék. Ide — ellentétben az eddigiekkel — nem leülni kell, hanem betérni, ám néhány féldeci után ez is üdítő tömegsporttevékenység színhelye lehet. Főként, ha mindenki hozott magával bokszert, zsilettpengét vagy bicikliláncot. Egy Cicomás nevű sportember a heves fizikai tevékenység során annyira elfáradt, hogy utána több évet kellett ülnie.

Lábasszék. Annyiban hasonlít a „lábas" nevű konyhaedényhez, hogy ennek sincs lába. Lényegében puszta ülőke, amelyet behajlított térd- és csípőízülettel szorít maga alá a sportoló jártában-keltében. Lehetséges, hogy többé az életben nem tud felegyenesedni, a hipertrófiássá fejlődő mély hátizmok azonban helyére húzzák a gerincet és azért ez is valami.

Rodeószék. A leülés pillanatában a bútordarab szügyébe vágja a fejét és vadul galoppozni kezd, üdítő módon felrázva a sportoló szervezetét. Ha idejében be tudjuk törni, dédnagyapánk szürke cilinderével a fejünkön akár a nemzetközi díjszékugratásra is benevezhetünk. Hiszen Anna hercegnő is így kezdte.

Csaliszék. Ez a tréfás ülőbútor a helyfoglalást megelőző tempóban elugrik a sportoló alól és ezzel nem sejtett tájakra is kiterjeszti az ülőfelületet. Ez a szemlélőket heves jókedvre gerjeszti, a sportolót pedig szakadatlan aktivitásra készteti. Az exponált felület hamarosan elzsibbad és a páciens attól fogva nem csak leülni képtelen, hanem éjszakáit is állva alussza át.

Katapultszék. A leülés momentuma masszív rúgószerkezetet hoz működésbe, amely helyes hangolás esetén akár a plafonig fellőheti a sportolót, miközben a pulzusszám is jótékonyan emelkedik. Tűzoltócsákó használata ajánlatos, különben nemcsak a lakás szorul sürgős födémcserére, hanem a sportoló is.

Antiszék. Ennek az elmés bútordarabnak felfelé állnak a lábai, a sportoló tehát fejjel lefelé foglal helyet rajta. Ez elősegíti a vénás vér visszaáramlását a szervezetbe és ráébreszti a sportolót, hogy mégis csak használhatja valamire a fejét. Ráállhat.

A tizenkettedik szék. Az eddig említett nélkülözhetetlen gyógyhatásokat — pulzusszámtól a fejreállásig — komplex módon egyesíti a tömegsport hagyományos bútordarabja: a szövetségi kapitány kispadja...

Peterdi Pál

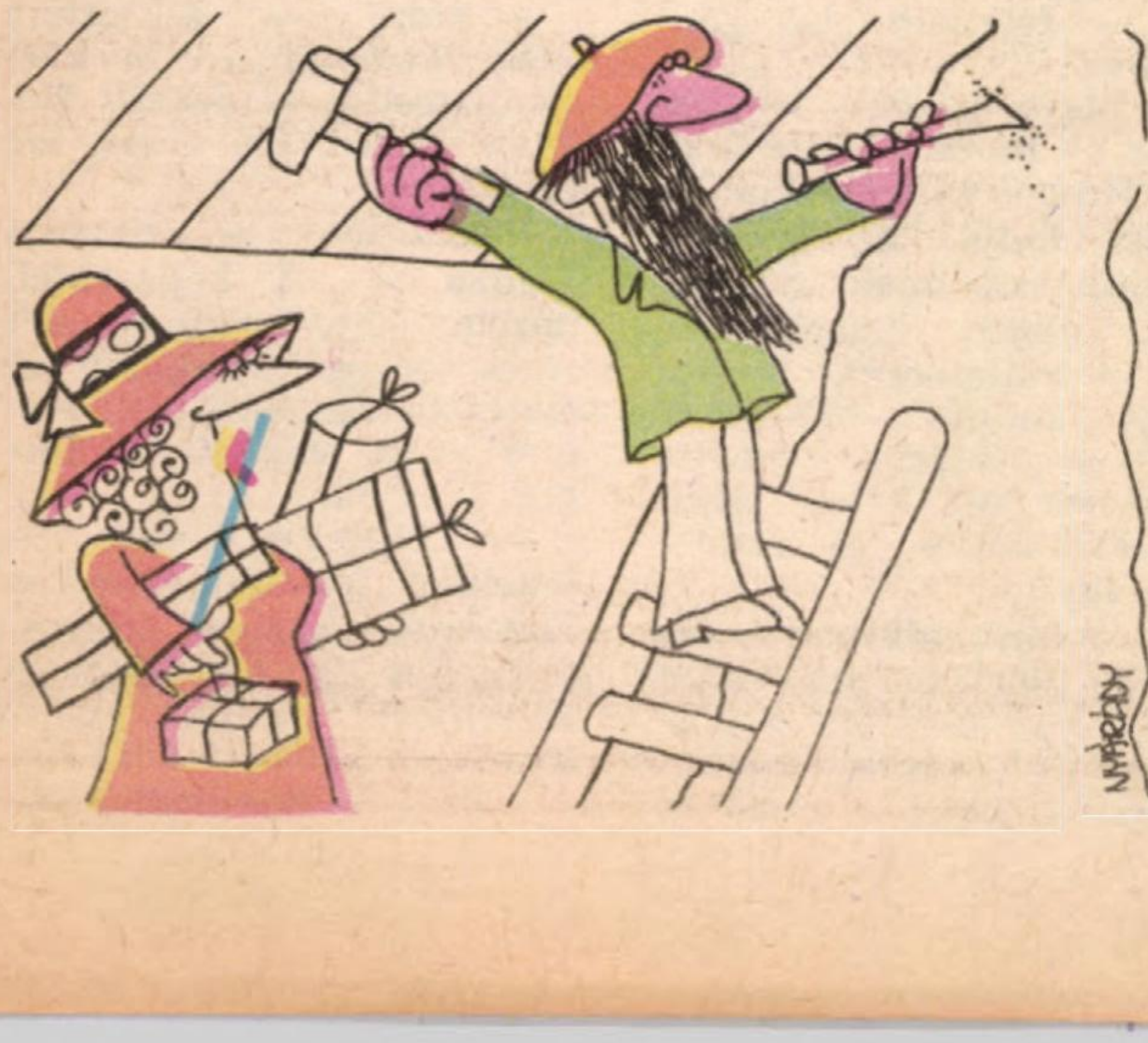

SZEMREHÁNYÁS

– Az előleget elköltöttem és te csak itt tartasz?...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXIX.)

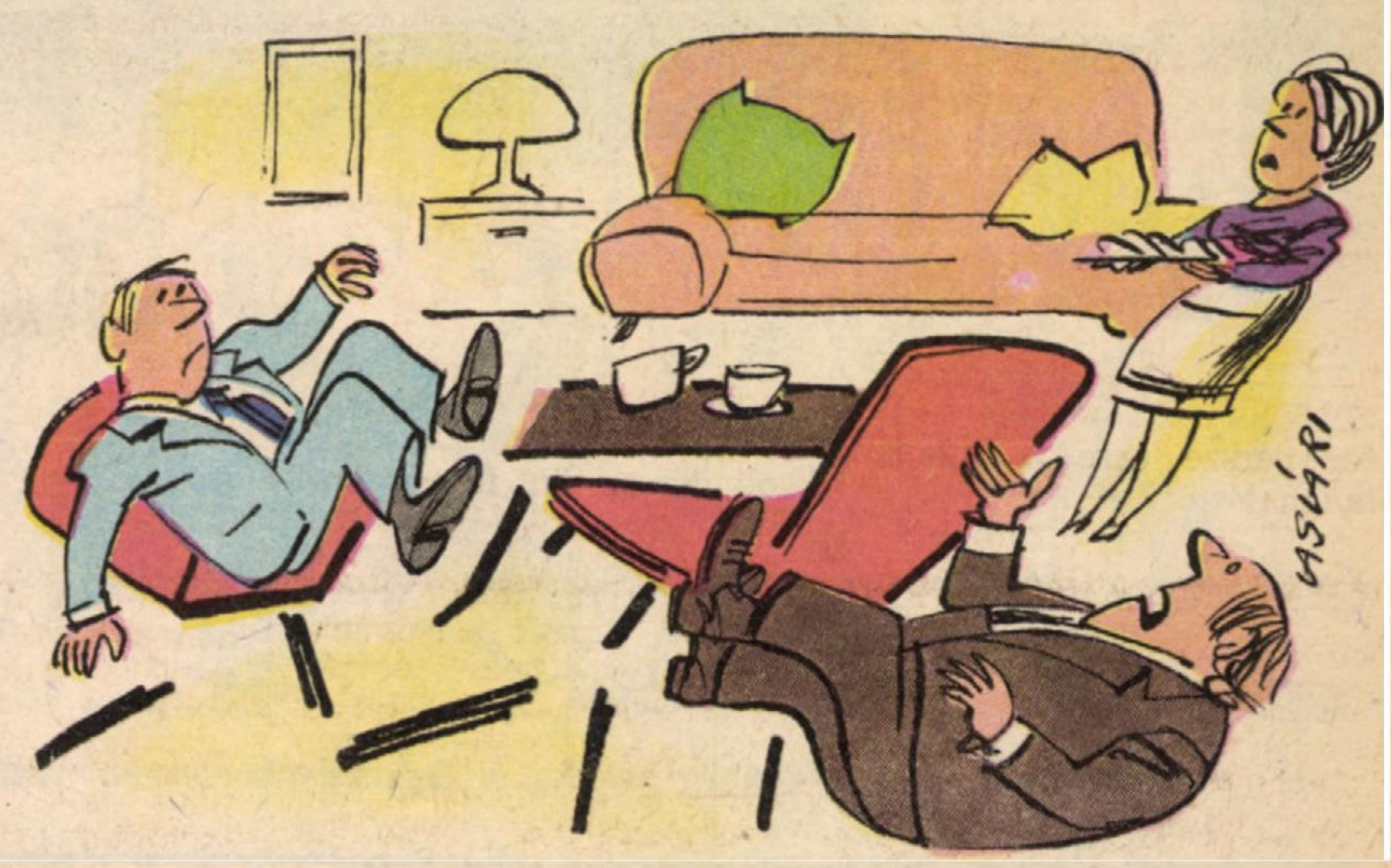

„Igen, mert mindig széklábat csináltam,
És azt is a leghitványabb alakra."

(Madách)

SÉRTŐDÖTT GYEREK

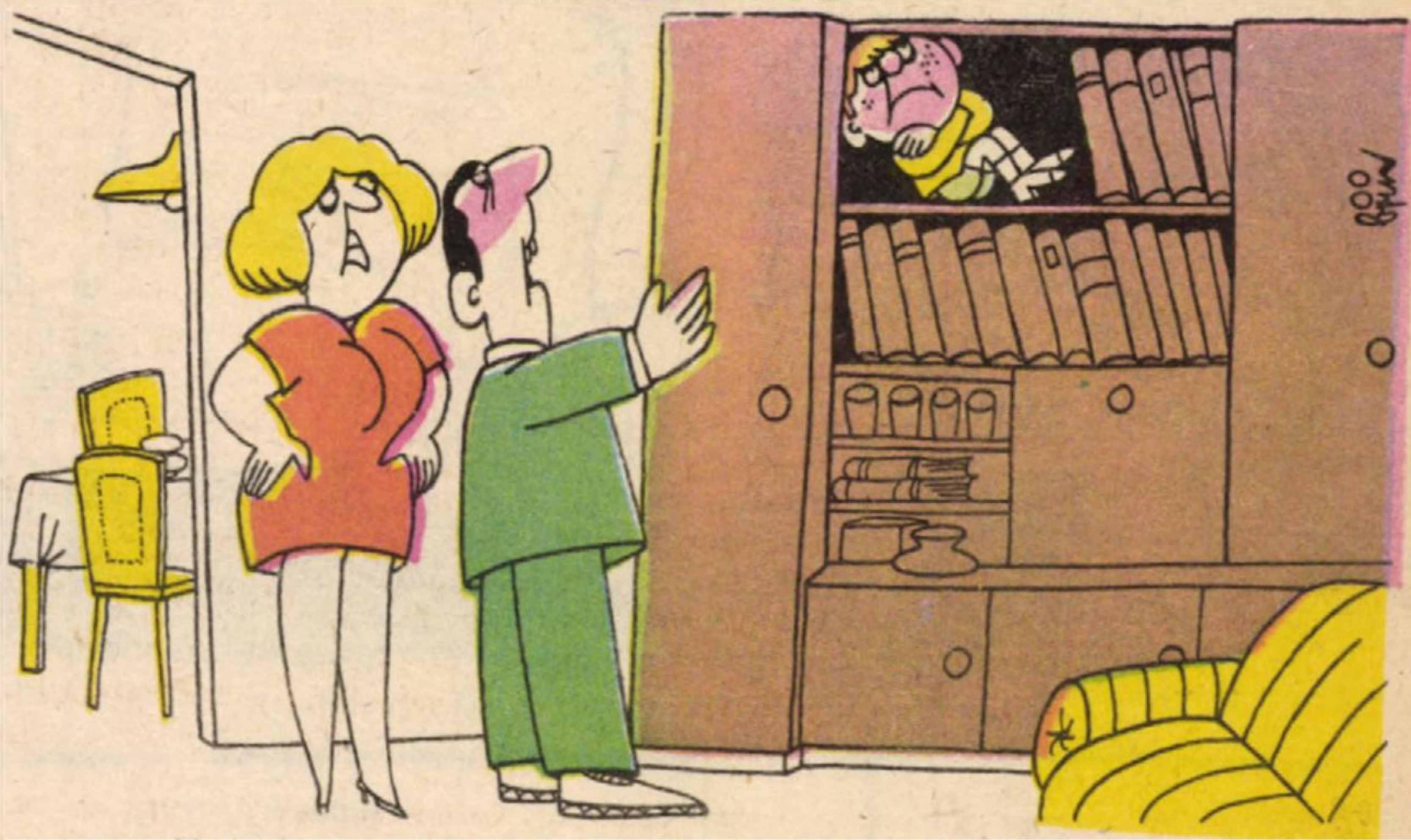

– Jó, kisfiam, máskor elengedlek majd a barátaiddal a moziba, csak gyere már vacsorázni...

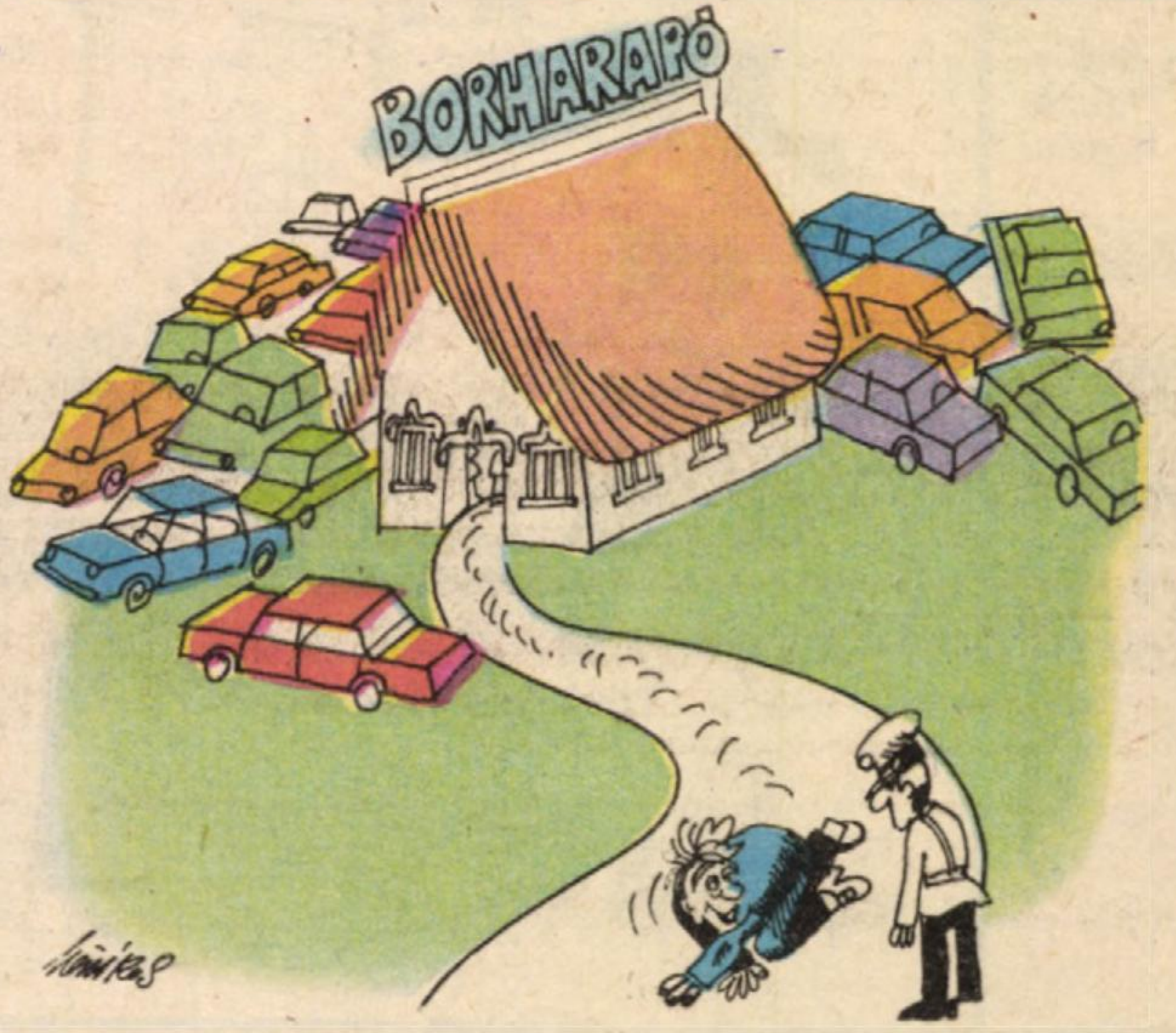

ÁLDOZATKÉSZ ÁLLAMPOLGÁR

– Nyugodjon meg, biztos úr, minden bort kiittam az autósok elől.

A TECHNIKA ÁLDÁSA

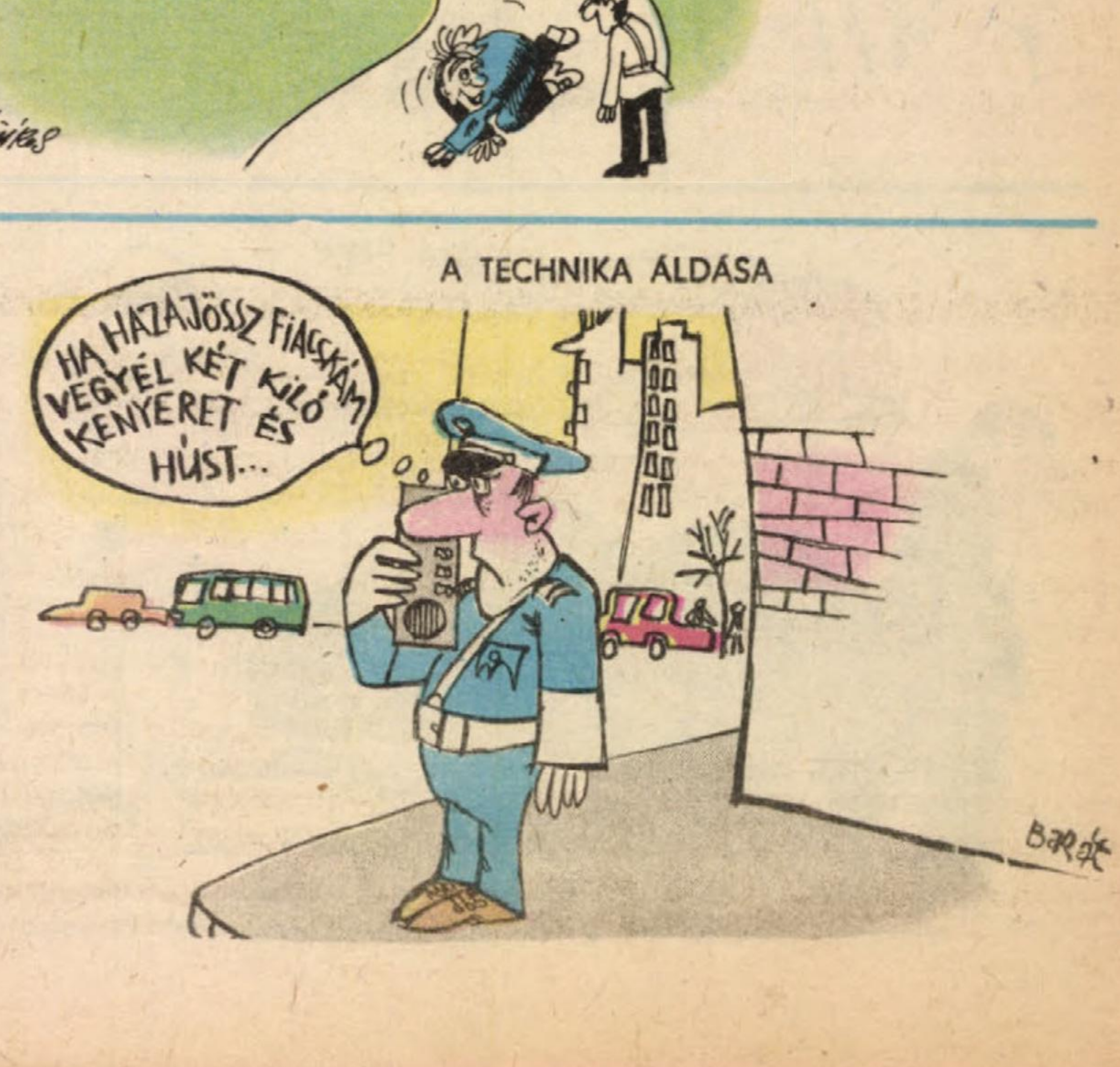

HA HAZAJÖSSZ FIACSKÁM VEGYÉL KÉT KILÓ KENYERET ÉS HÚST...

VÁNDORLÓ MUNKAERŐK

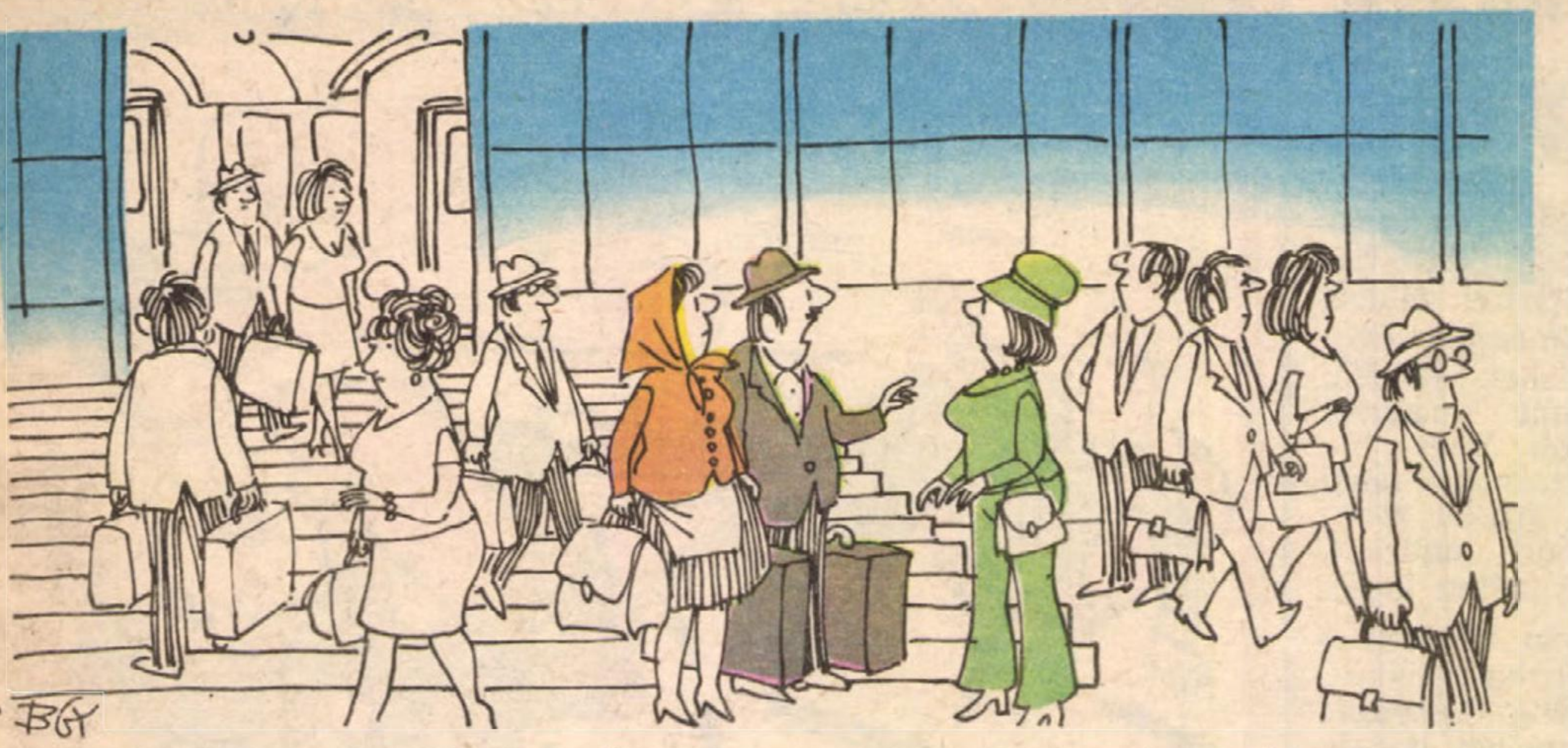

– Nem tetszik tudni véletlenül, hol van a legközelebbi kiemelt beruházás?

A PROTEK-CIÓS BETEG

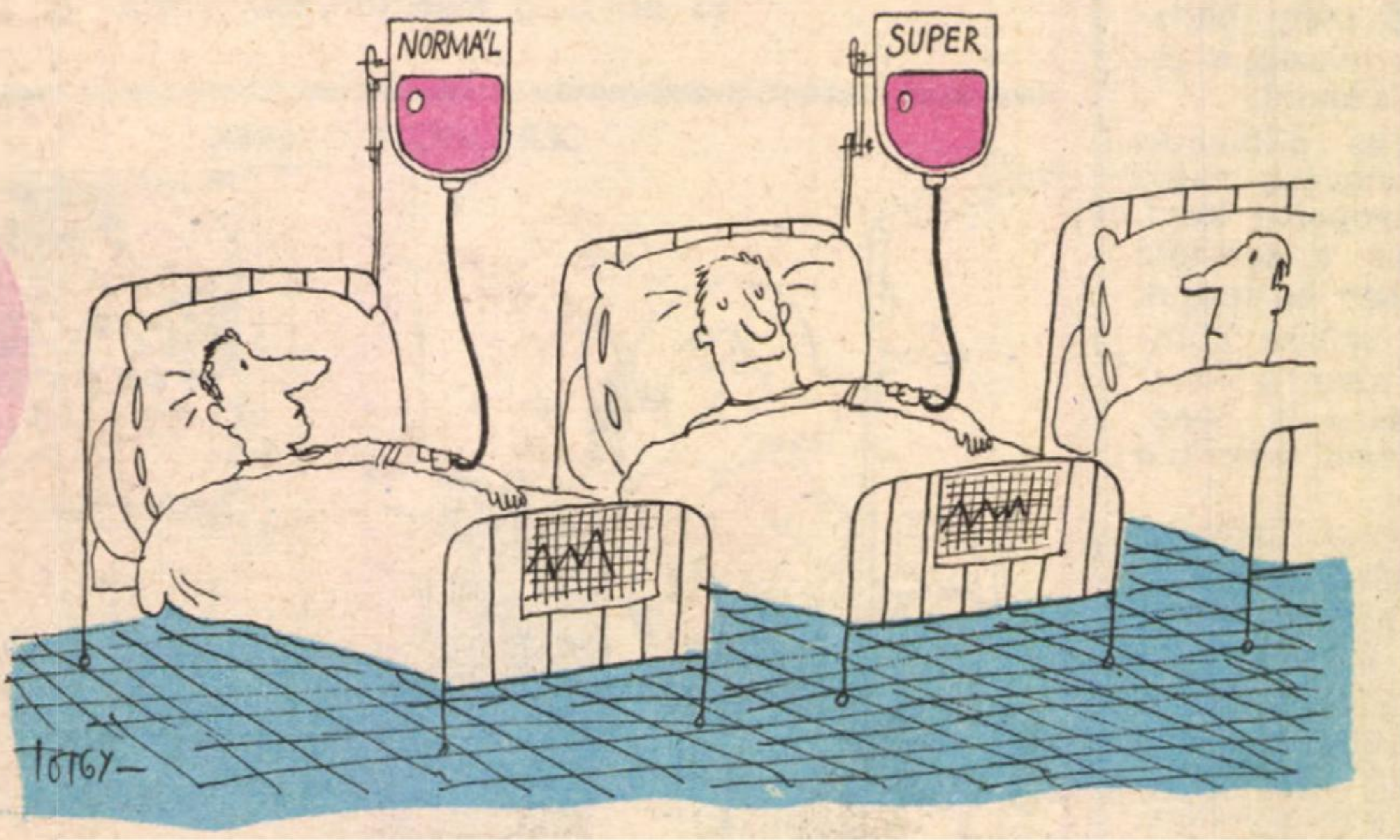

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Gazember! — kiáltja Kovácsné. — Neked állandóan csak a nőkön jár az eszed!

— Ez nem igaz.

— Miért? Gondolsz néha másra is?

— Igen. A válásra.

NÉPMŰVÉSZET

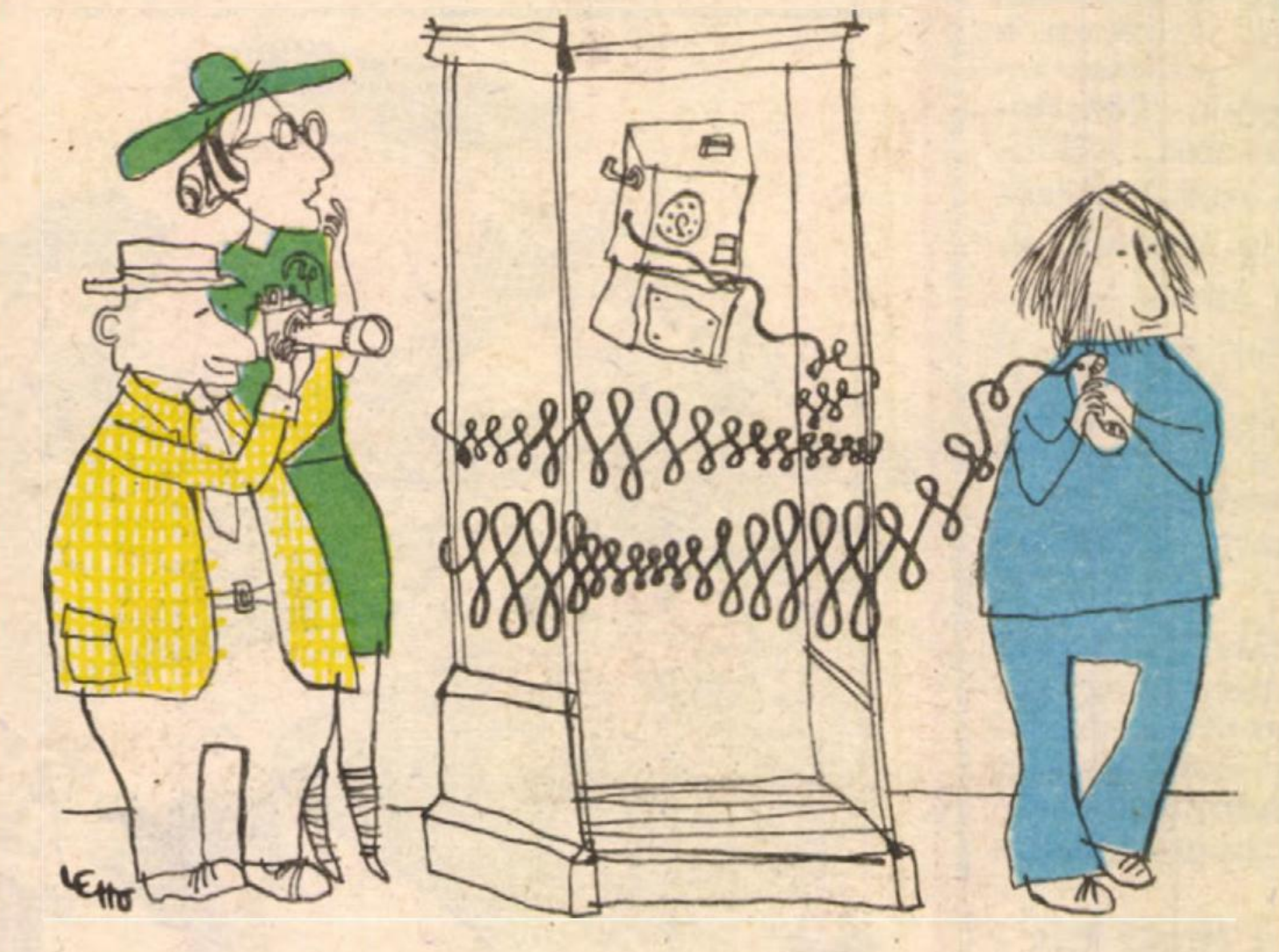

LUSTA PAPA

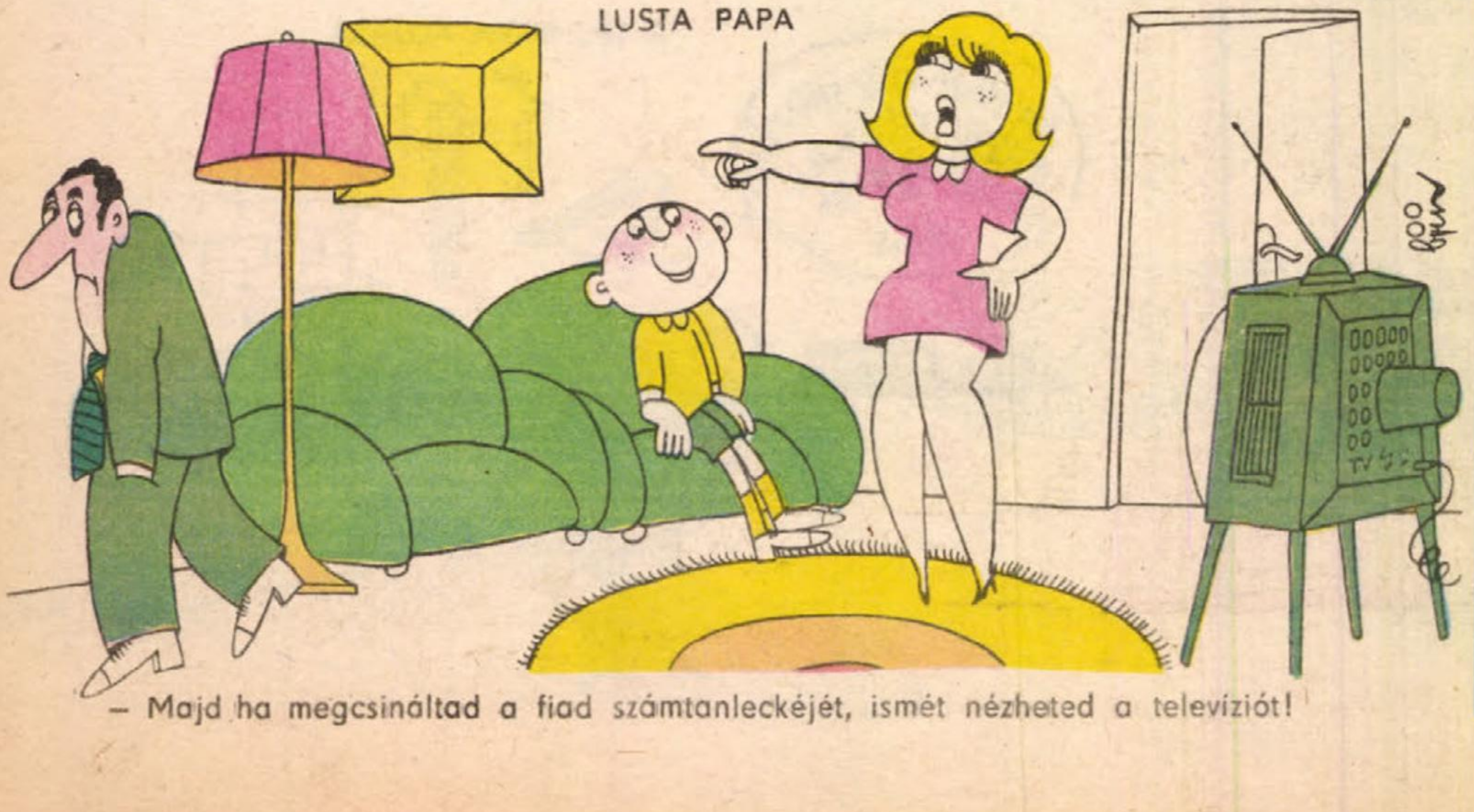

– Majd ha megcsináltad a fiad számtanleckéjét, ismét nézheted a televíziót!

BIZTOSÍTÁS

A minap, délutáni sétámat végezvén a Nagykörúton, egy kézzel írott hirdetésre lettem figyelmes. A kartonpapírra írt szöveg egy fa törzsére volt rajzszegezve, és ez állt rajta csupa nagybetűvel:

**„NE BÍZZON A SZERENCSÉJÉBEN!
KÖSSÖN NYARALÁSBIZTOSÍTÁST!
EGYÉNI KÍVÁNSÁGOKAT IS FIGYELEMBE VESZ:
HUDÁK MAGÁNBIZT. INT. LUG-U 5/D. TESSÉK ERŐSEN KOPOGNI!"**

Álmélkodás helyett a sietség kerített hatalmába: megszoktam már, hogy barátommal kapcsolatban nincs helye a csodálkozásnak, hanem azonnal meg kell őt keresni, és felszólítani a magyarázatra.

Így tettem most is. Erősen kopogtam az ajtaján, és amikor beengedett, így szóltam:

— Ne hallgassál el semmit! Tíz percem van rád!

Közben szemügyre vettem a szobáját. A falon meteorológiai térképek lógtak, az íróasztalon uborkásüvegekben békák ültek. Balatoni prospektusok hevertek elöl, mellettük dominó, magyar kártya, sakk. Az egésznek együtt semmi értelme nem volt. Rágyújtottam:

— Kezdheted! — mondtam Hudáknak. — Az óra indul.

— Szokás szerint egy kérdést teszek fel neked — fordult felém. — Jégverés ellen van biztosításod?

— Van! — feleltem mohón. — Tűz ellen is van, víz ellen is van, sőt több!

— Akkor azt mondd meg — kérdezte Hudák —, hogyha a szőlőmet vagy a búzámat biztosíthatom jégverés ellen, miért ne biztosíthatnám a nyaralásomat jégverés ellen?

— Mert ez egy marhaság — feleltem első gondolatra.

— Majd később megkövetsz — mondta zavartalanul Hudák és folytatta: — Abból indulj ki, hogy a legtöbb családnak már tavasz elején jelentkeznie kell a vállalatánál: mikor óhajt üdülni? Mondjuk március ötödikén még elcsíphetsz két hetet július második felére. Így van?

— Így!

— Aztán üdülhetsz abban a két hétben, akár esik, akár fúj! Ha a memóriám jó, akkor éppen te mesélted, hogy a múlt év júniusában háztartási vattával bélelted ki a pizsamádat, hogy kihúzzad a rátok köszöntött telet.

— Jól emlékszel — bólintottam.

— Nos, adtál volna kétszáz forintot nekem márciusban azért, hogy a nyaralásod két hetében kánikula legyen?

— Neked nem adtam volna, de szent Antalnak háromszázat is — jelentettem ki Hudáknak —, ha már valaki tud ebben az ügyben intézkedni, ő közelebb van a naphoz!

— Hudák nem jó időt biztosít — mondta bosszúsan —, hanem visszaadja az üdülésre befizetett pénzt! Az Állami Biztosítótól sem szemelt rizlinget kapsz jégverés után, hanem készpénzt!

— Van benne valami! — állapítottam meg.

— Hudák is a valószínűség-számítás szerint dolgozik, a jó és rossz idő lehetőségeit véve figyelembe, pár százalékos haszonkulccsal.

— Hány százalékossal? — kérdeztem érdeklődve.

— Augusztusban kisebb, szeptemberben nagyobb — mondta Hudák ravaszul. — Persze, ez a biztosítási forma a legegyszerűbb. Az igazi a kombinált nyaralásbiztosítás!

— Kezd érdekelni a dolog — közöltem. — Mit tudsz még nyújtani?

— Biztosíthatod magadat például horkoló szobatárs ellen, túlélénk fiúgyermek ellen, nem kívánt ismerősök ellen. Éles kő ellen, ha három napnál tovább gyógyul. Családi veszekedés ellen, ha az asszony jogtalanul hasonlítja össze nyári toalettjét a másokéval. Köthetsz biztosítást kártyaveszteségre, piros rakétára, fellövésenként öt forintért.

— Stop! — állítottam meg Hudákot. — A kártyabiztosítás érdekel! Hogyan biztosítasz rossz lap ellen?

— Sehogy — mondta Hudák. — A képességeit nézem. Van kötelező előzetes orvosi vizsgálat az életbiztosításoknál is. Nálam azért van itt a kártya. Osszak?

— Tízfilléres alapon — emeltem fel az ujjam. — Legalább három fagyosszenteket és egy hétvégi szélvihart akarok nyerni tőled!

Somogyi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

HOGYAN ÉLNEK, HA ELUTAZIK AZ ASSZONY?

Brenner György:

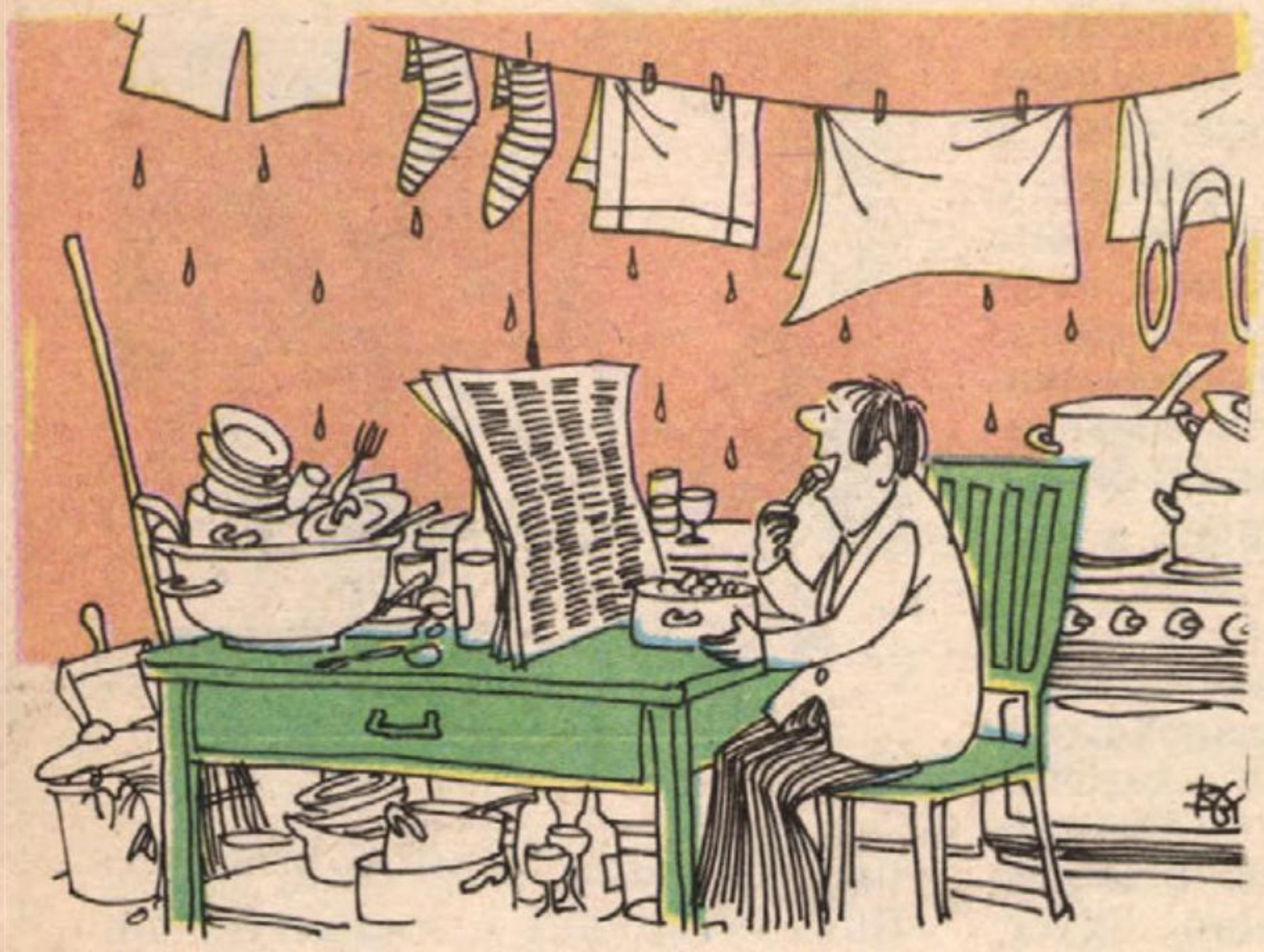

– Olvasgatok evés közben, hogy ne lássam a konyhát.

Szűr-Szabó József:

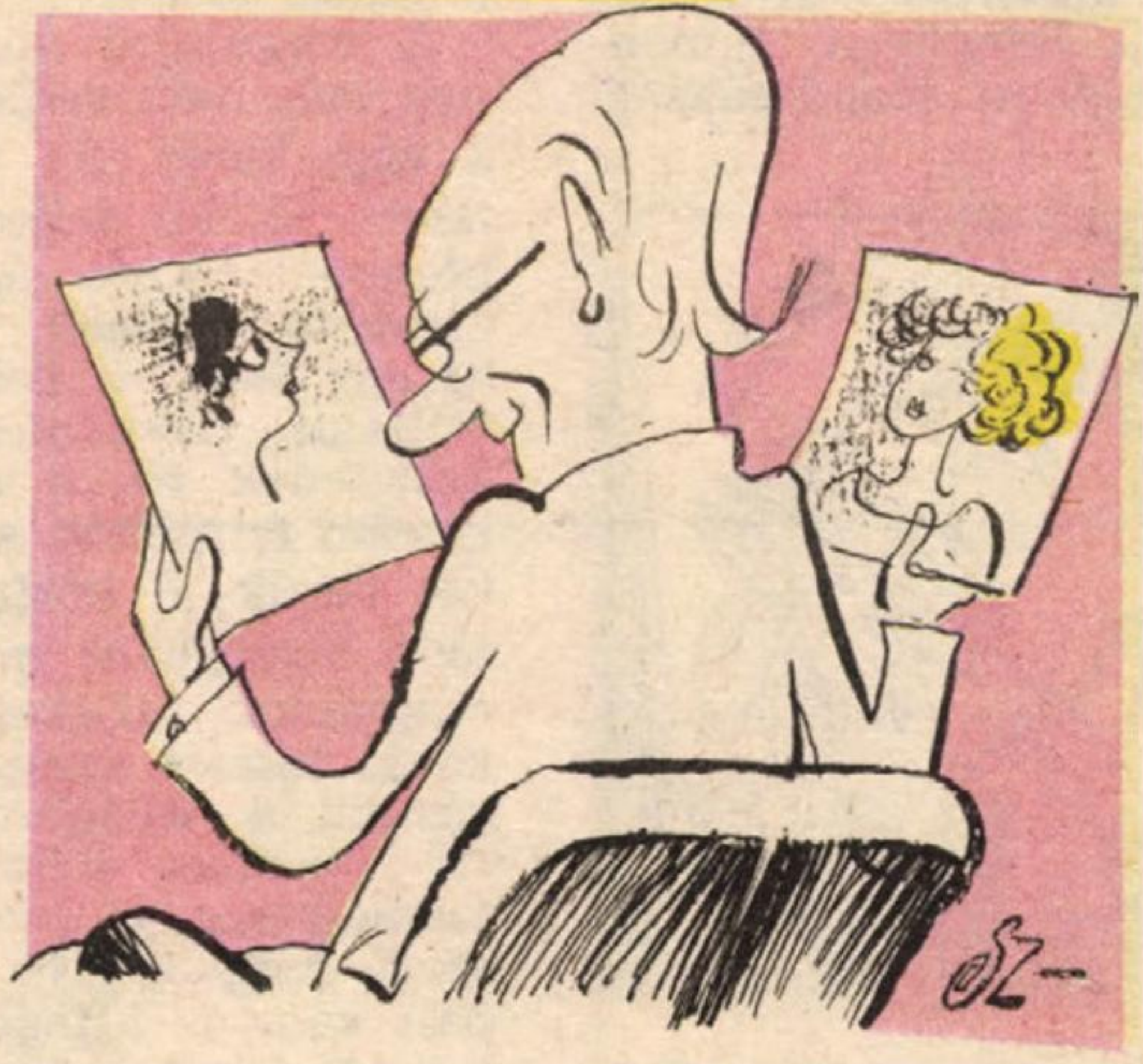

– Melyik asszony?

Barát József:

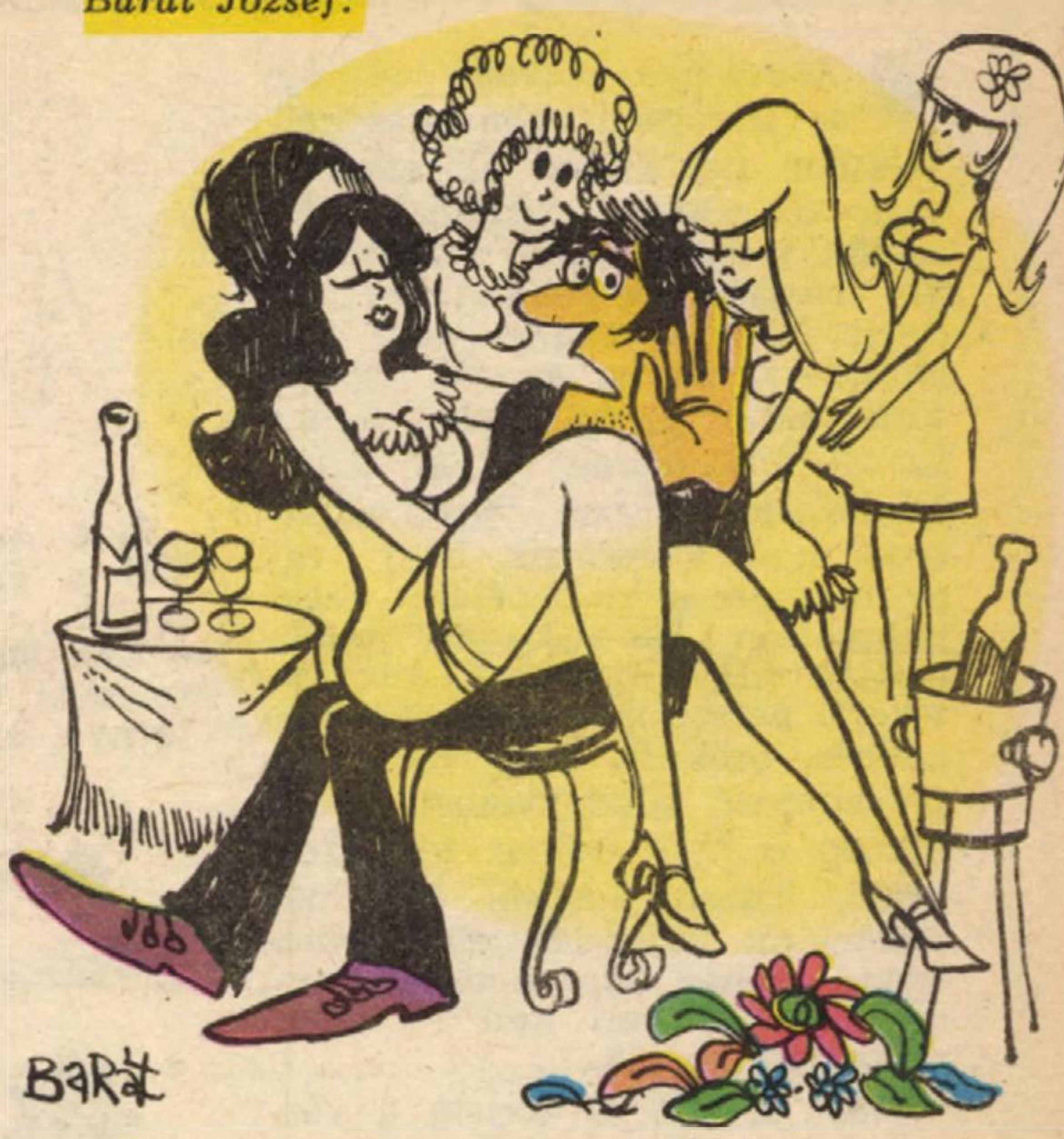

– Erre a kérdésre nem vagyok hajlandó válaszolni. Ő is olvassa a Ludast.

Várnai György:

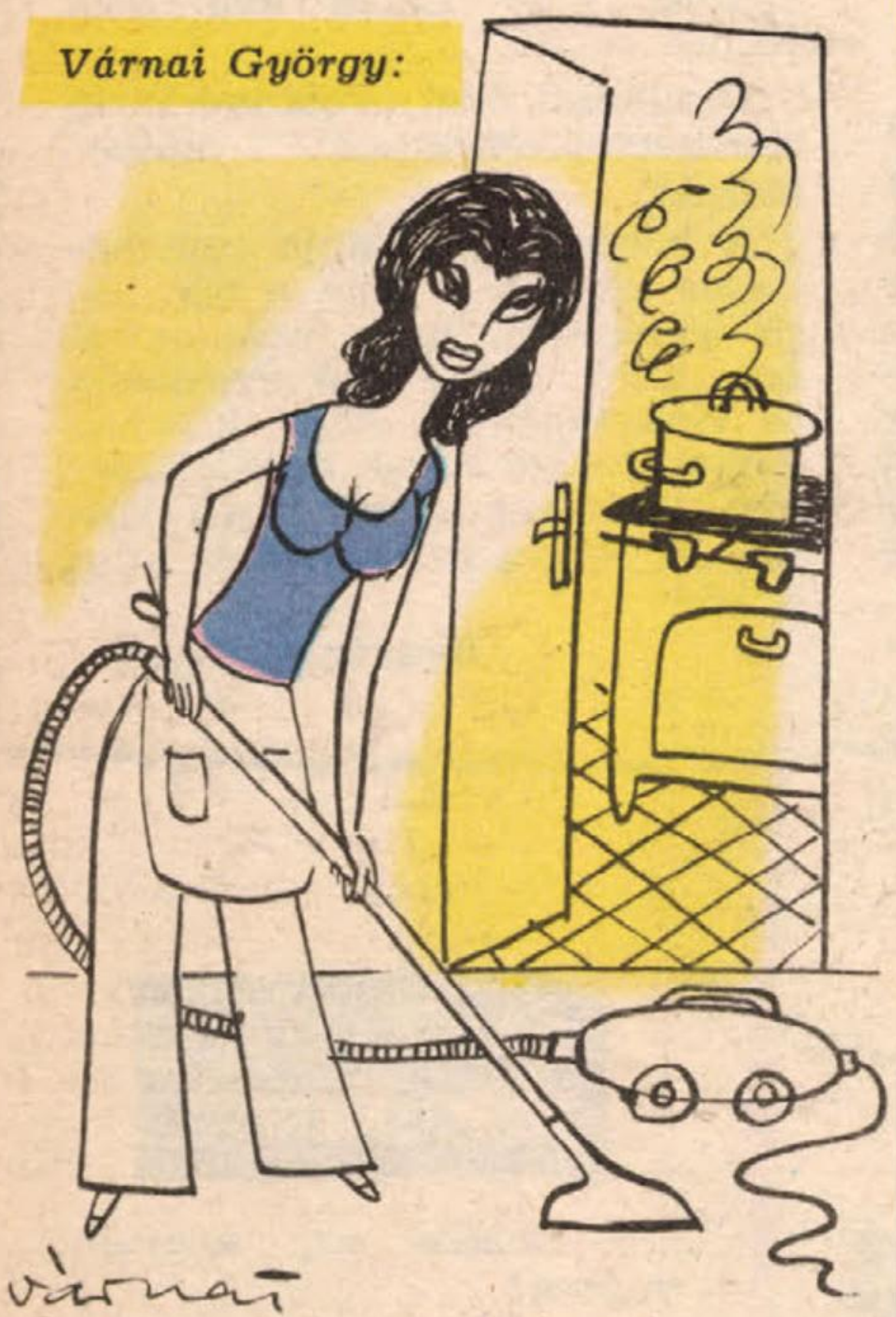

– Sophia Loren jár fel hozzám főzni, takarítani.

Mészáros András:

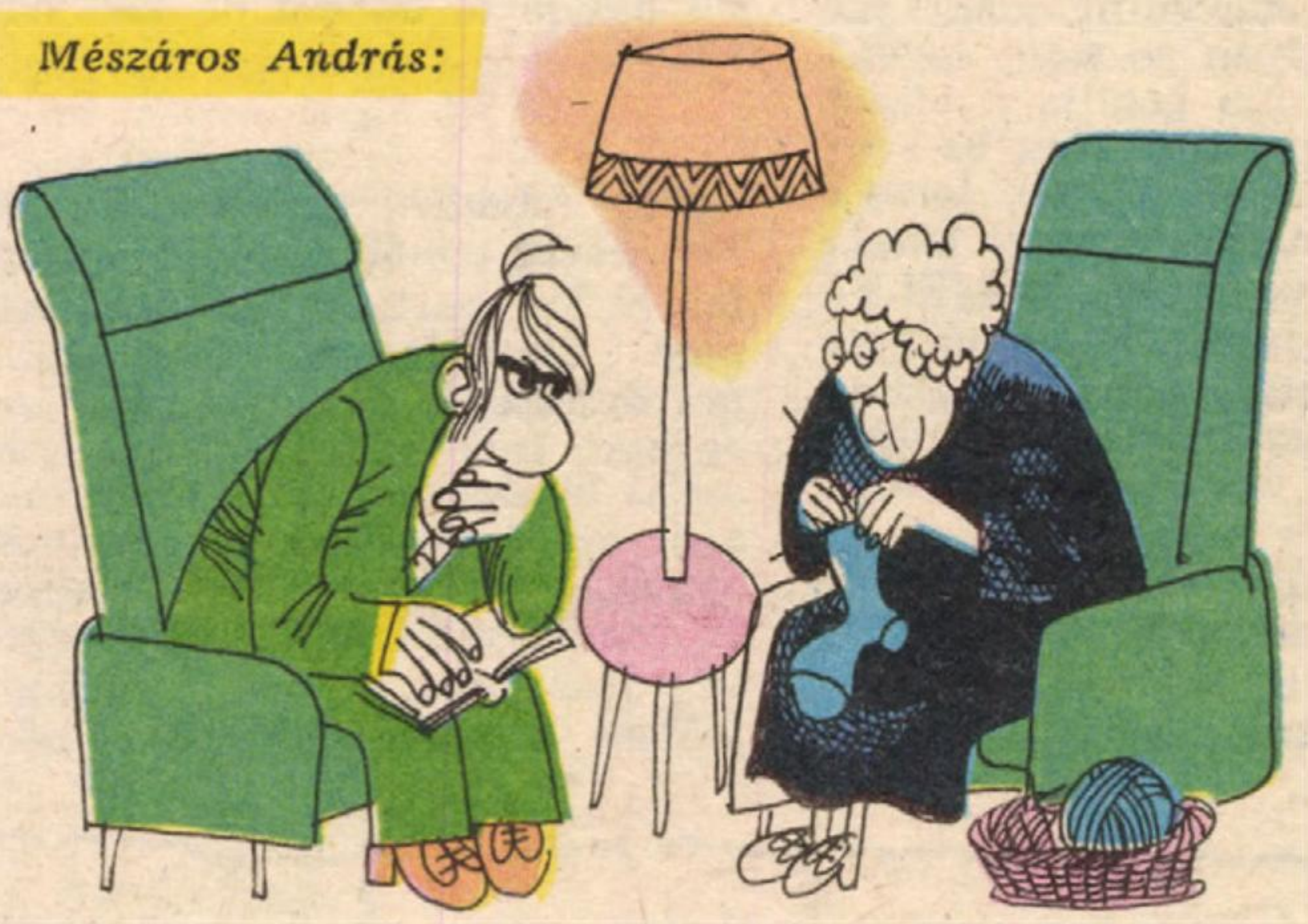

– Nagyon jól, mert addig mindig odaköltöztetem az anyósomat.

Tót Gyula:

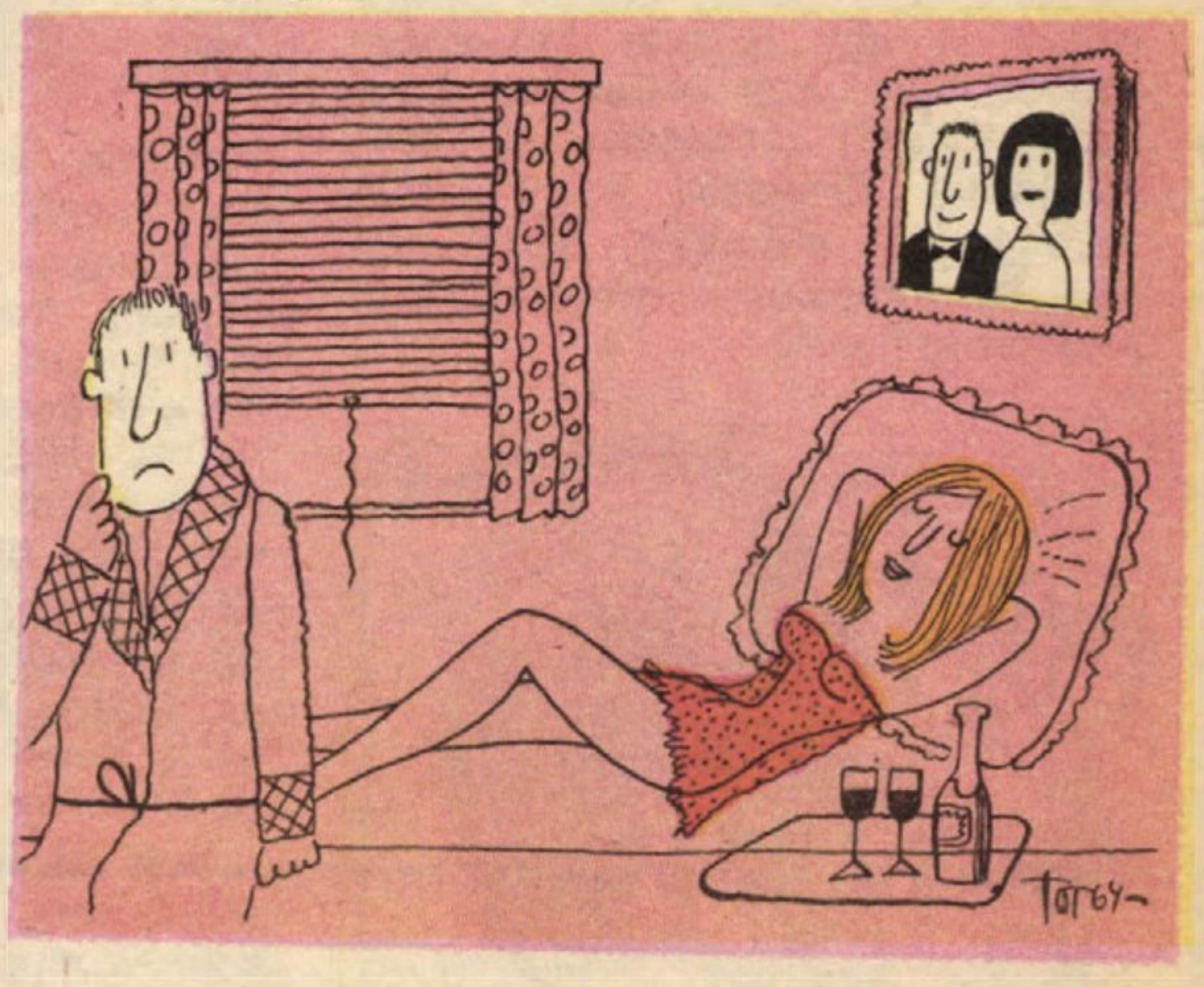

– Azon izgulok, mit csinálhat?

Hegedűs István:

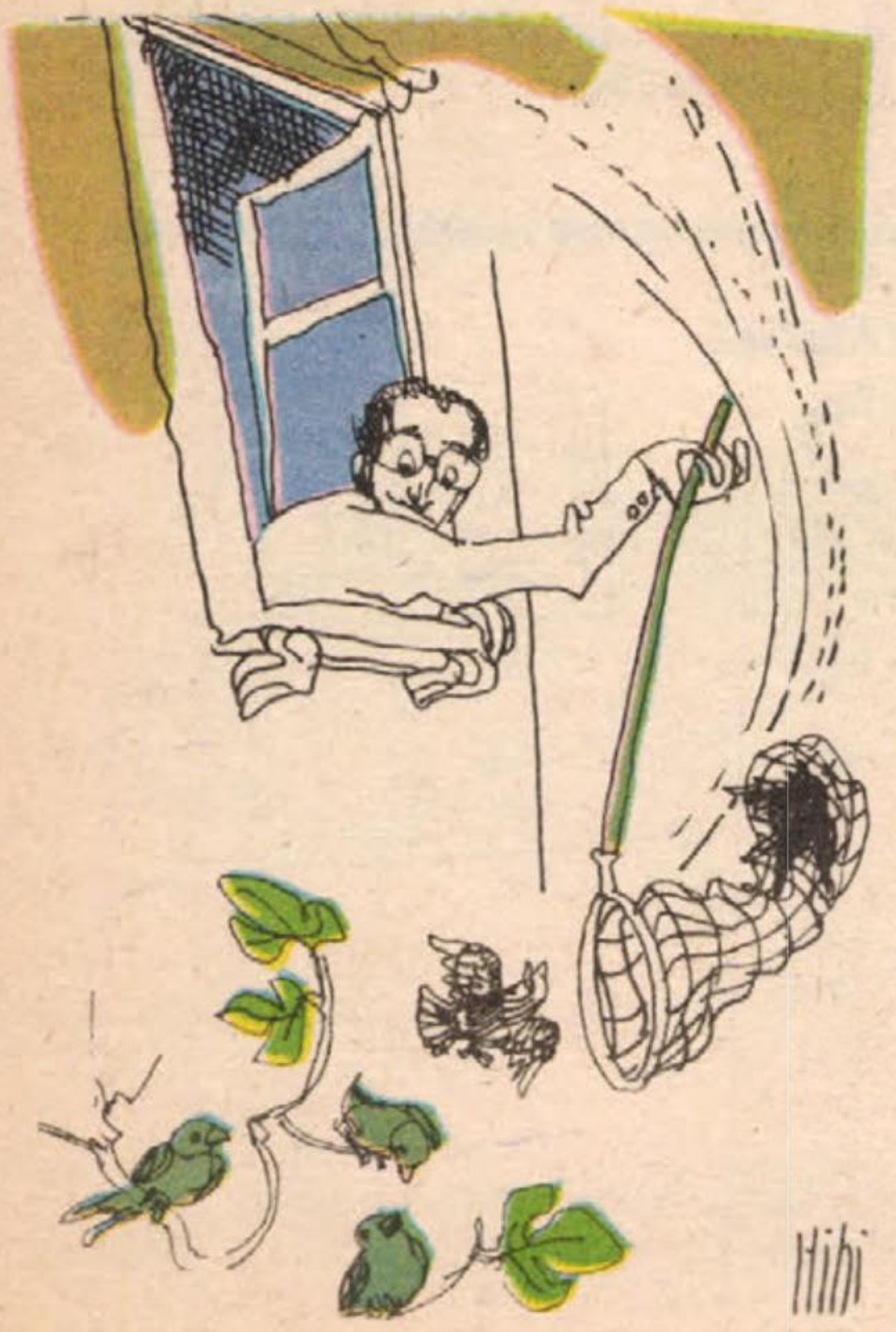

– Jókedvemben madarat fogok . .

Balázs-Piri Balázs:

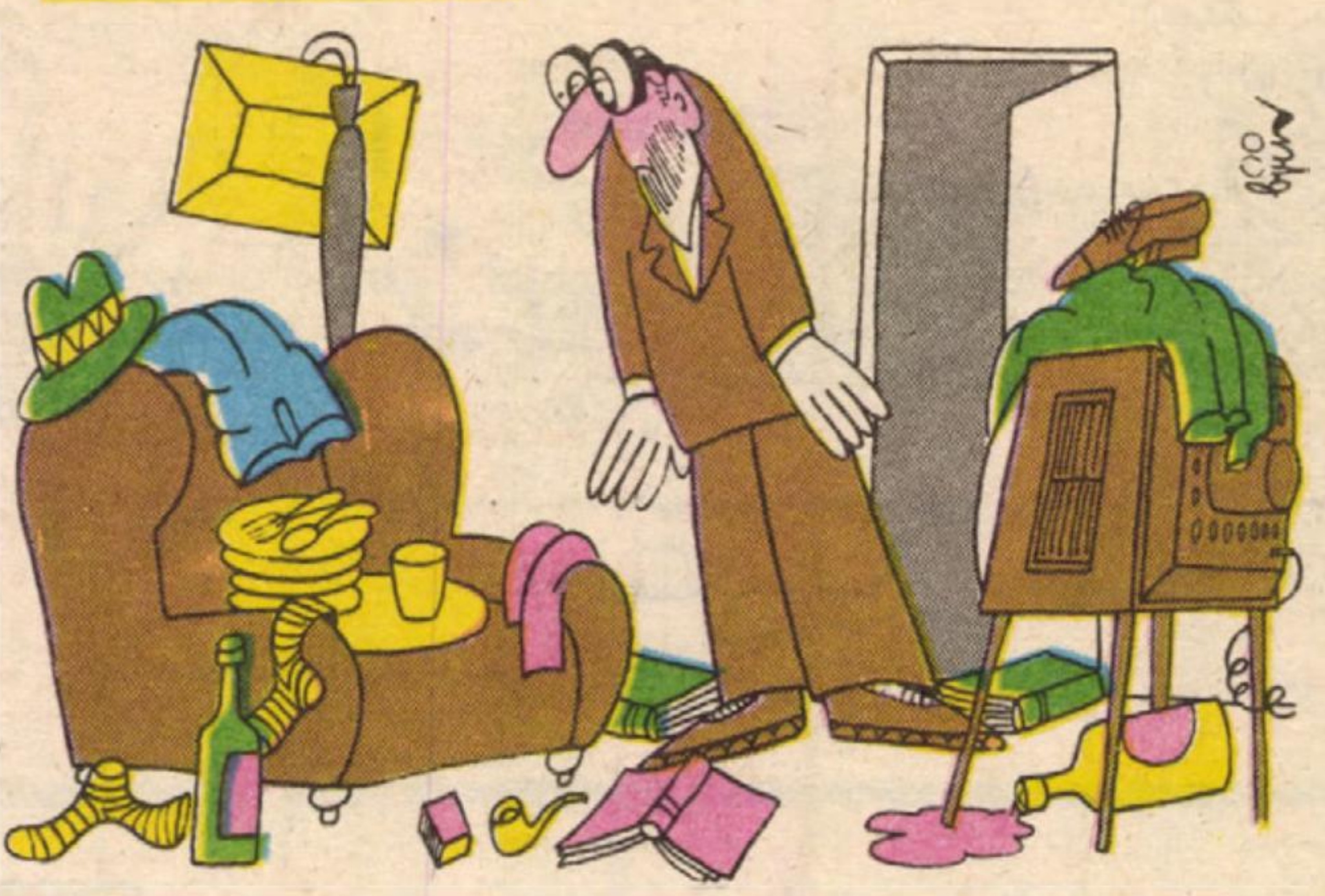

– Nem találom a helyemet.

Vasvári Anna:

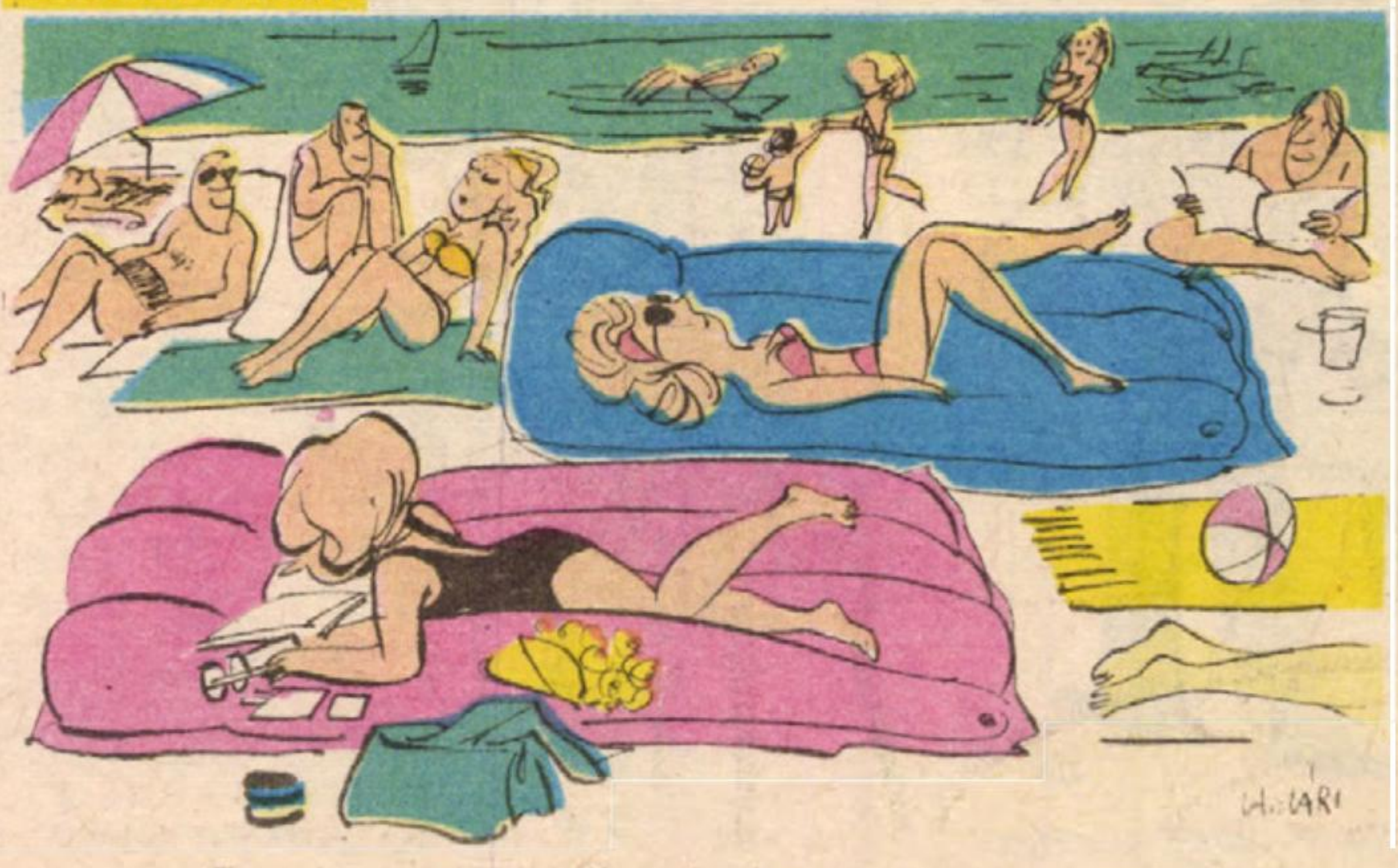

– Erre könnyen felelhetek: ha elutazom, remekül élek.

Fülöp György:

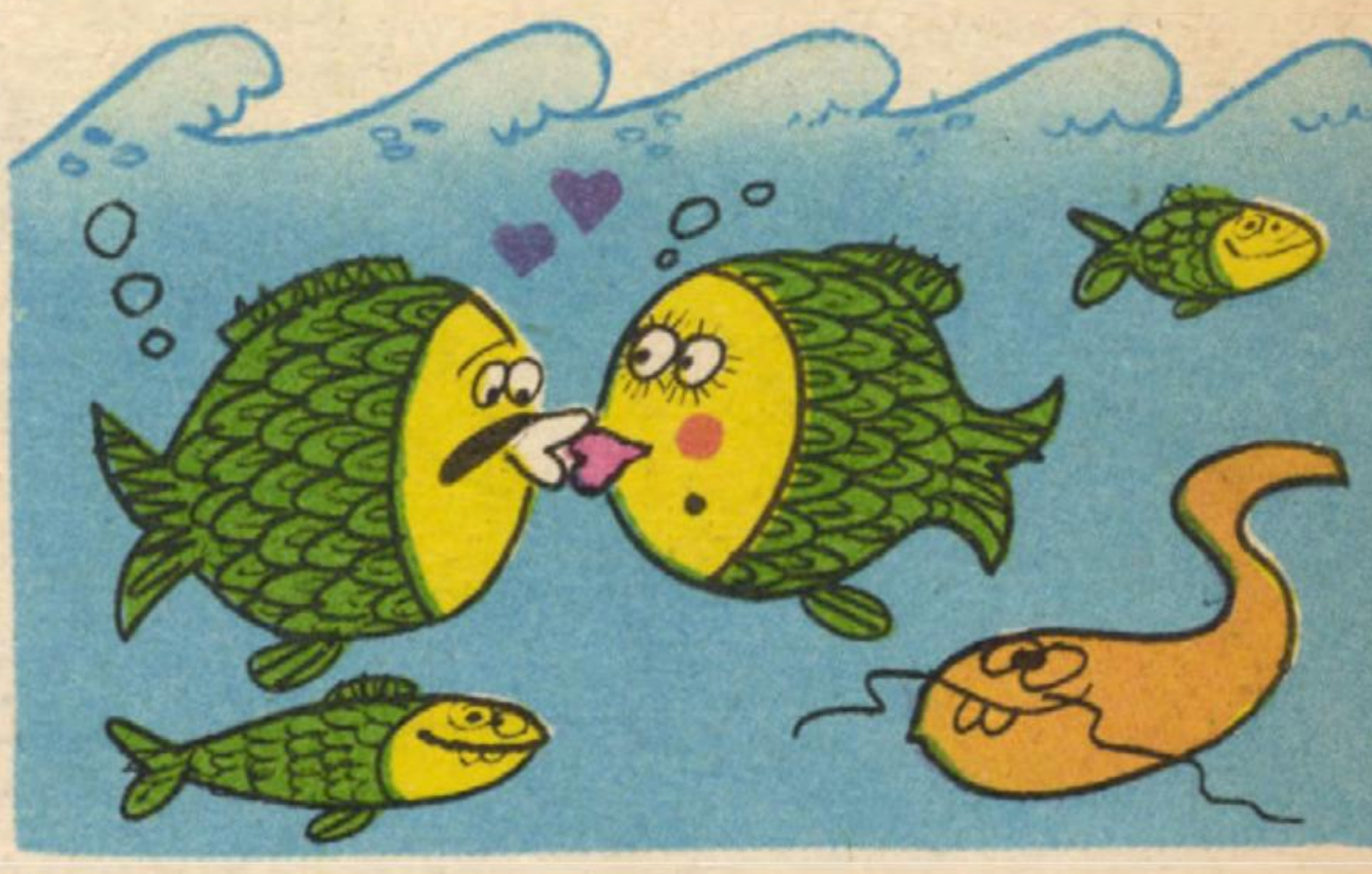

– Mint hal a vízben.

Erdei Sándor:

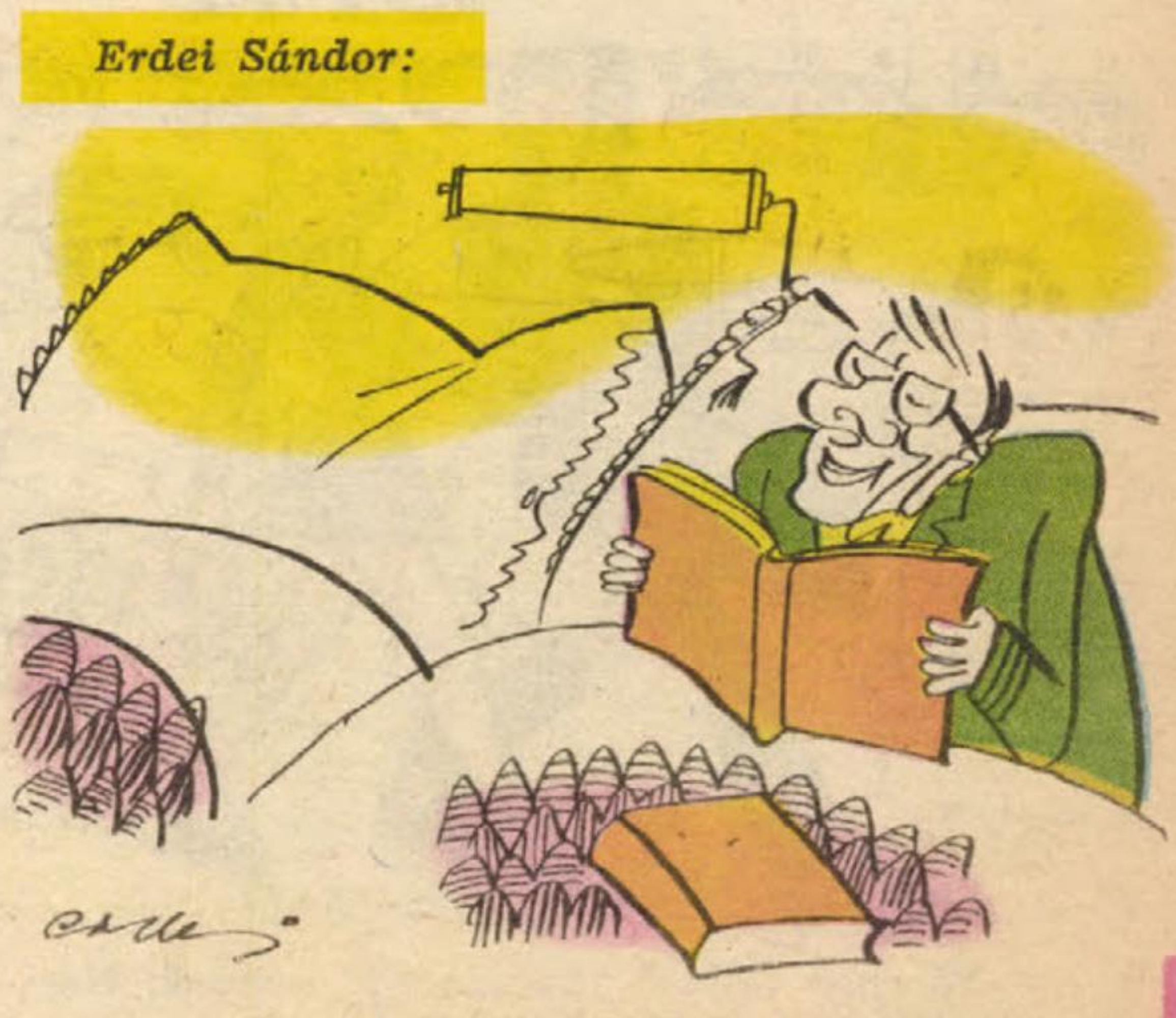

– Mintha csak itthon lenne.

MIT LÁTNI A SIMON TORNYÁBÓL?

Simontornya névadó szülője a Döröcske nemzetségbeli Salamon fia, Simon alországbíró volt, ő rakatott hétszáz évvel ezelőtt tornyos várat magának a Sió partján. Várnak lenni egy ilyen félreeső helyen nem volt strapás beosztás, az idő pusztította inkább az épületeket, s nem az ostromló hadak. A vár, tizenötmillióért frissen kicsinosítva, most arról álmodozik, hogy végre mozgalmas lesz az élete: végeláthatatlan turistahadak ostromolják majd falait. A vár bevételét persze nem históriás énekekben örökítik meg, hanem a pinceborozó főkönyveiben. Mert borozó is nyílt benne, természetesen, hiszen anélkül ma már történelmi műemlék elképzelhetetlen. Nehéz falat a történelem, úgy látszik, inni kell rá, hogy megemészthessük...

Mást is talál a turista a várban, nemcsak borozót, van ott kőtár, szakszervezeti könyvtár, folyóiratolvasó, TIT-klub. Mindez szép is, jó is, csak kevés. Több látványosság, érdekesség kellene. Mert azért aligha zarándokol el egy turista Simontornyára, hogy egy műemlék kandalló mellett olvasgassa a Tervgazdasági Értesítőt, vagy ismeretterjesztő előadást hallgasson meg az őrgébicsek meteorológiai érzékenységéről...

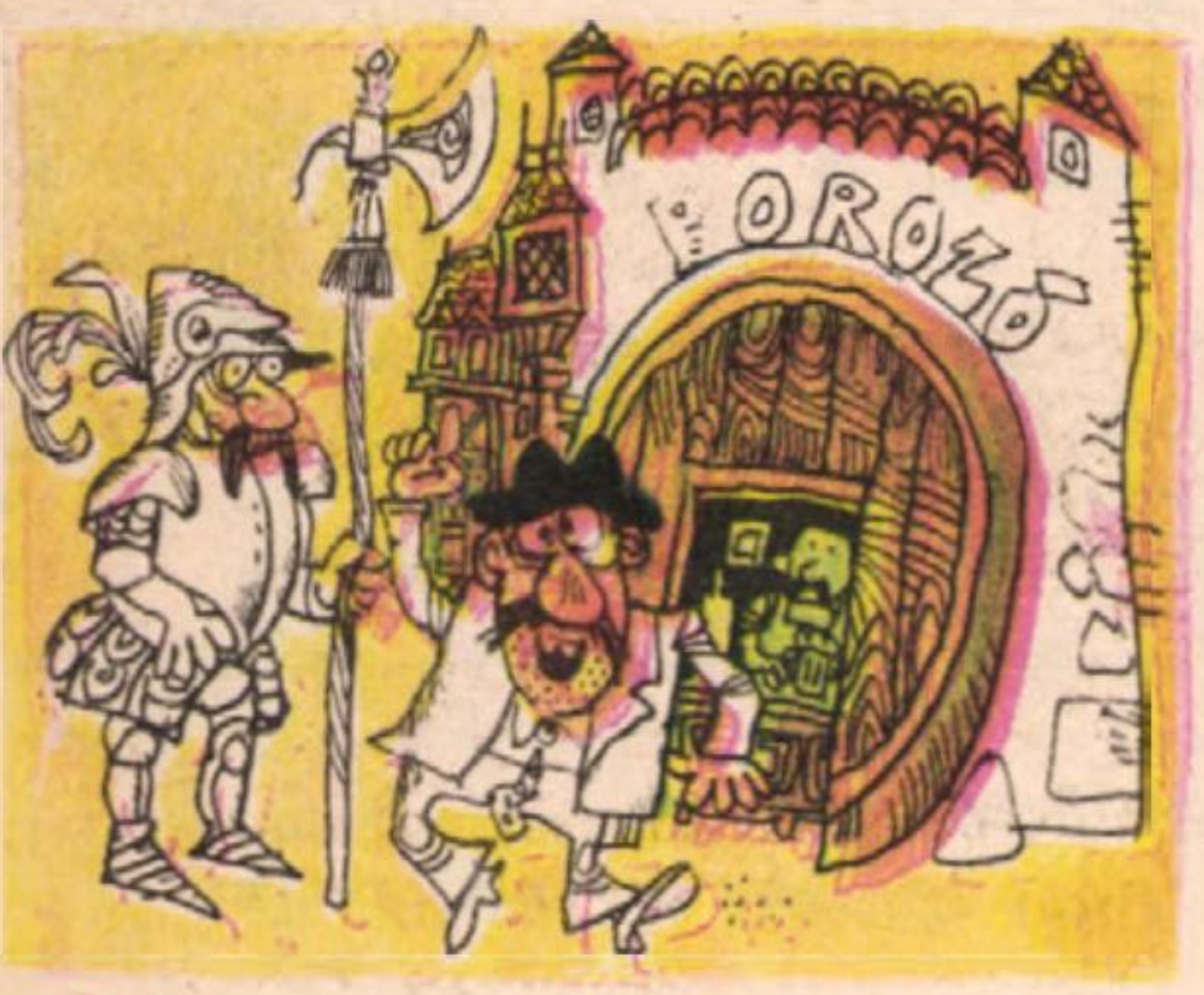

Mit lát a turista, ha kitekint a vár legmagasabb emeletéről?

Egy szép környezetben fekvő, felemás arcú települést. Simontornya, az egykori szandzsáksági székhely, ötezres nagyközség Tolna megyében, a tamási szandzsákságban, akarom mondani: járásban. Amolyan se falu, se város. Legnagyobb gondja a vízzel van, a szennyvízzel meg az ivóvízzel. Sajnos, a Simon tornya nem olyan magas, hogy el lehessen látni onnan Pestig, a MÉLYÉPTERV irodájáig. Pedig jó lenne bekukkantani oda, s megtudni, mikor készülnek el már végre a község vízművének műszaki kivitelezési terveivel?

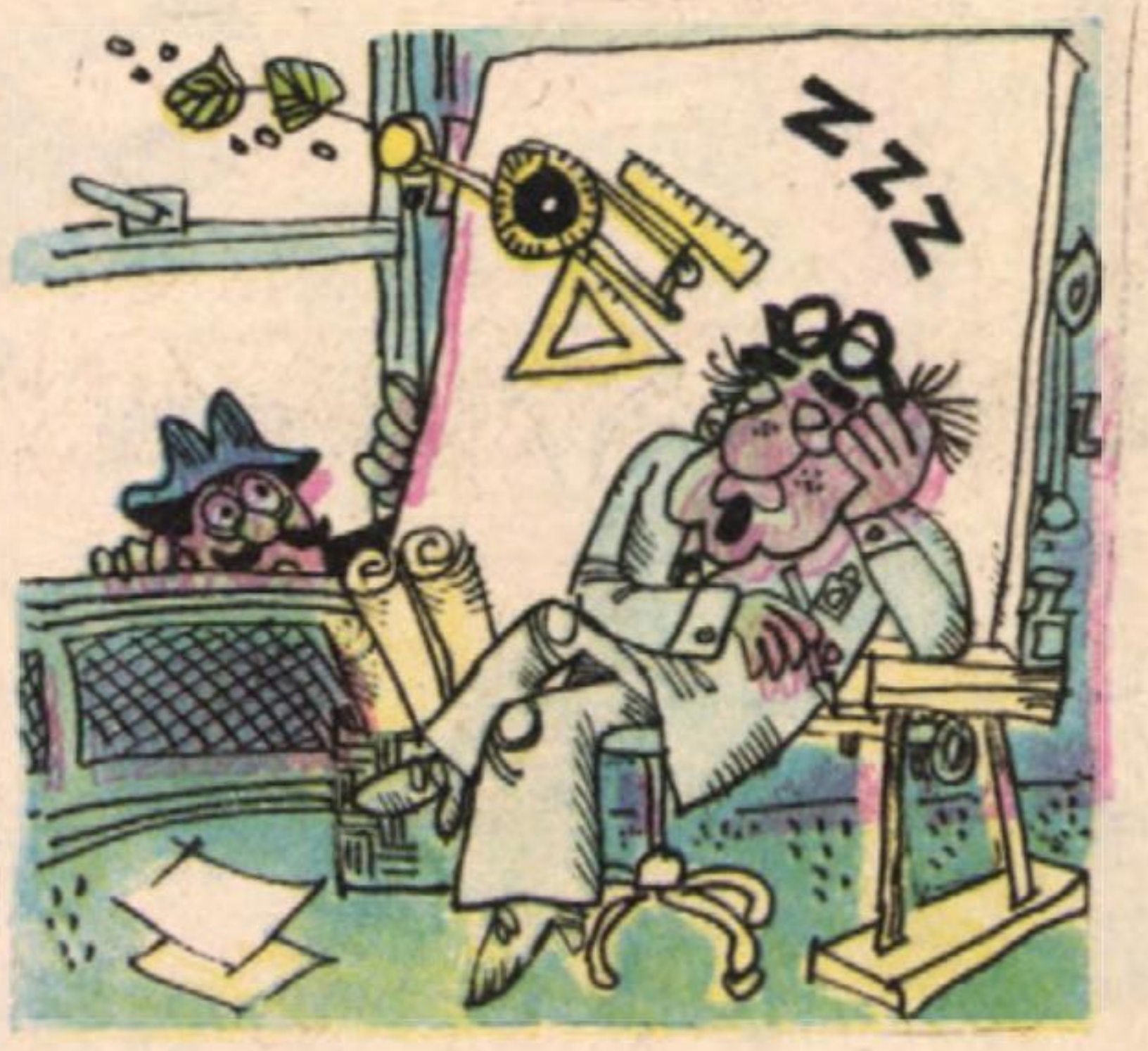

Sok új épület van a falu központjában, de van sok rozoga, ütött-kopott is. Ez utóbbiak közé tartozik a falu „nagyvendéglője." Másutt Kutyakaparónak neveznék az ilyet, itt Haladás a neve. Ez valami nyelvjárási sajátosság lehet...

A megújulni vágyó Simontornya még nem vedlette le teljesen a régi bőrét. Az persze nem is lenne jó, ha teljesen kibújna a bőréből, hiszen éppen az tette ismertté, híressé. A bőre. Van itt egy Bőr- és Szőrmefeldolgozó Vállalat, csodálatos bőrholmikat készítenek itt, s egyik legérdekesebb termékük a futball-labda. Ők látják el bőrlabdával a fejlődő országokat és a hazai focicsapatokat. (Lehet, hogy ezért kerül lassan egyszintre labdarúgásunk a fejlődő országokéval?) Az üzembe ellátogató turisták személyesen is meggyőződhetnek arról, hogy a hiba nem a labdában van, az kifogástalan. Egyetlen fogyatékossága, hogy saját magától nem gurul be az ellenfél hálójába, hanem be kell oda rúgni...

*

Egy felvidéki tímármester 189 évvel ezelőtt fabódét állított fel a Sió partján, így született meg Simontornya legnagyobb nevezetessége, a bőrgyár. Az egykori fabódé helyén ma korszerű középüzem áll, amely már nem fér a bőrében, éppen most növekszik. Népgazdaságunk egyedi nagyberuházást hajt végre itt annak érdekében, hogy mindjobban beruházkodhassunk bőrruhákból és lábbelikből. Ha három év múlva kipillant a turista Simon tornyából, az ország legnagyobb bőrgyárát láthatja majd a Sió szemközti partján.

Bár ma már a bőrgyár igazgatójának a szobájában is műbőr behuzatú bútorok vannak, a műanyagok elterjedése nem jelentett konkurrenciát a bőriparnak. Az iparág virul, egyetlen gondja az utánpótlás. A gyárban dinasztiák dolgoznak, apáról fiúra öröklődött a mesterség, ám manapság így beszél a simontornyai atya a gyerekeihez:

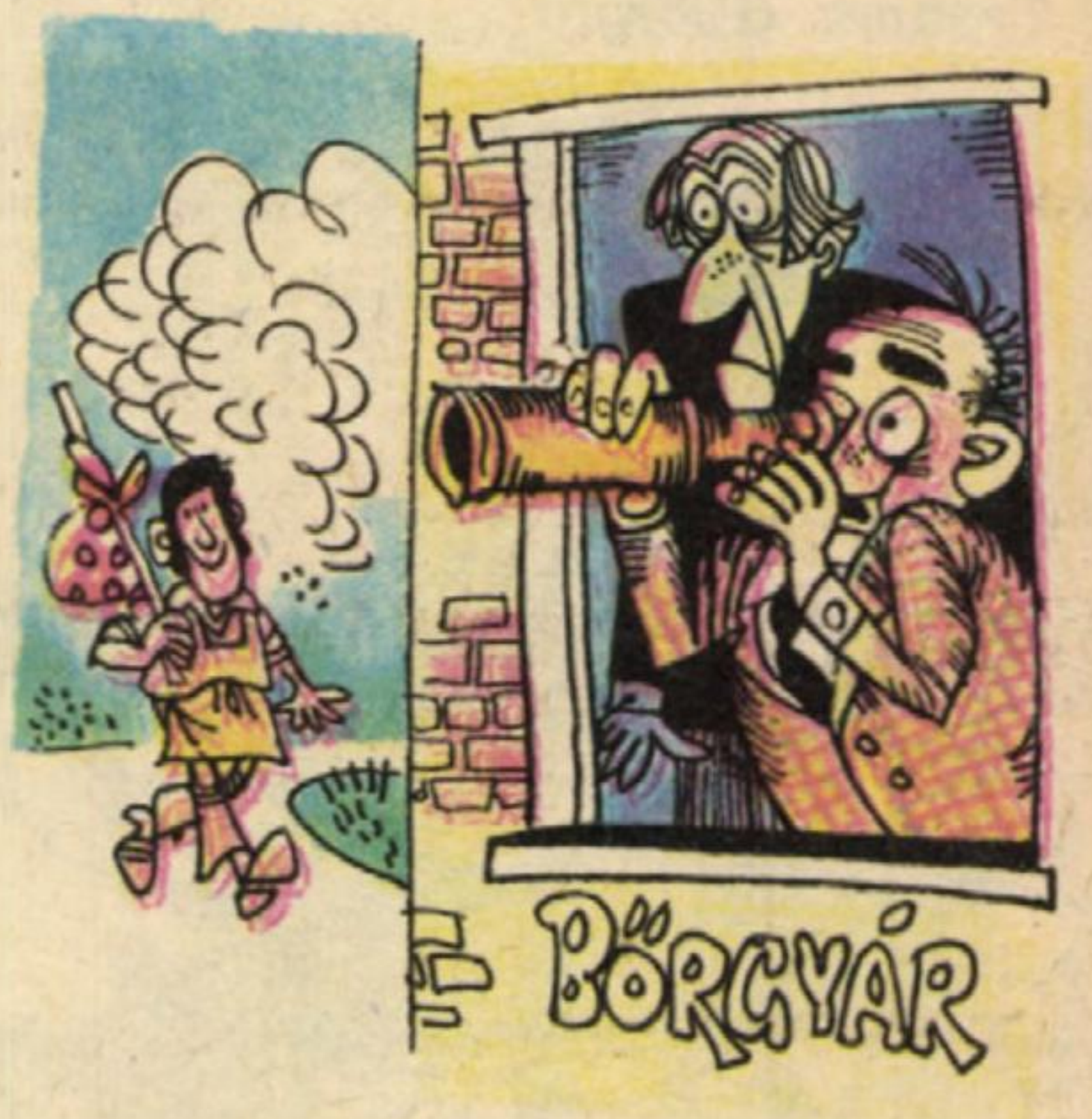

— A nagyapátok tímár, az apátok tímár, de ti már nem lesztek azok!

És elküldi őket tévészerelőnek, karosszérialakatosnak, műszerésznek.

A bőrgyár igazgatója reménykedve kémleli a tájat a vár felső ablakaiból, ha porzik az út Igar felől: hátha ifjú mérnökök és tímártanoncok hada közeleg. Ám a közelgő hadak nem a gyárban, hanem a várpincében kötnek ki. Hja, a bor vonzóbb, mint a bőr.

Radványi Barna

KRIMI

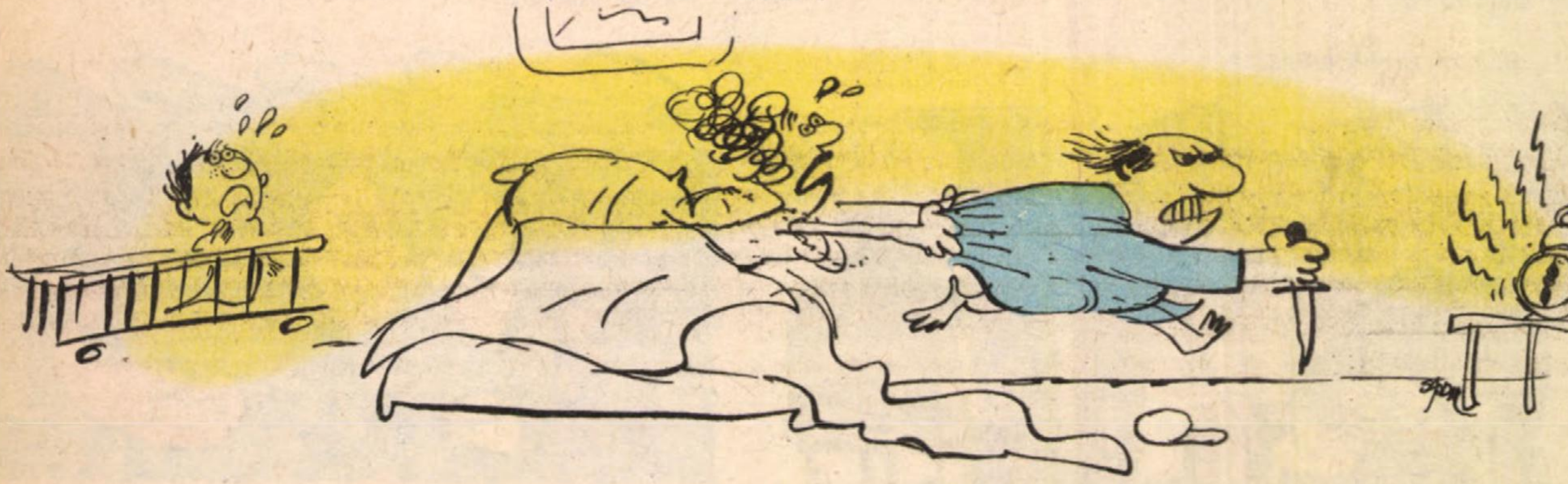

– De szívecském, az a szegény óra nem tudja, hogy vasárnap van.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Doktor úr, segitsen rajtam!

— Mi a panasza?

— Valahányszor kávét iszom, megfájdul a jobb fülem.

— Legközelebb próbálja meg kivenni a kanalat a csészéből.

REMEK DIVAT

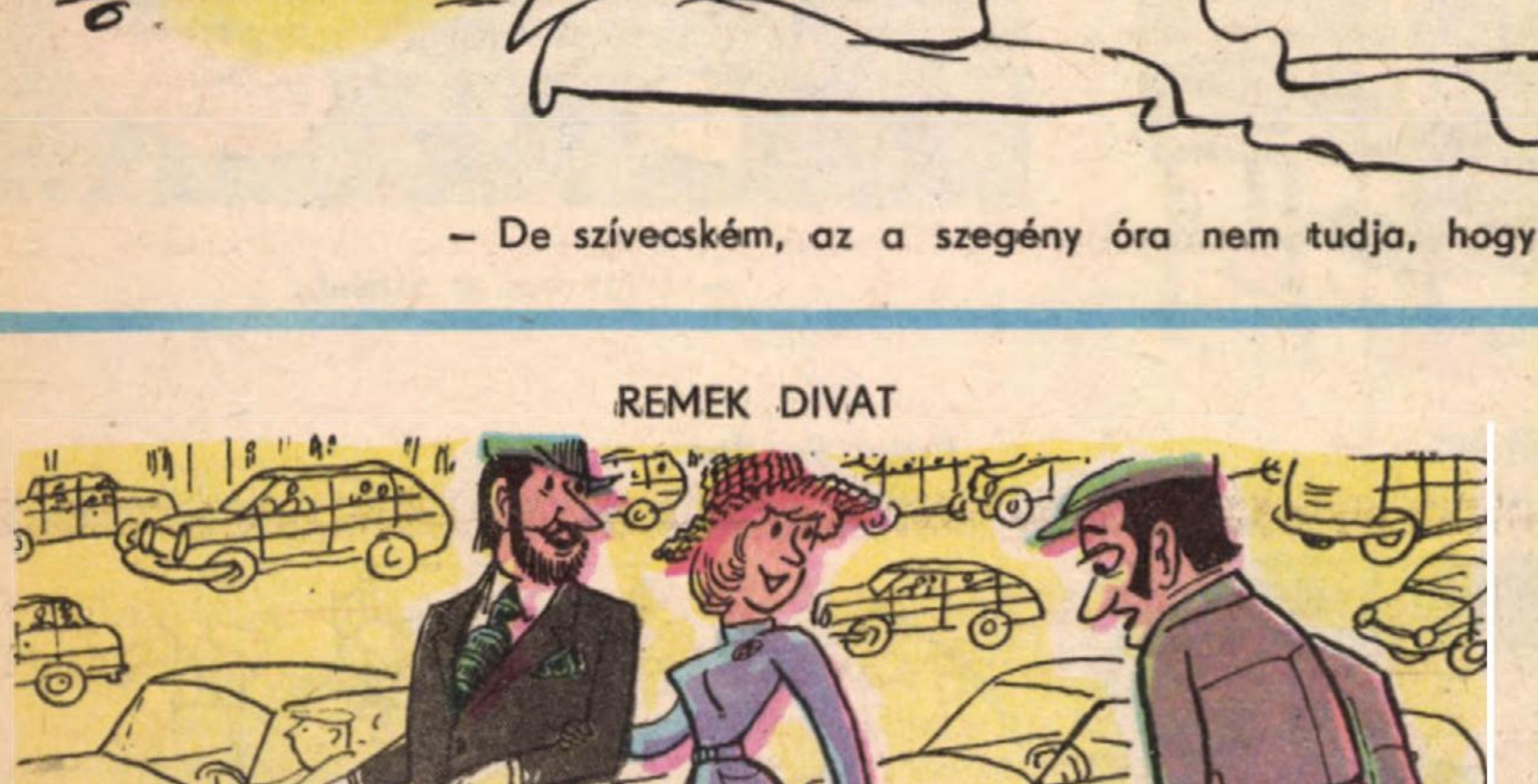

– Mi autó helyett görkorcsolyát vettünk. Nem fogyaszt üzemanyagot, és parkolóhely sem kell hozzá.

IDEGGYÓGYÁSZNÁL

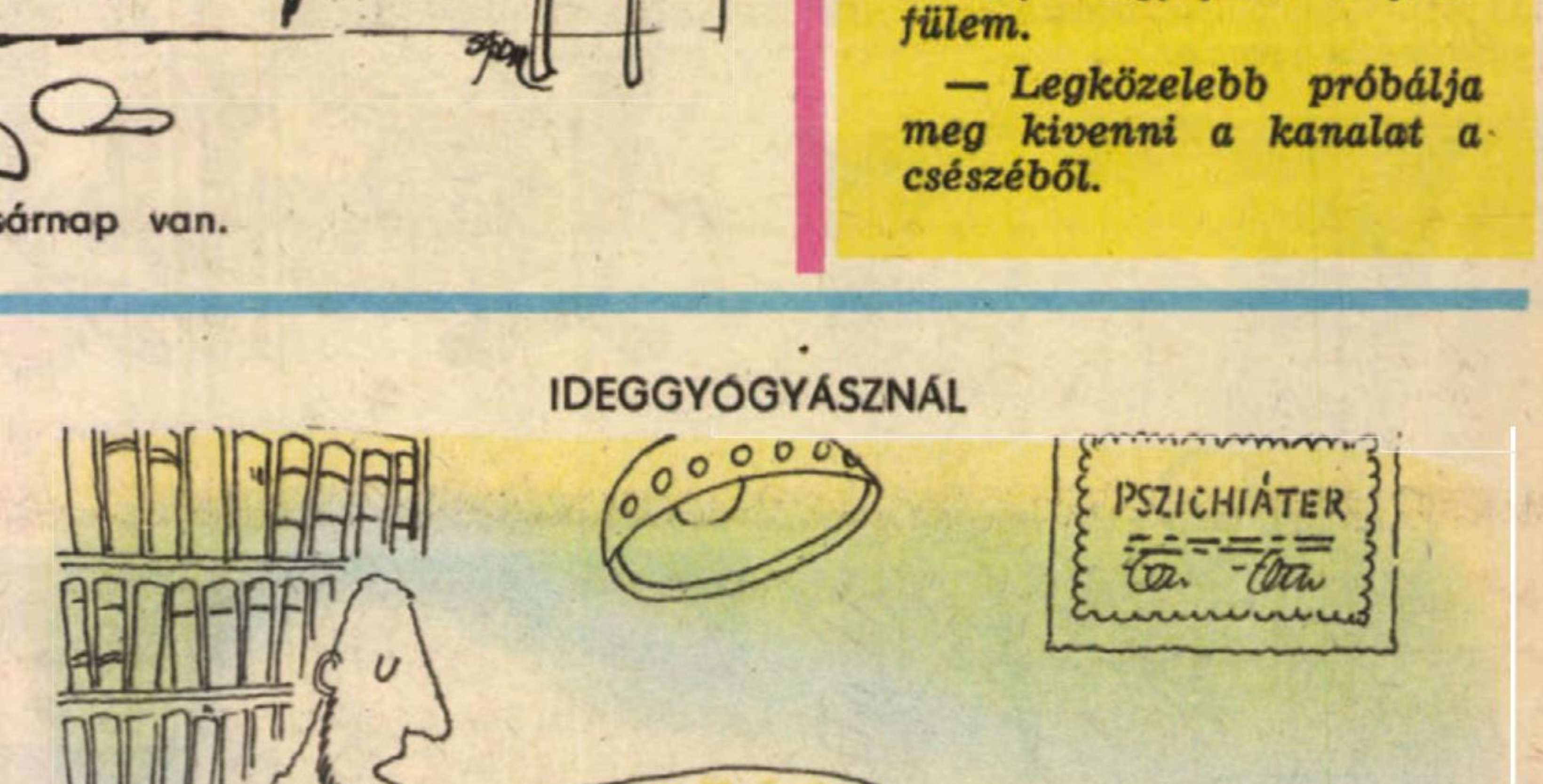

– Tehát önnek gyakran olyan érzése van, hogy láthatatlanná tud válni . . .

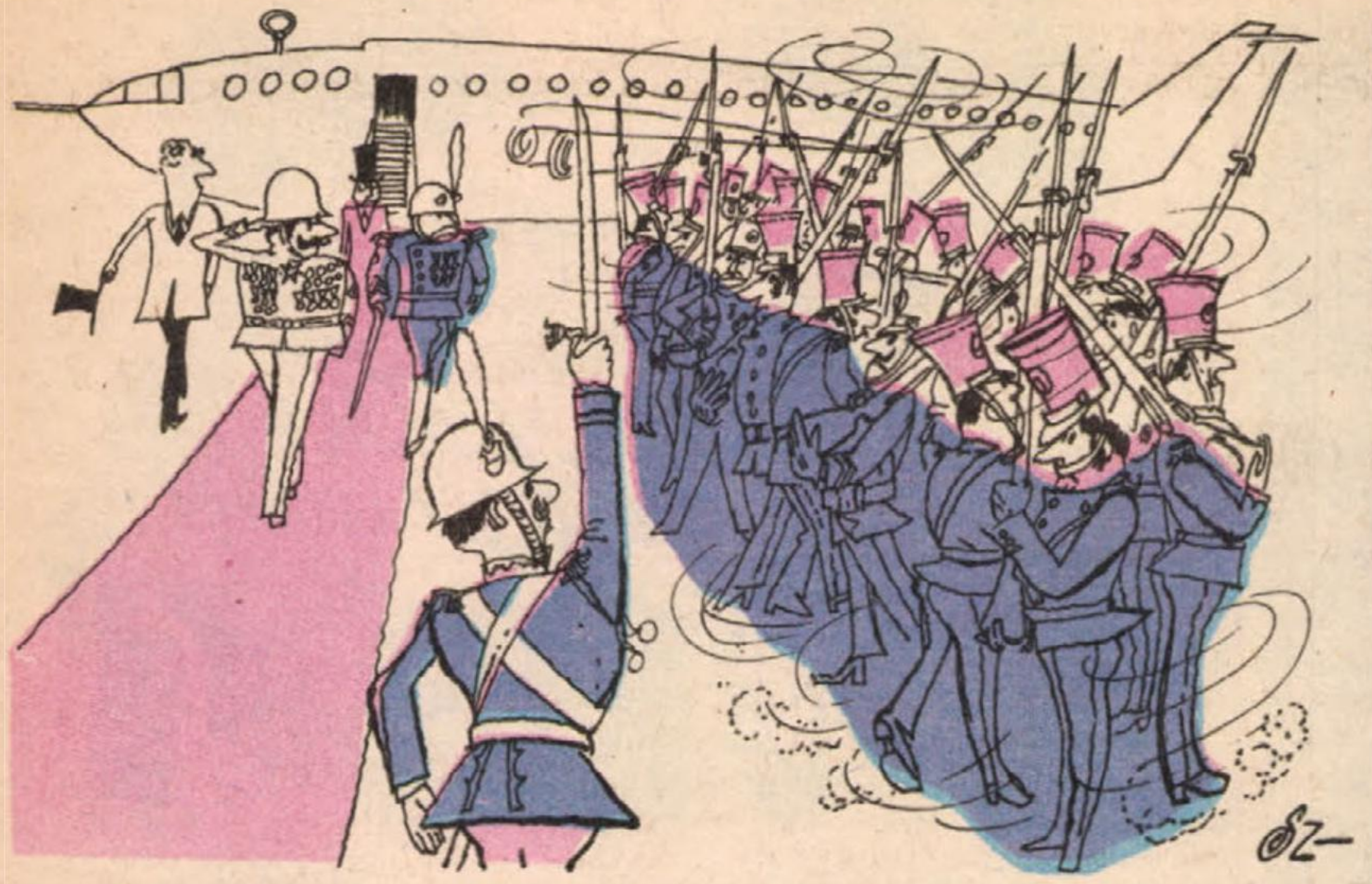

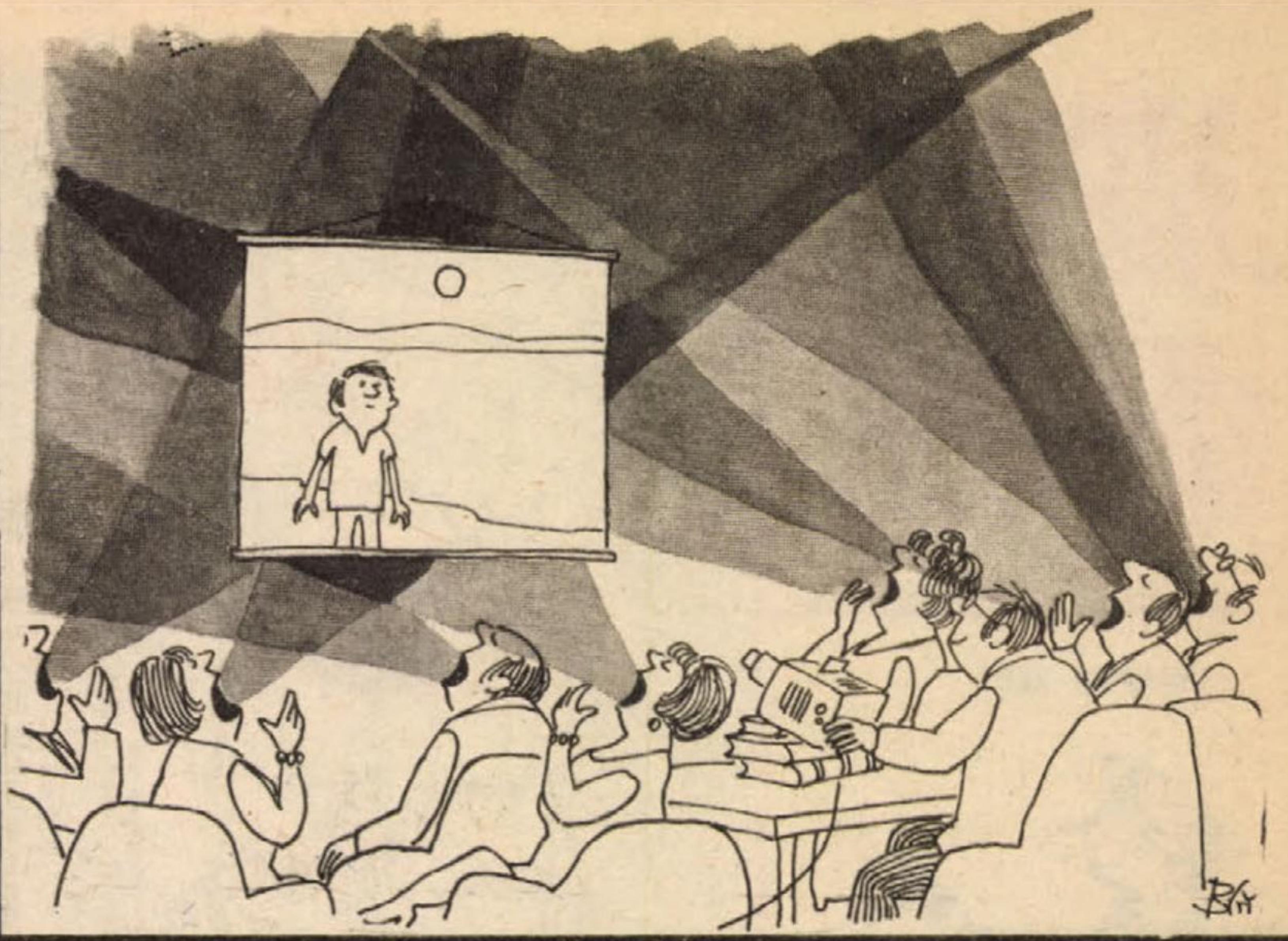

CSŐD

SZŰR-SZABÓ,
BRENNER,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
LEHOCZKY,
SAJDIK

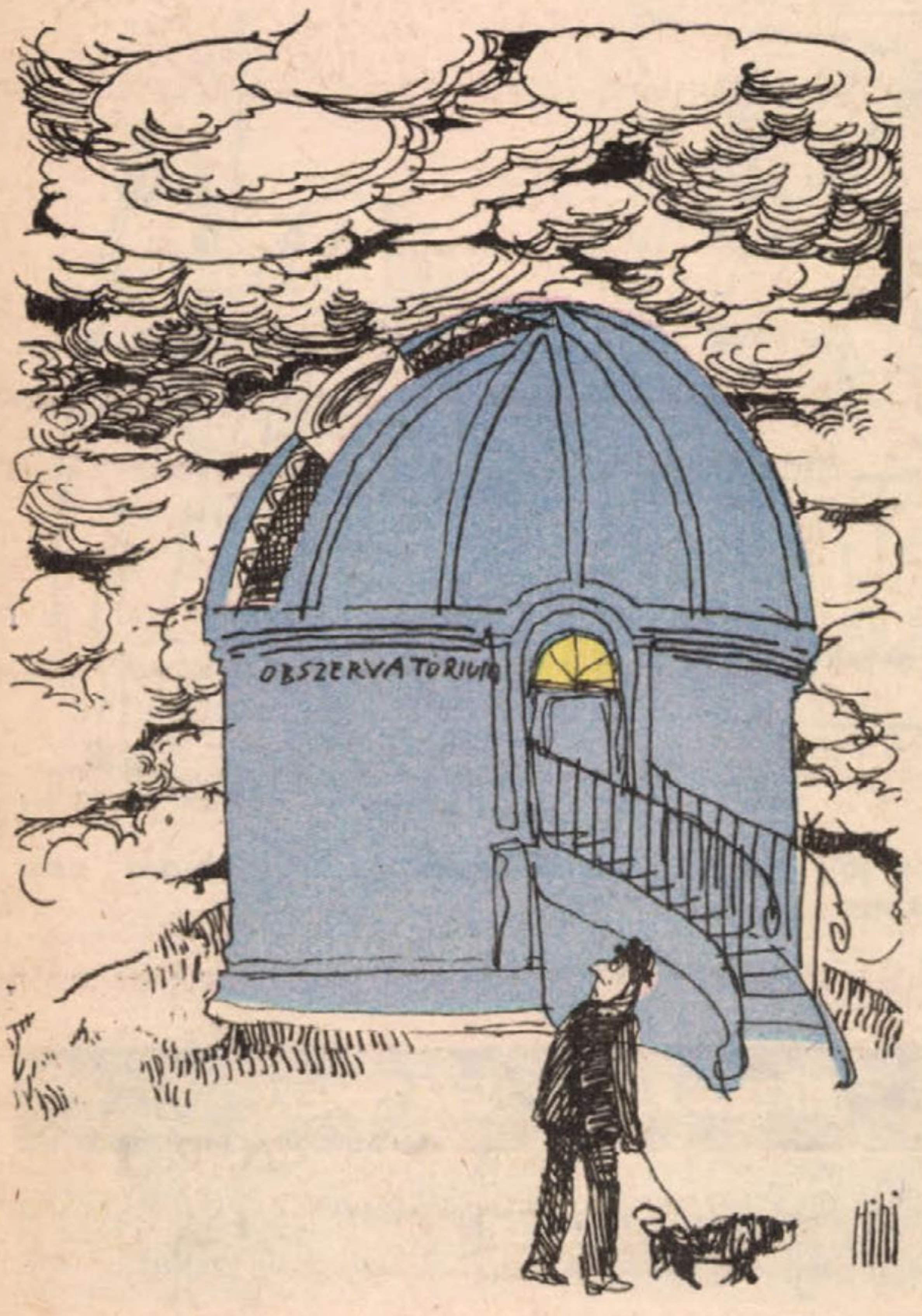
OBSZERVATÓRIUM

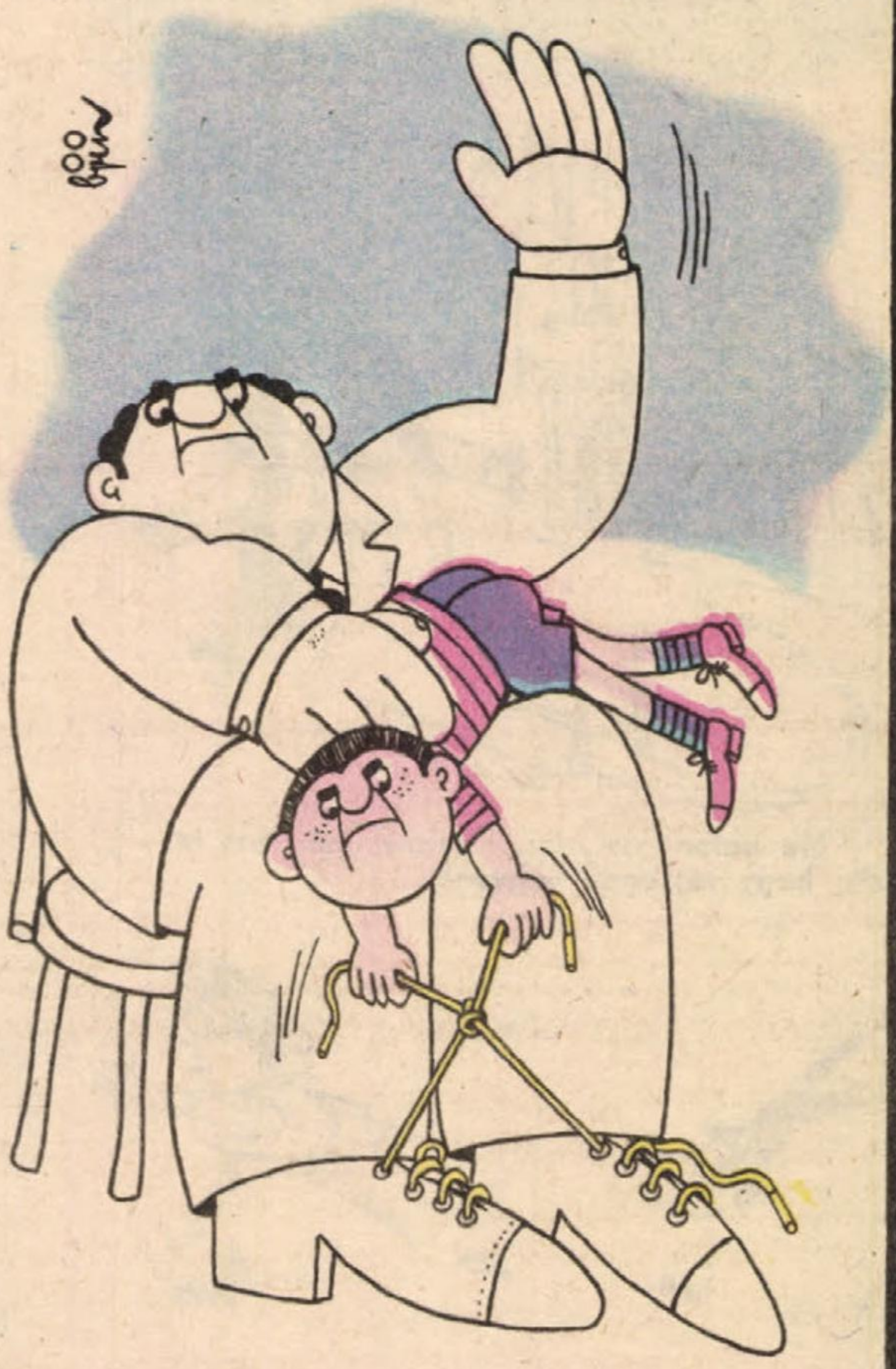

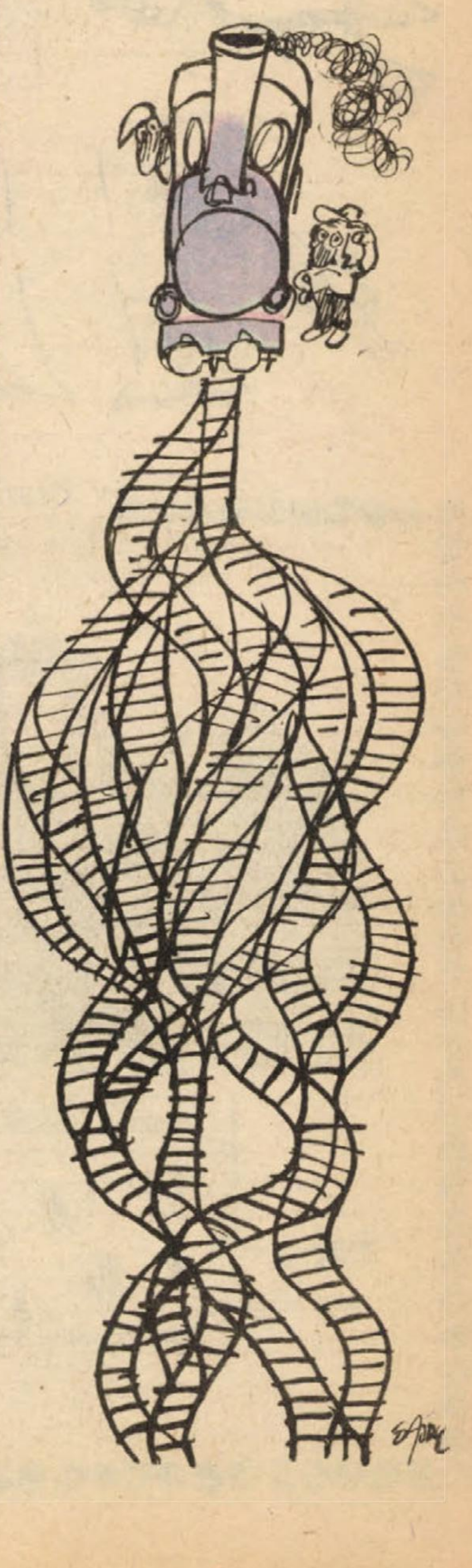

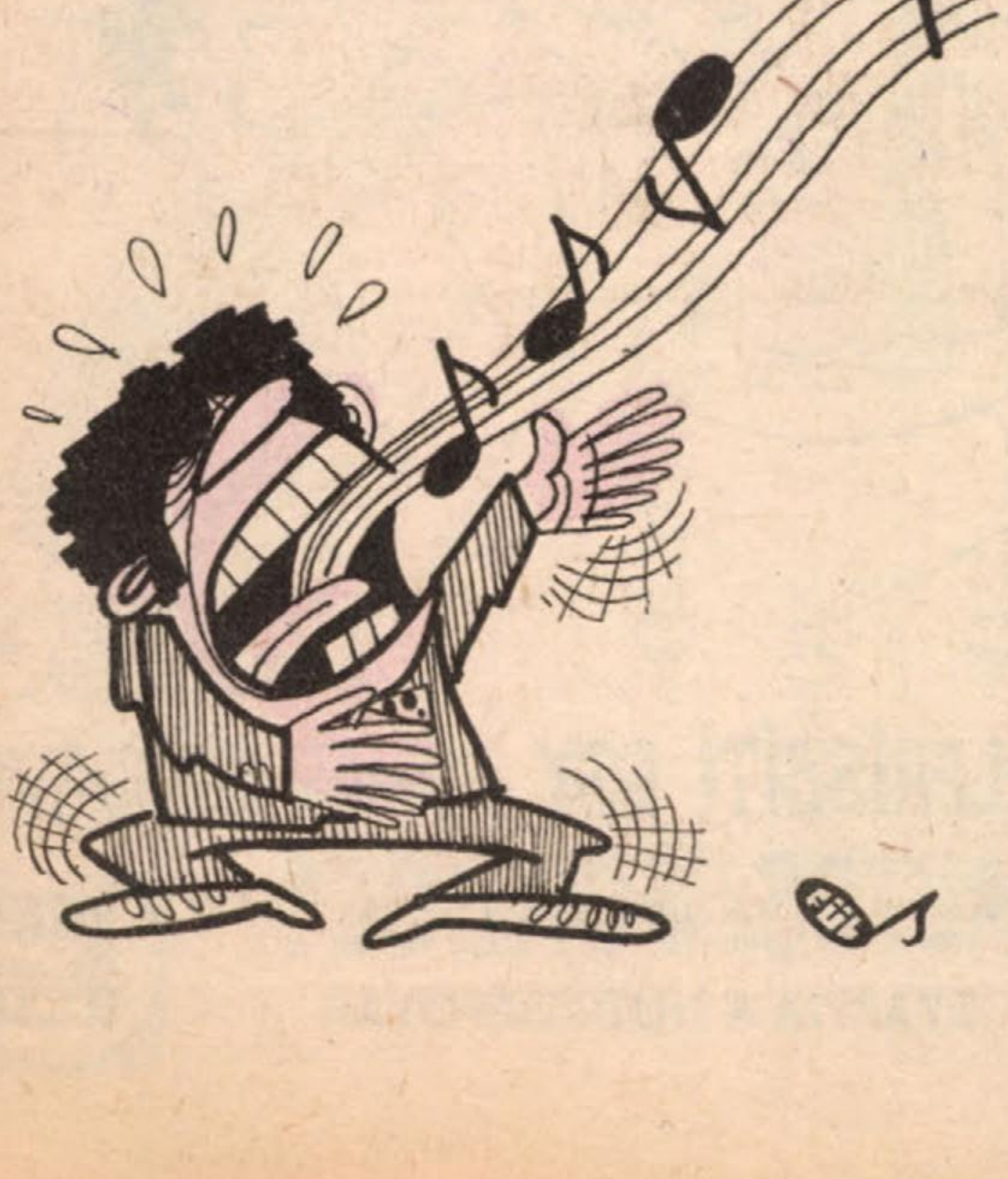

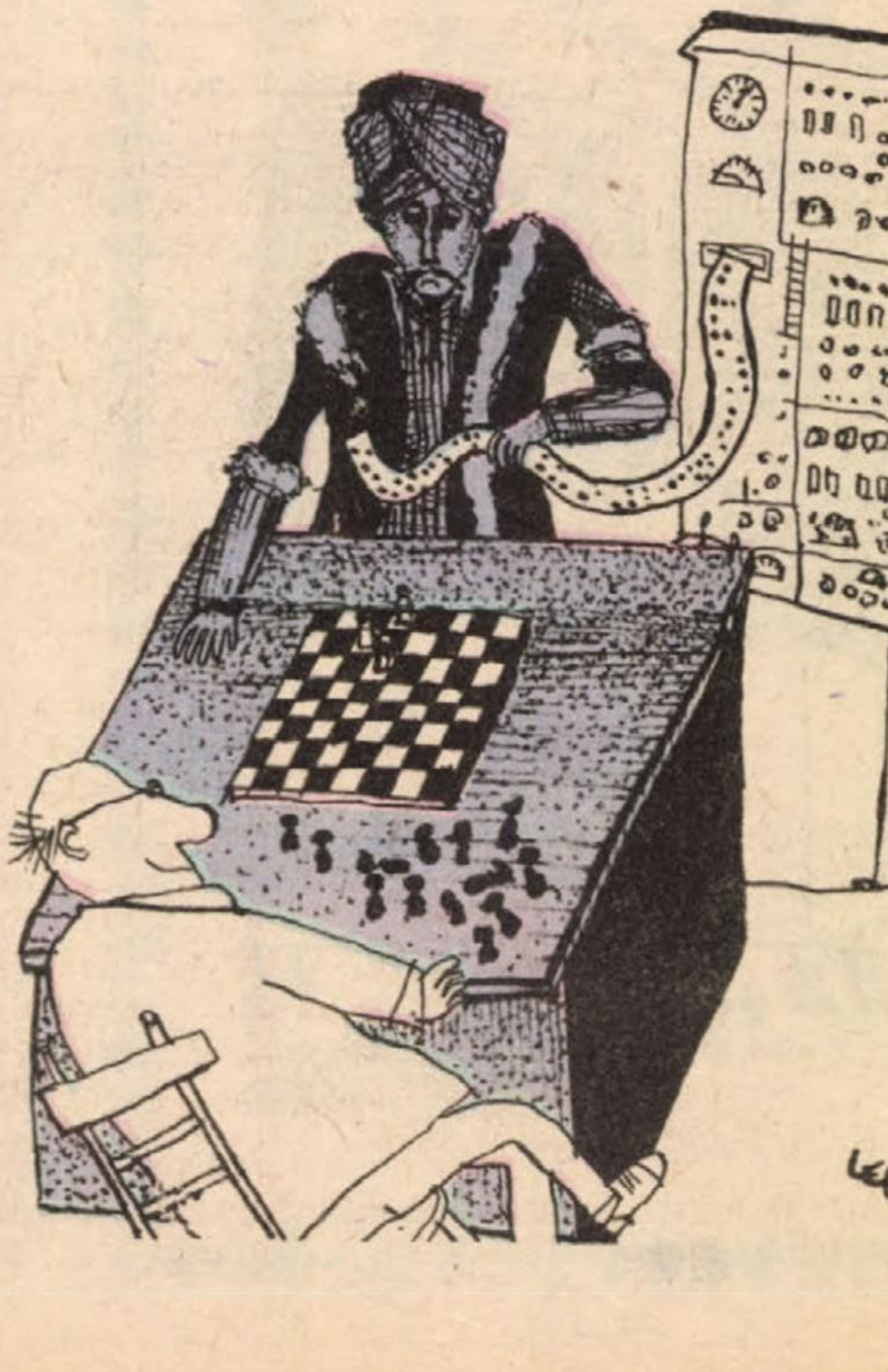

IMPORT HUMOR

ELŐZETES INTÉZKEDÉS

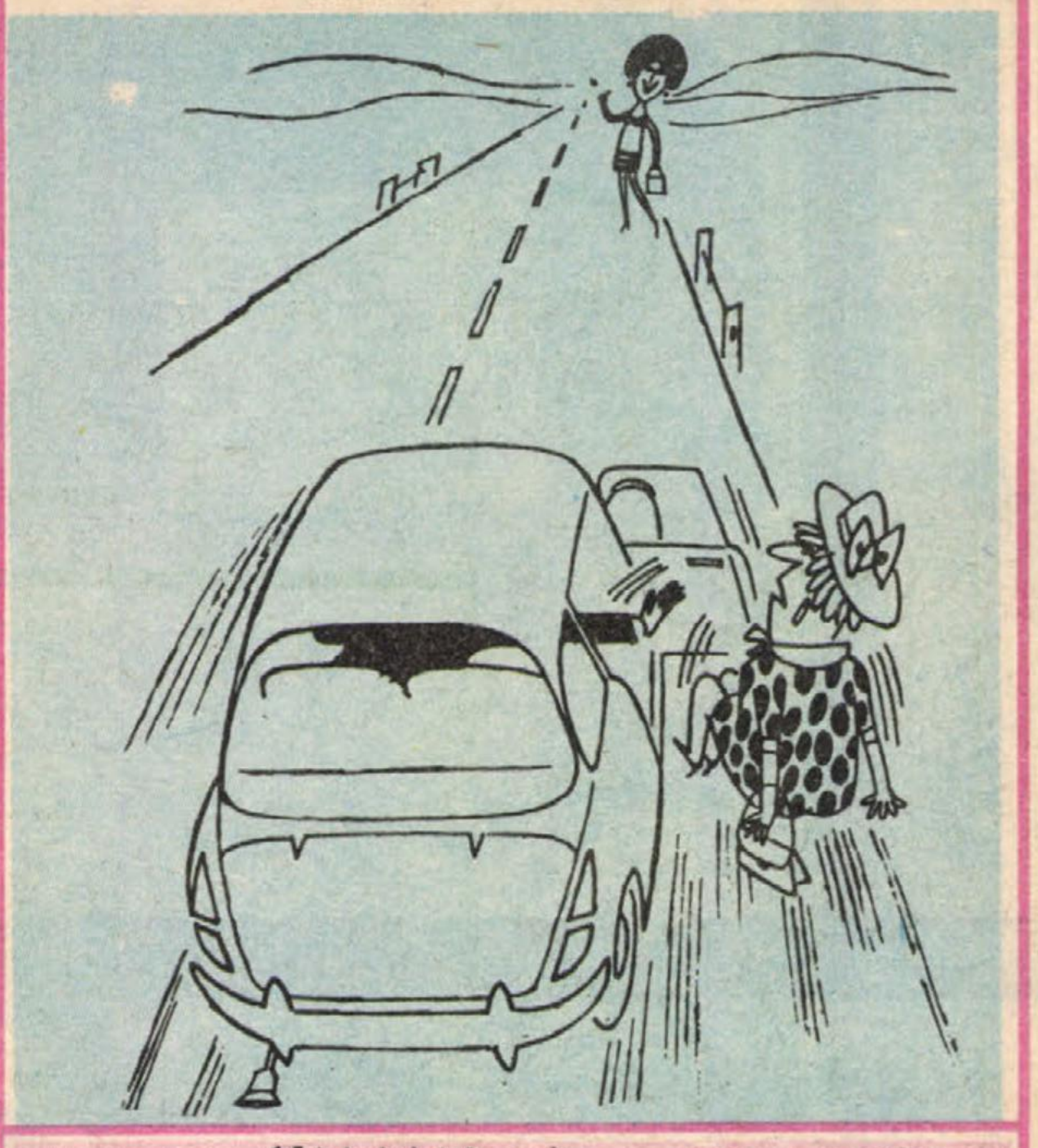

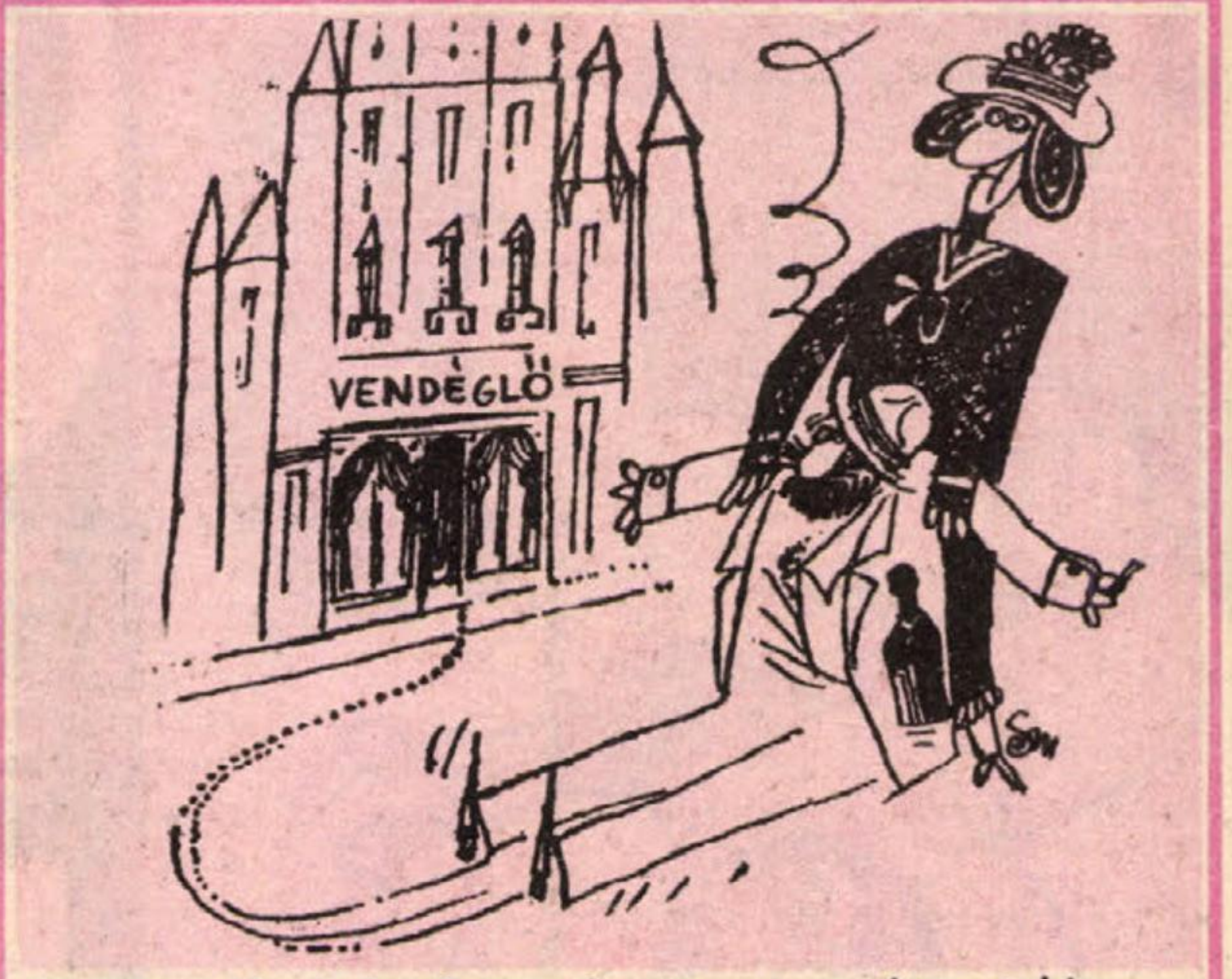

– Ne bolondozz már, asszony, még azt hiszik, hogy részegek vagyunk...

CSALÁDI ÉLET

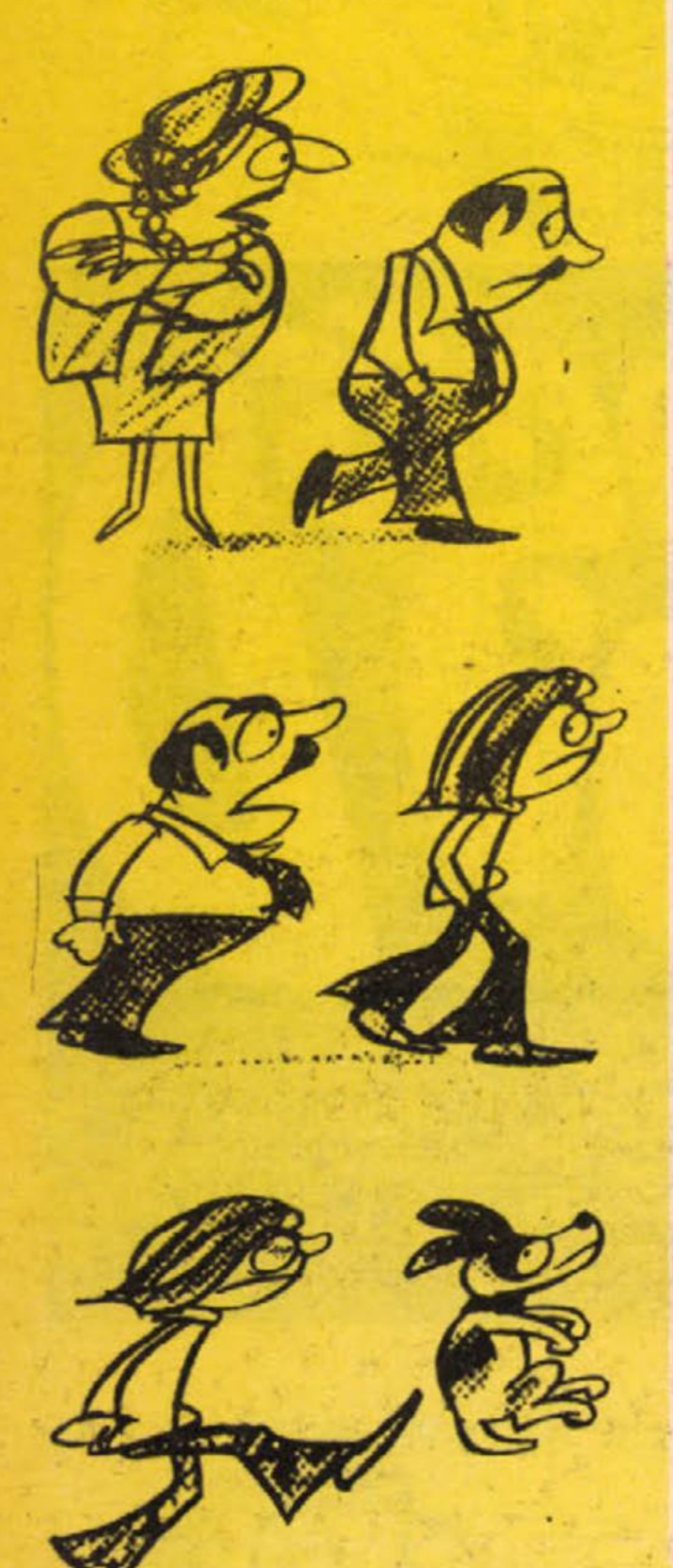

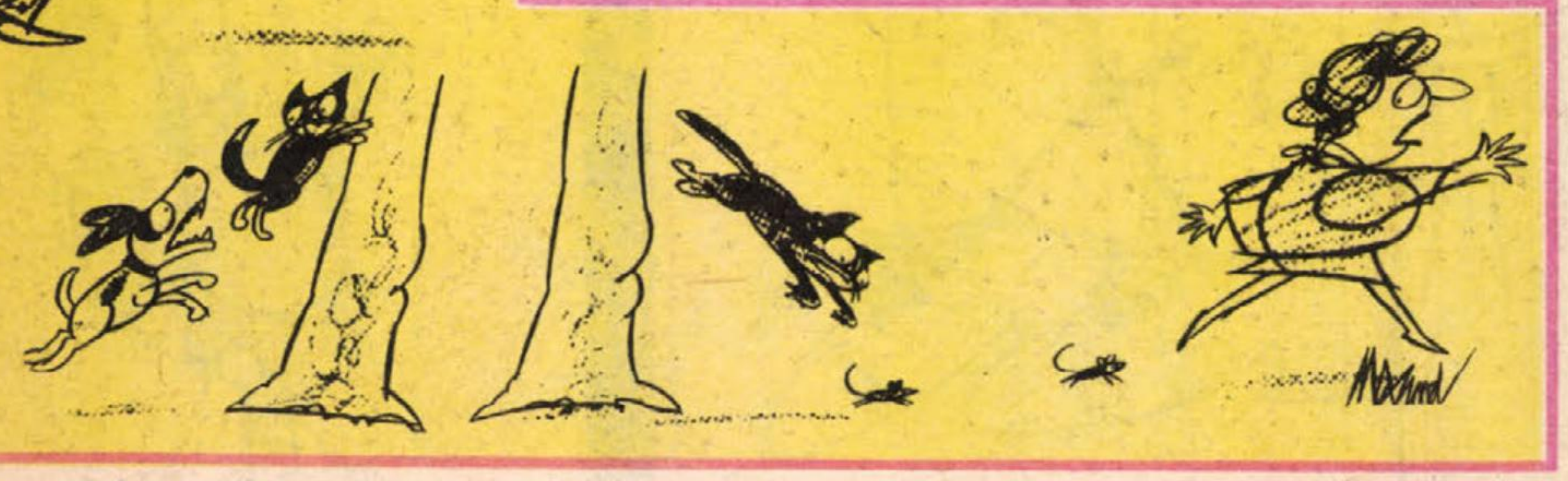

ÖSSZEVONT VÁLLALAT

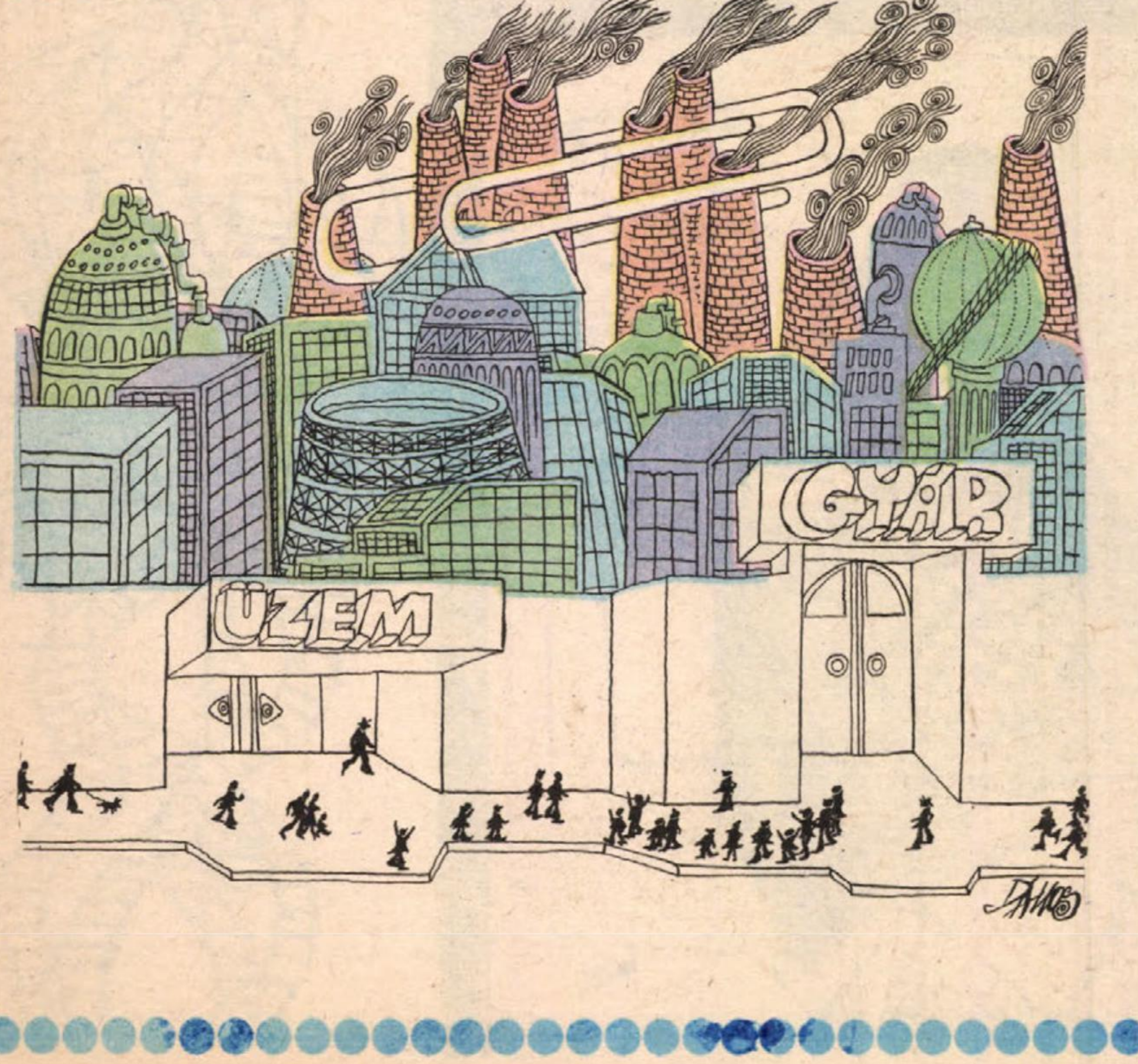

ELLENŐRZÉS

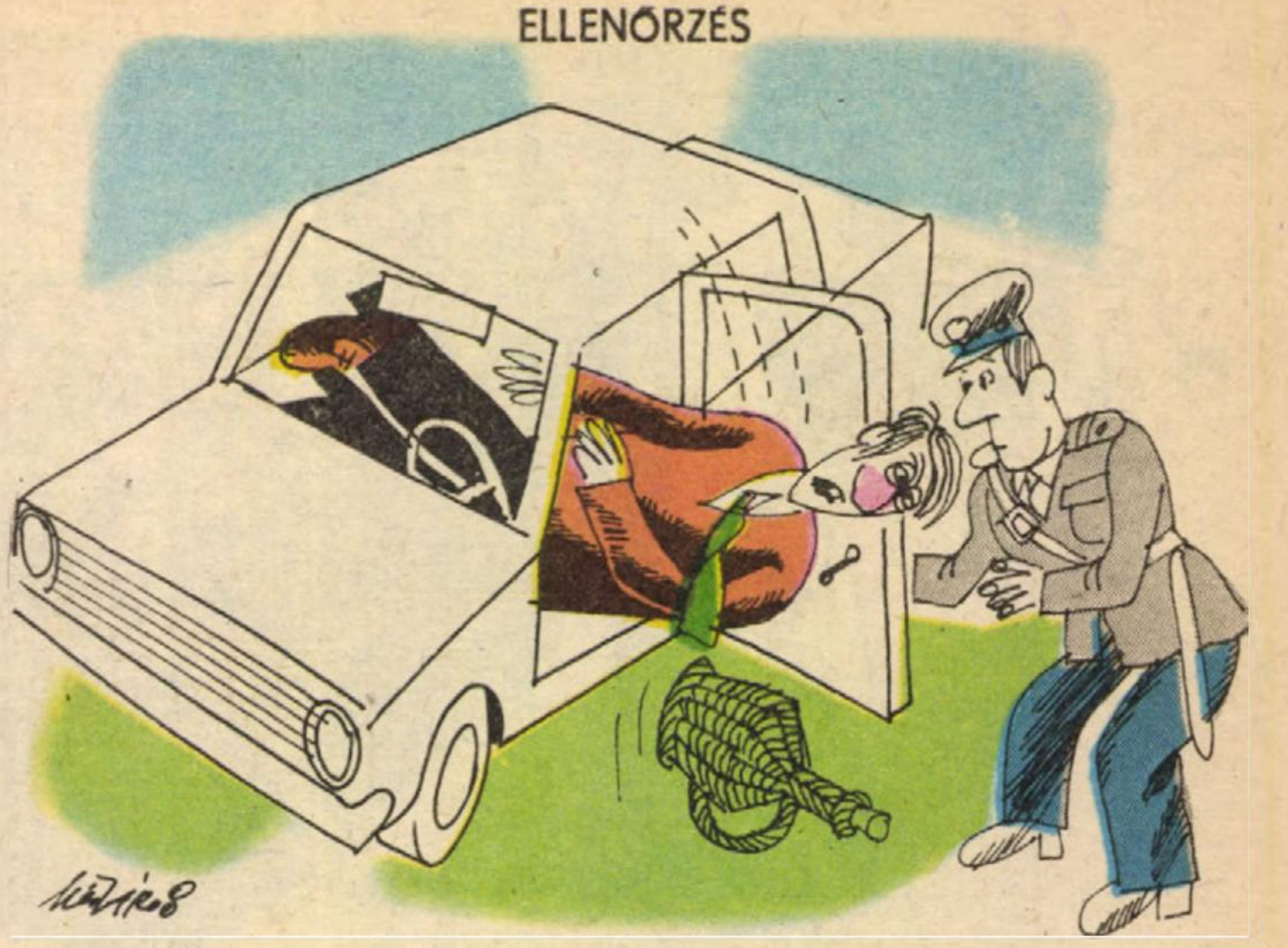

– Ki mondta, hogy én nem tudok kiszállni?

AGGÓDÓ SZÜLŐK

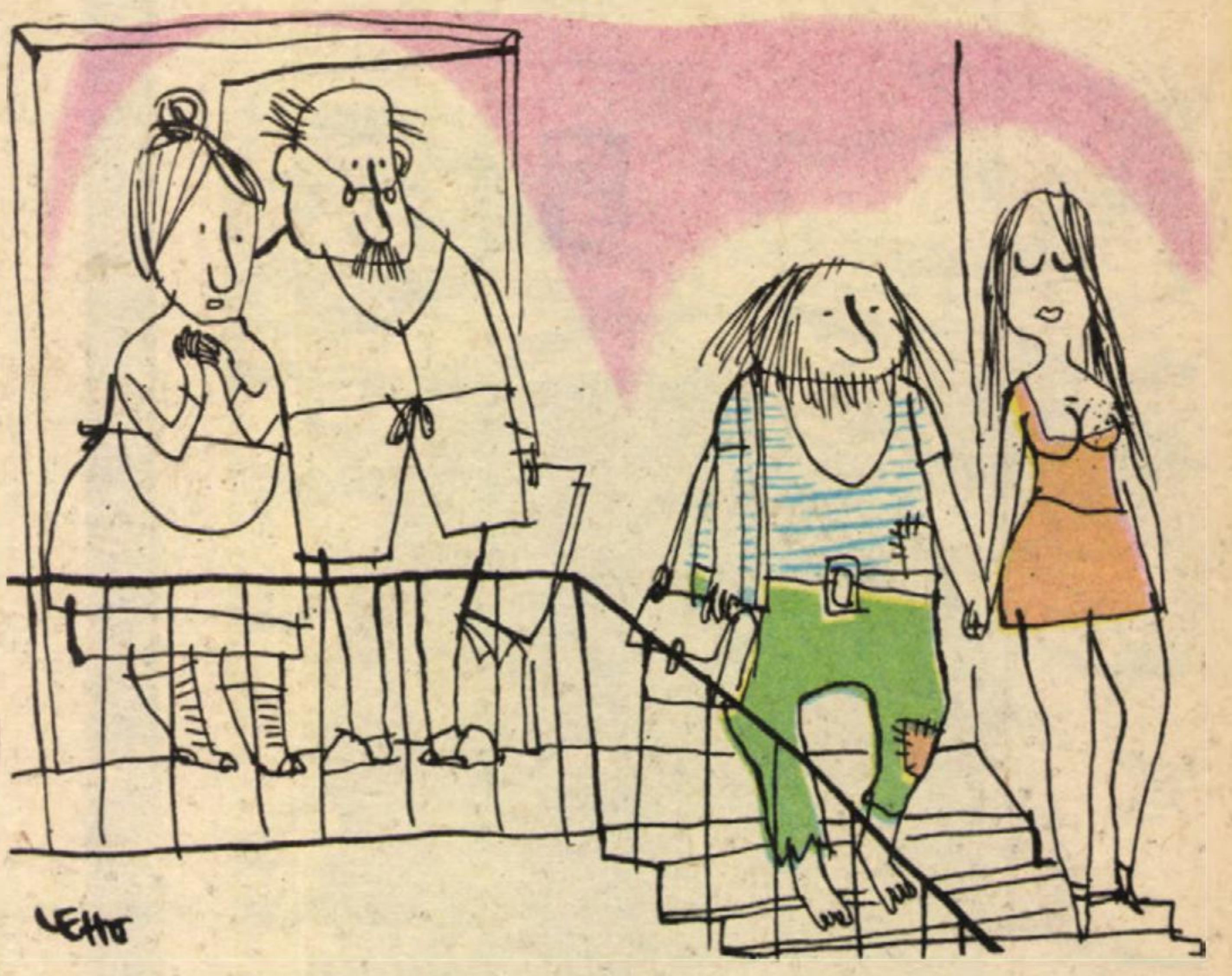

– Vajon jól választott-e a mi kislányunk? Egy biztos: nem harácsoló típus...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Pincér! Kérek egy fogpiszkálót!
— Sajnos, nem tudok adni. Mindegyik foglalt.

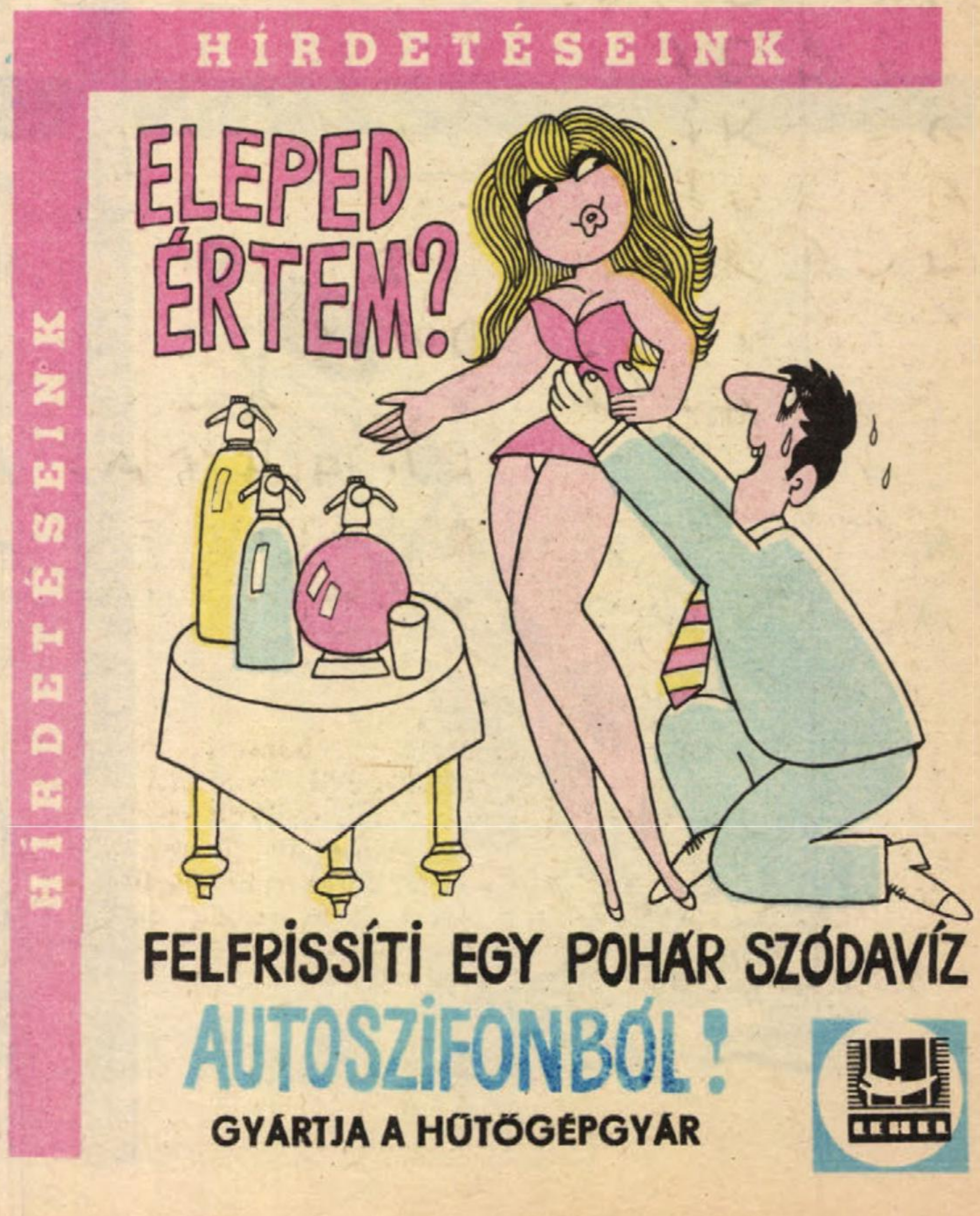
HÍRDETÉSEINK

FELFRISSÍTI EGY POHÁR SZÓDAVÍZ
AUTOSZIFONBÓL!
GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

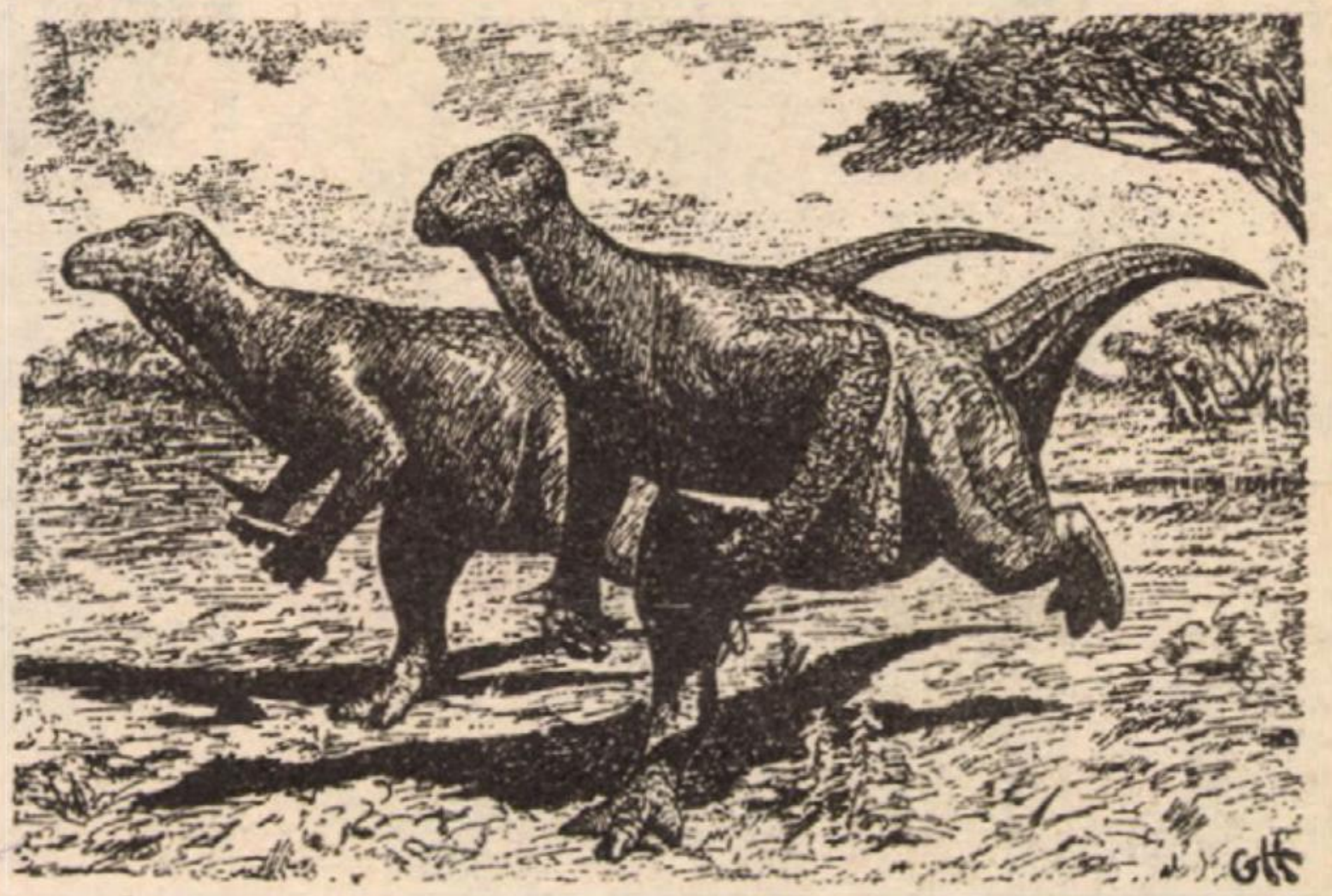

67. kép. A bernissarti-kenguru-ősgyík *(Iguanodon bernissartensis)*. G. HEILMANN rekonstrukciója. (1913.)

Antall György, budapesti olvasónk Lambrecht K.: „Az ősember elődei" című kötetében bukkant a kenguru-ősgyík rekonstruált képmására. Véleménye szerint ez volt a páros műkorcsolyázás első megjelenési formája.

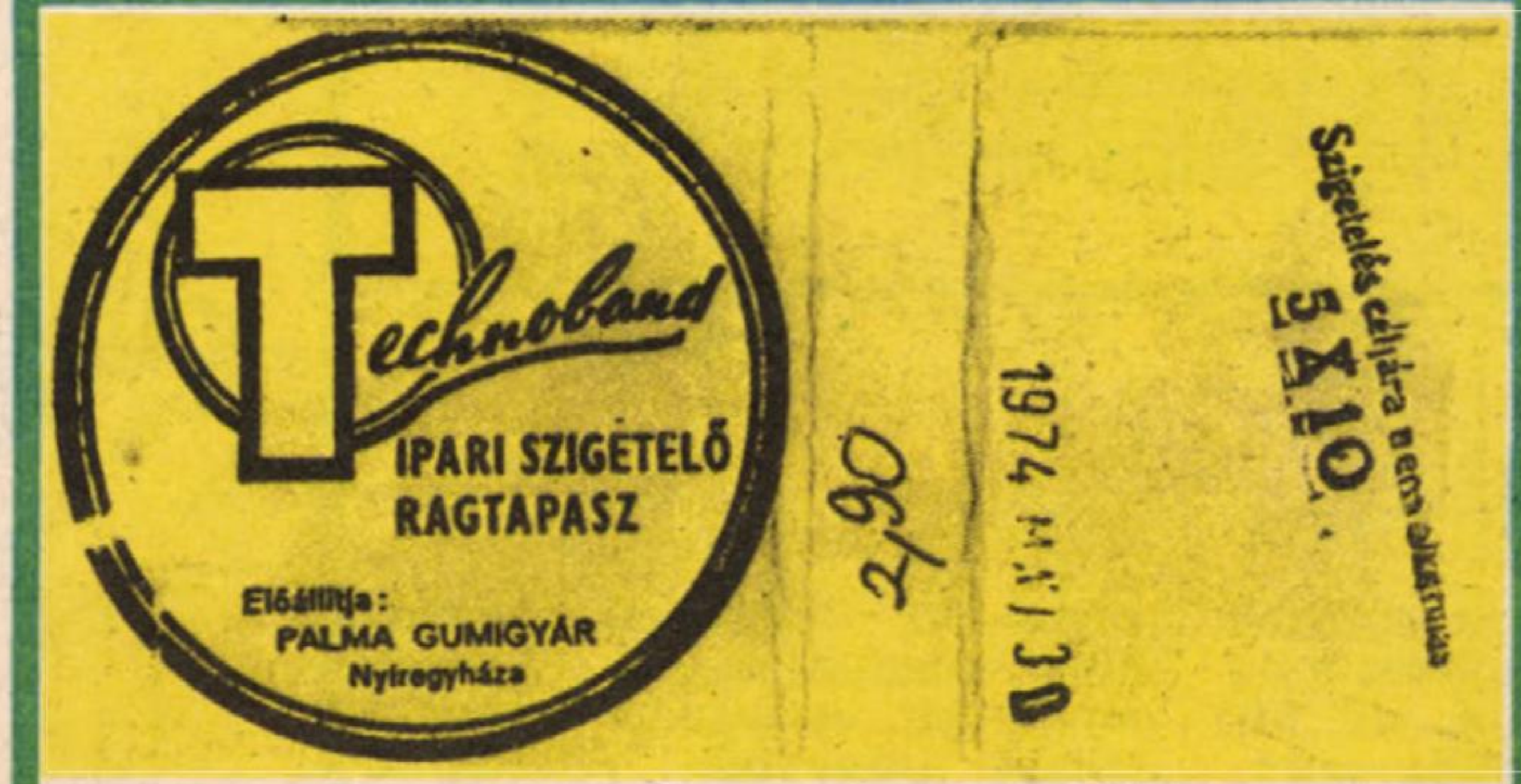
Technoband
IPARI SZIGETELŐ RAGTAPASZ
Előállítja: PALMA GUMIGYÁR Nyíregyháza
2,90
1974 MÁJ 30
Szigetelés céljára nem alkalmas
5X10.

Szigetelő ragtapasz, amely szigetelés céljára nem alkalmas. Reméljük, hogy azért ragad és tapad.

(A Technoband burkolóját beküldte Koltay Gábor)

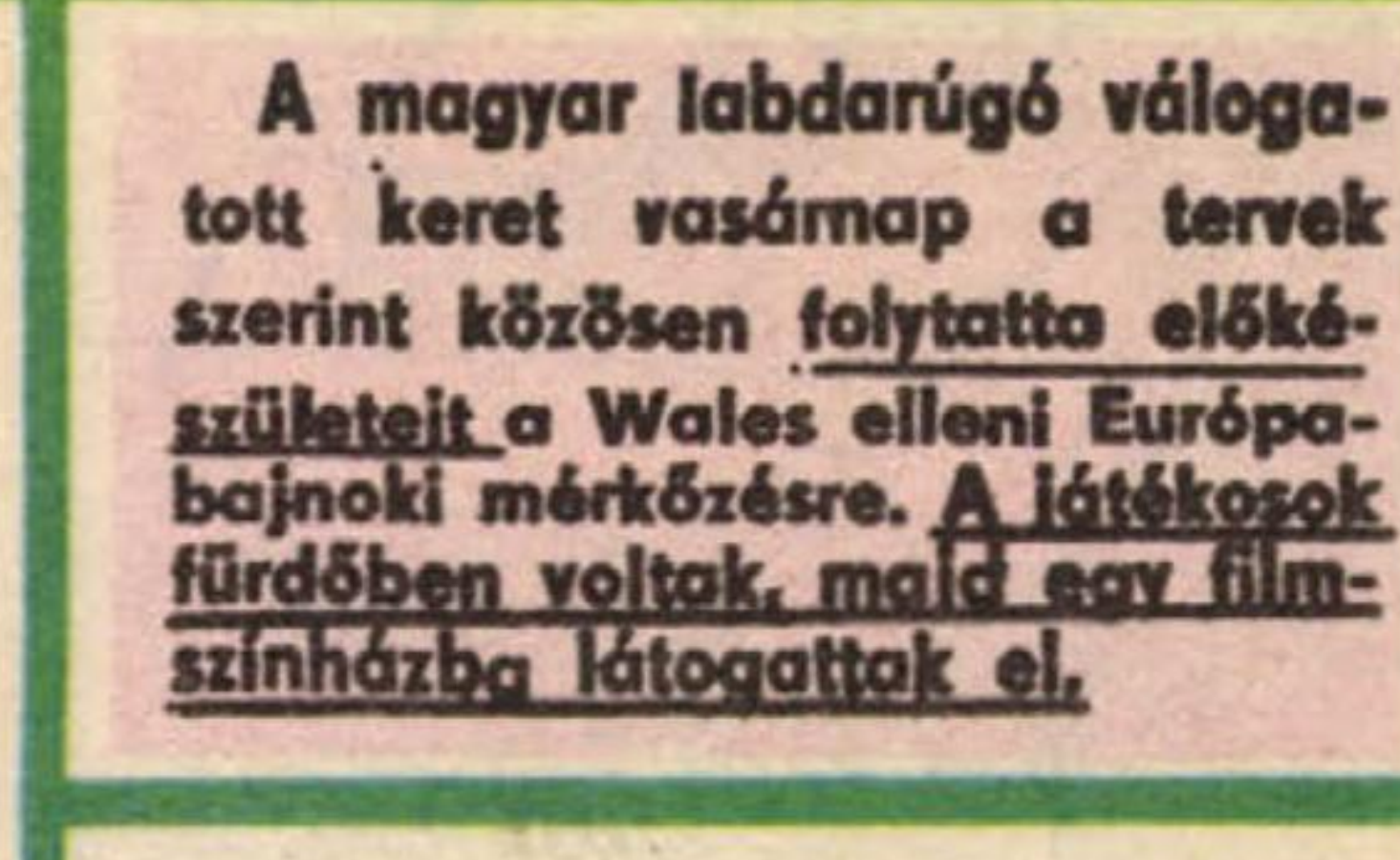

A magyar labdarúgó válogatott keret vasárnap a tervek szerint közösen folytatta előkészületeit a Wales elleni Európa-bajnoki mérkőzésre. A játékosok fürdőben voltak, majd egy filmszínházba látogattak el.

Vagy úgy! Ez sok mindent megmagyaráz!

(A Hétfői Dunántúli Naplóból ollózta Varga János, pécsi olvasónk)

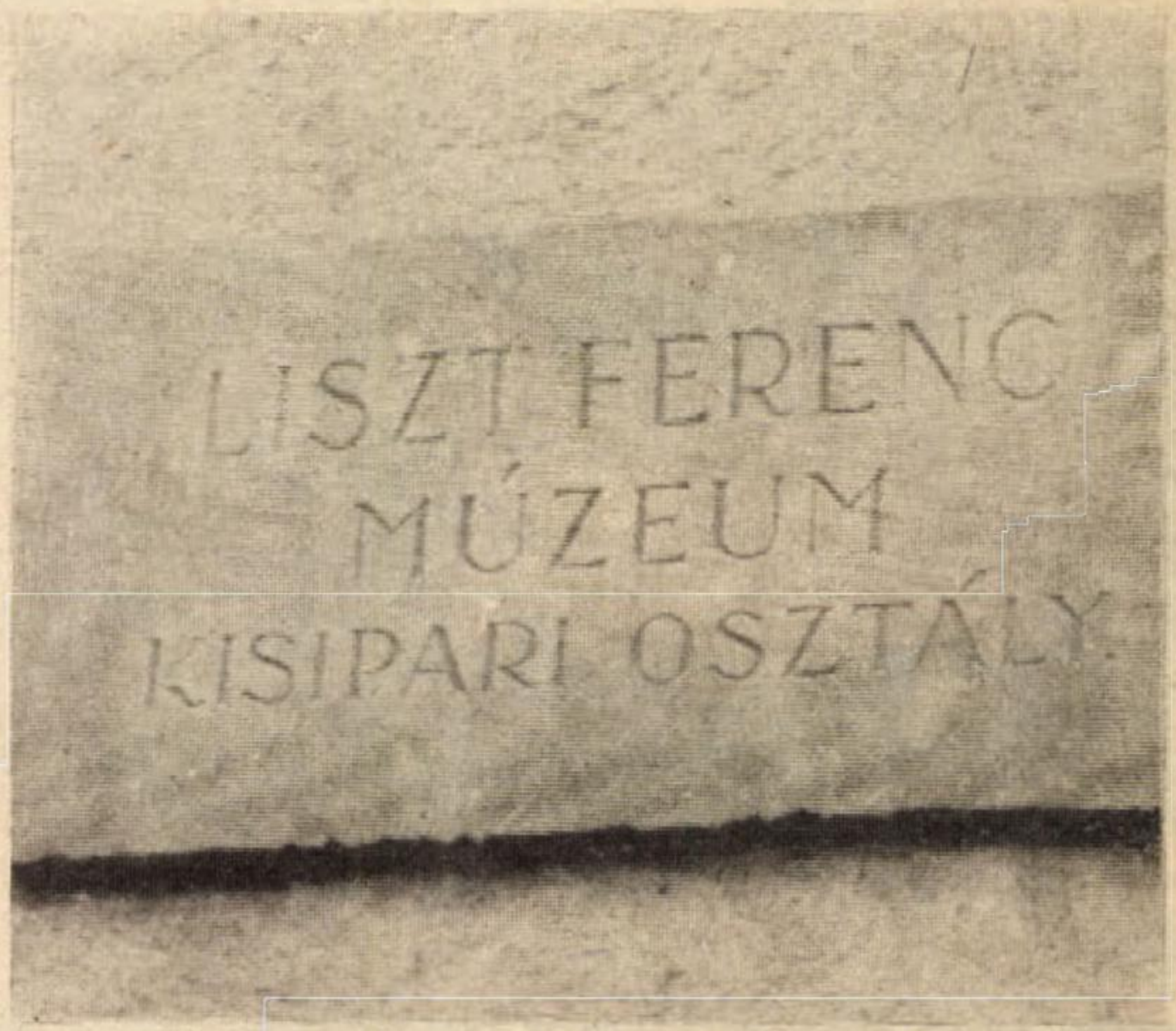
LISZT FERENC
MÚZEUM
KISIPARI OSZTÁLY

Bármi legyen is ez — roppant érdekes!

(Sopronban fotózta Hegyi Ernő)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

TAKARÉKOS VÁLLALAT

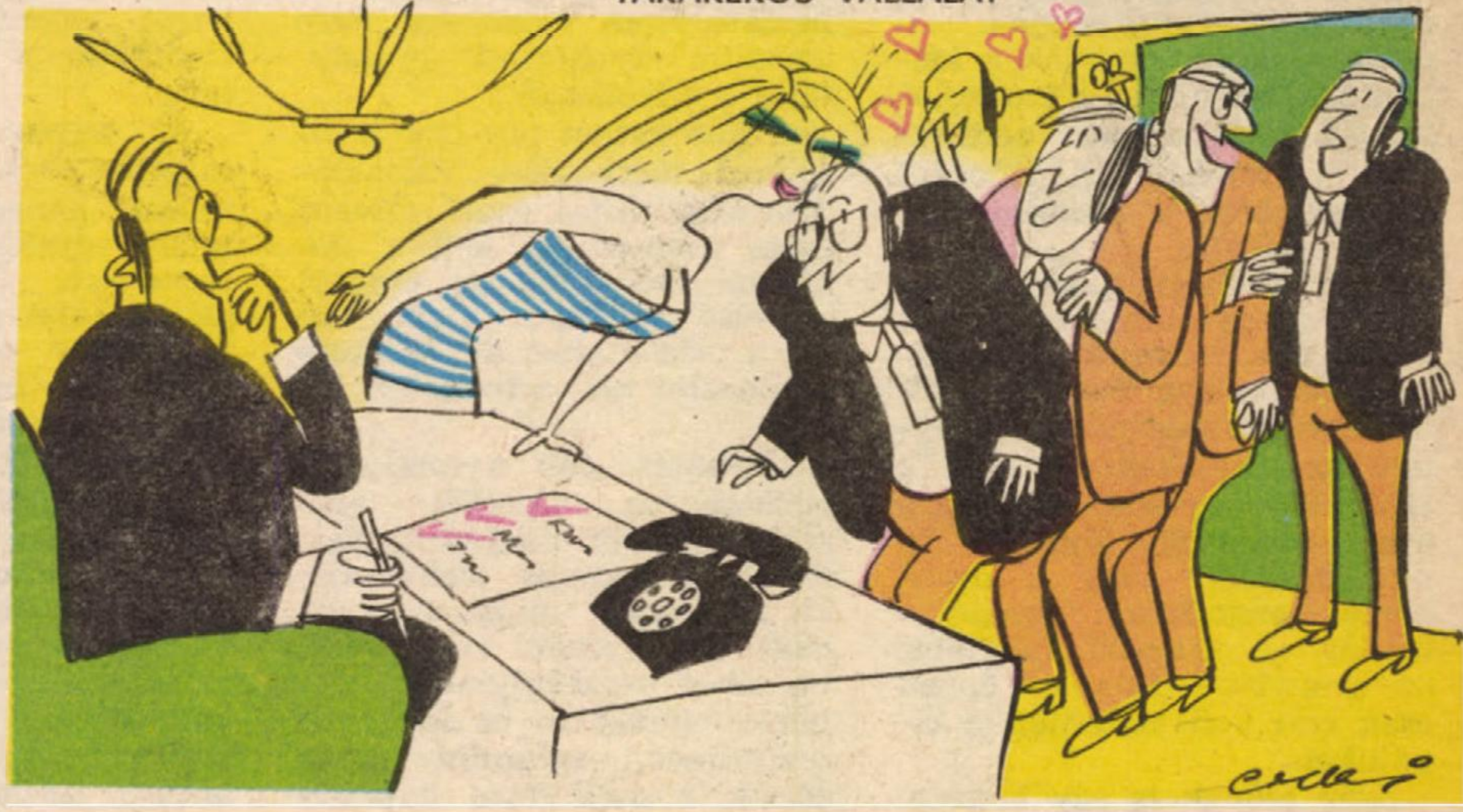

– Így ösztönzi jobb munkára a dolgozókat!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mit csinálsz itt a vendéglőben?
— Az ezüstlakodalmamat tartom.
— No és, hol a feleséged?
— A mostani feleségemnek ehhez semmi köze. Ő a harmadik.

MŰVÉSZ-FILMEK MOZIJA

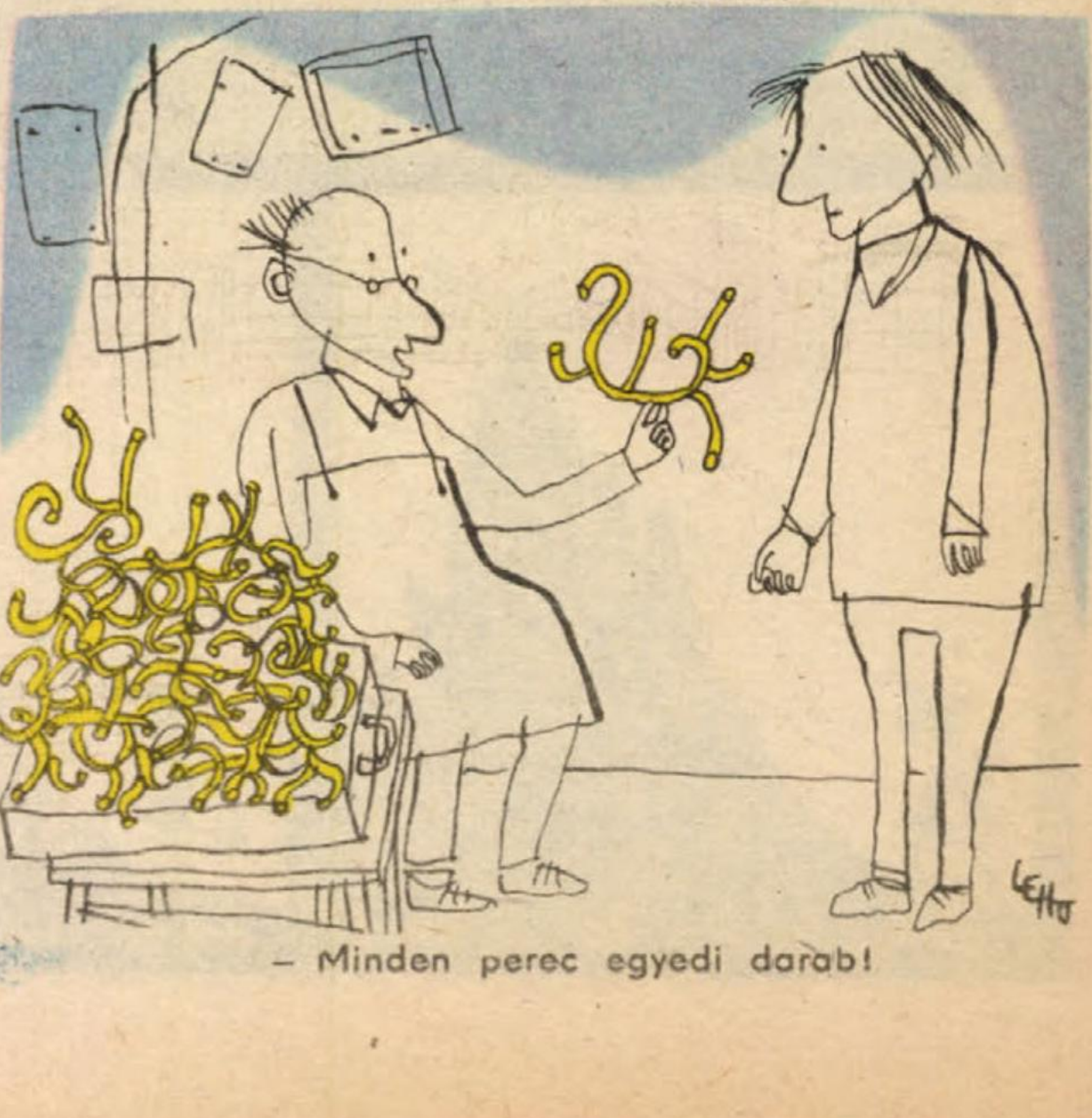

– Minden perec egyedi darab!

HIRDETÉSEINK

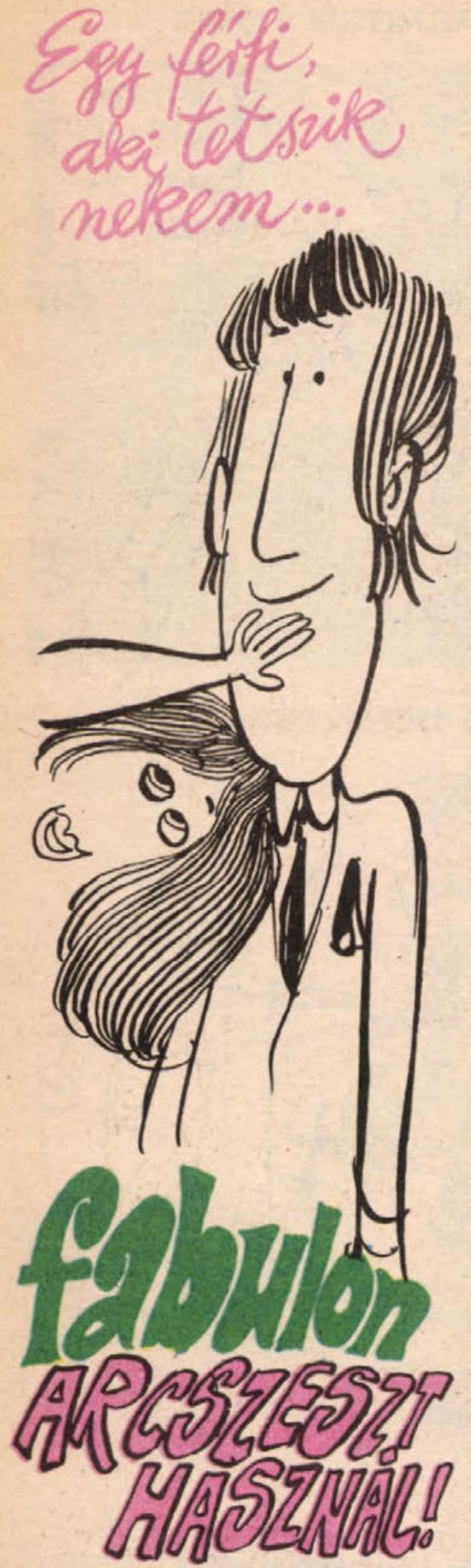
Egy férfi, aki tetszik nekem...
fabulon
ARCSZESZT HASZNÁL!

NE BÁJITALLAL HÓDÍTSON...

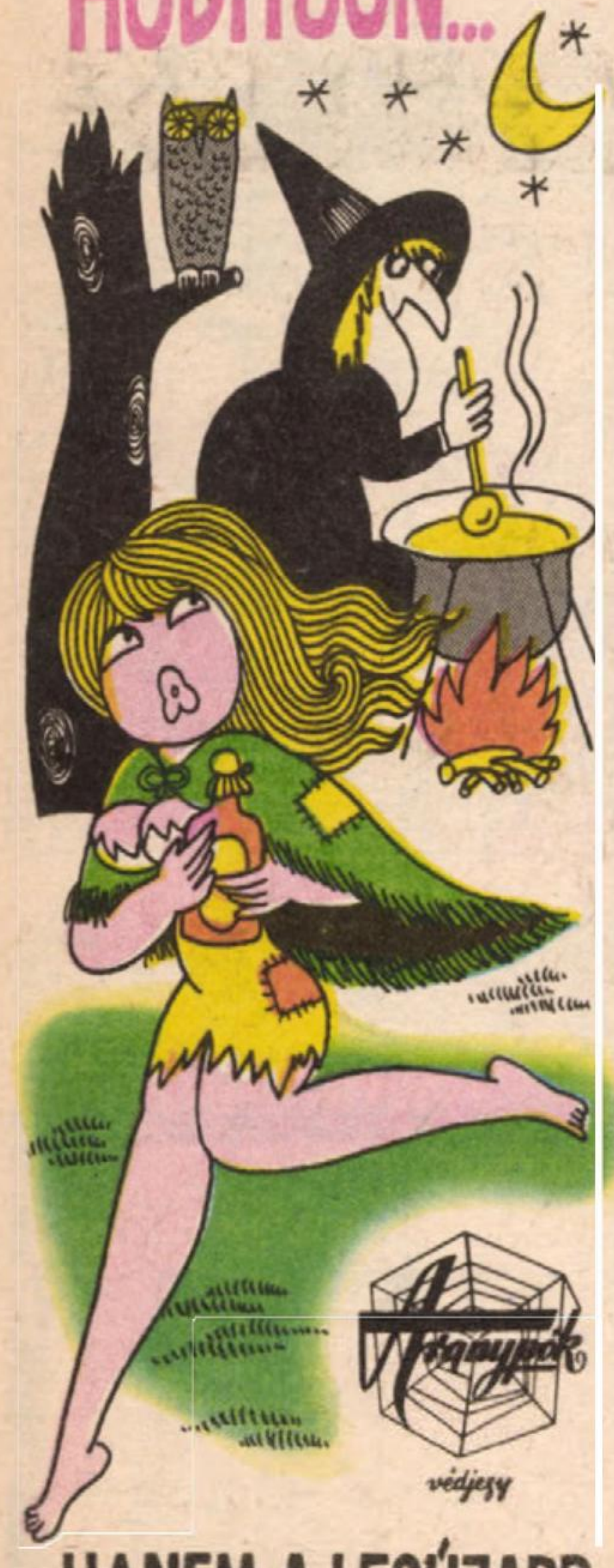
Aranypók
védjegy

...HANEM A LEGÚJABB DIVATHOLMIKKAL AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBŐL!

ez nem bontott csirke!

Mert a bontott csirke kívül-belül tisztított, fej és lábak nélküli csirketest, amelybe a belsőségeket (máj, szív, tisztított zúza) és a nyakat külön tasakba csomagolva visszahelyezik.

HUNGAVIS
BAROMFIFELDOLGOZÓ VÁLLALATOK TRÖSZTJE

KÉNYELEMSZERETET

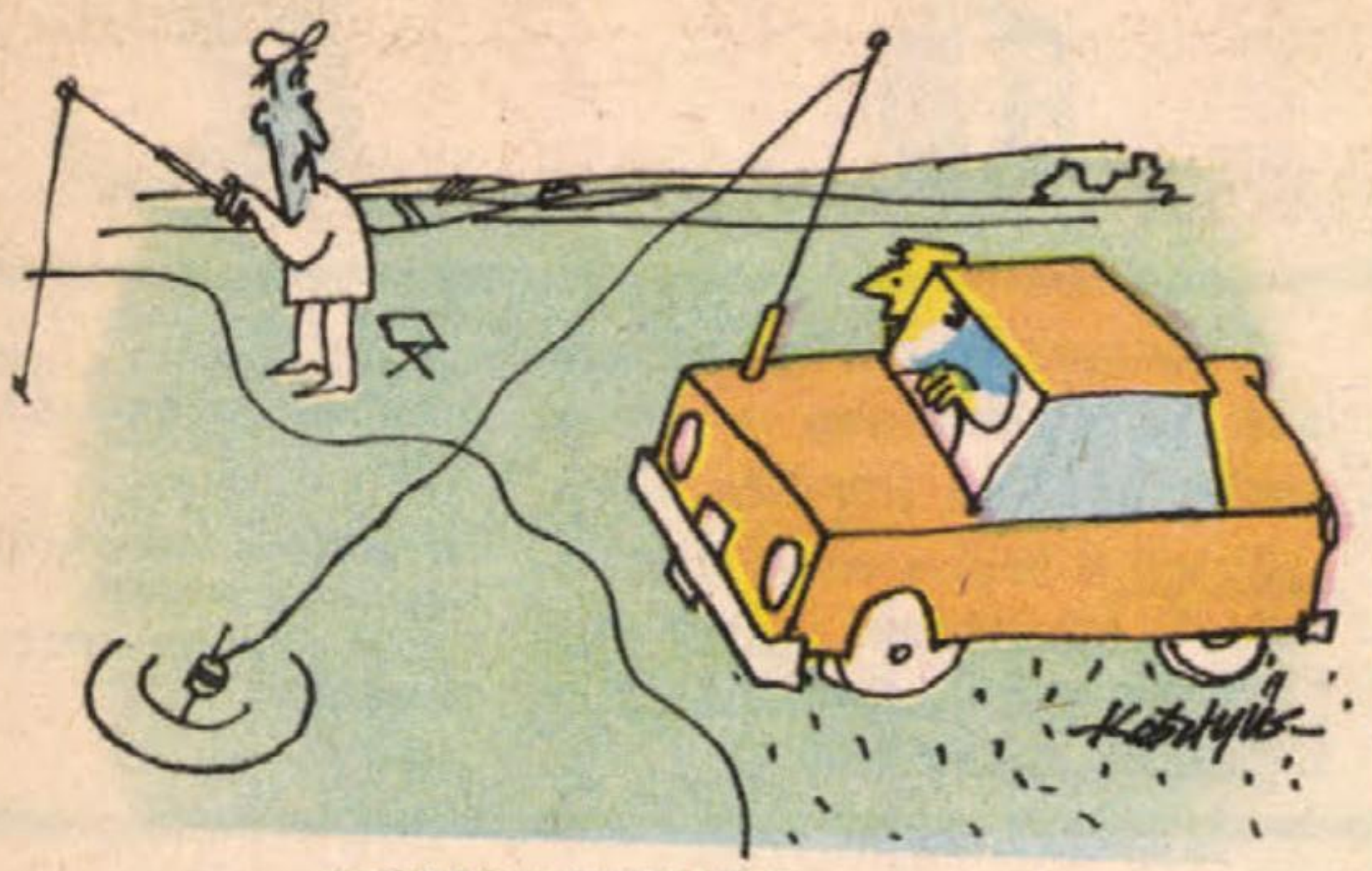

MÉRTÉKLETESSÉG

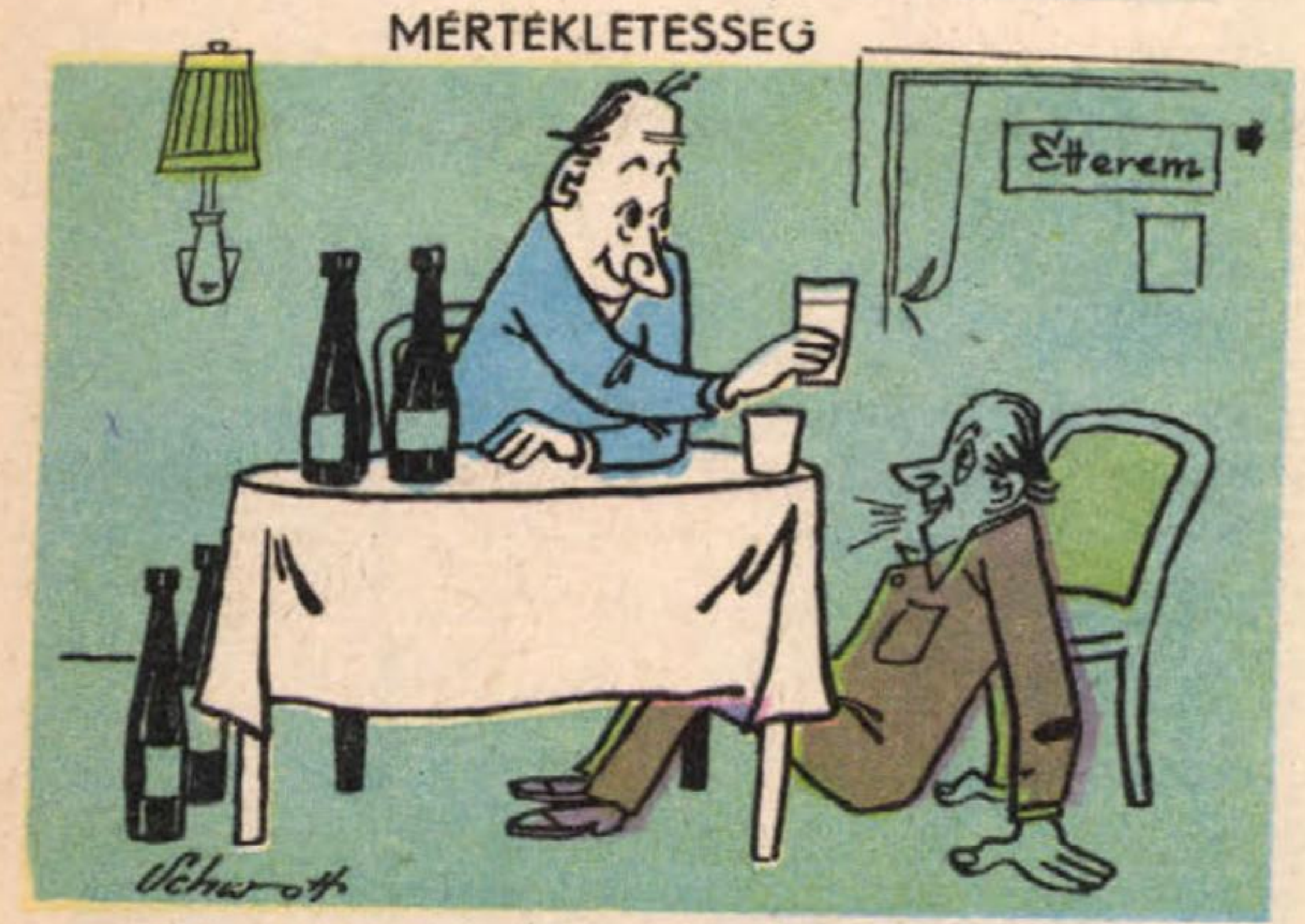

– Köszönöm, nem iszom többet. Kocsival vagyok ...

KÖZTÉRI SZOBORTERV

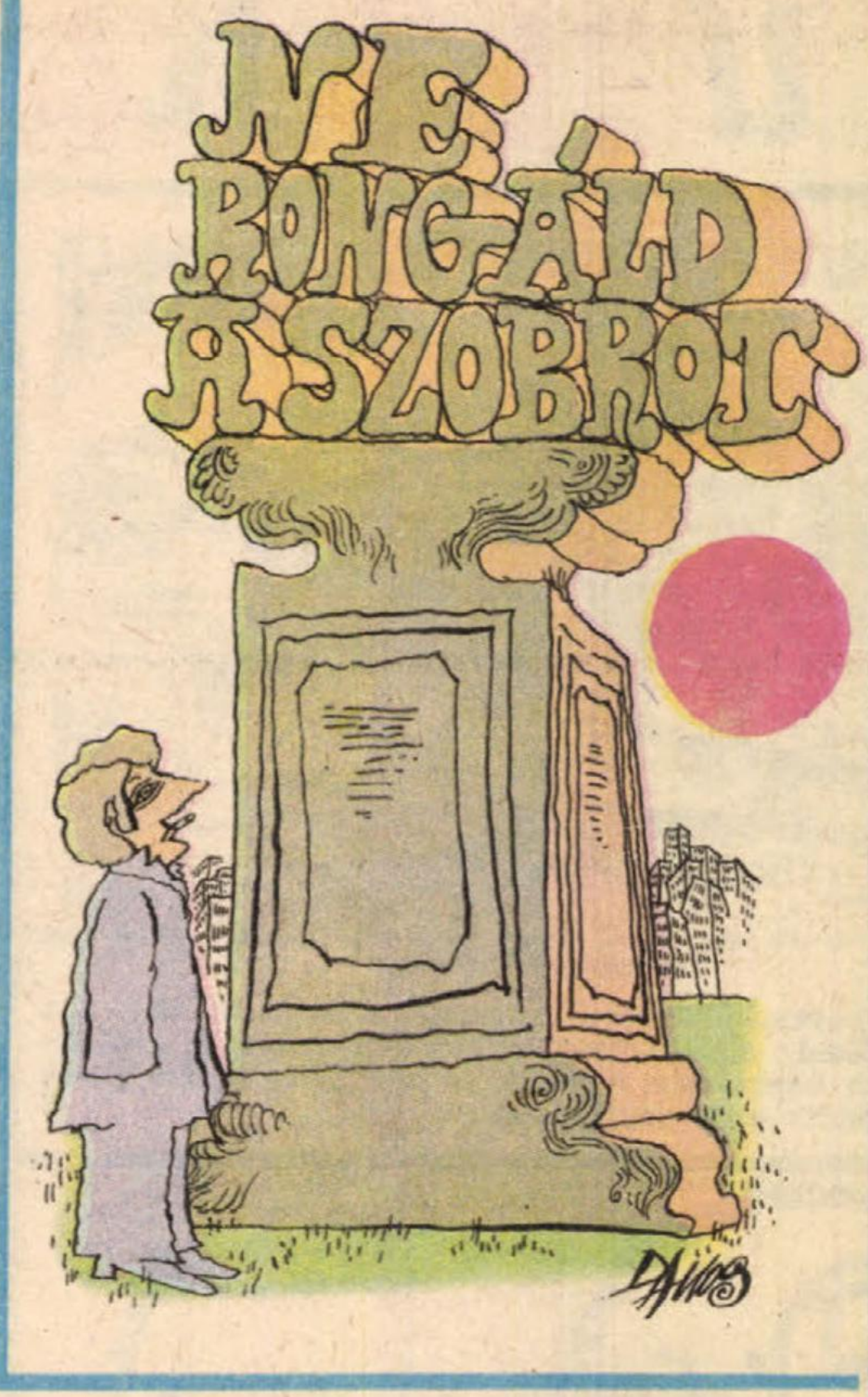

TÜRELMETLEN IFJÚSÁG

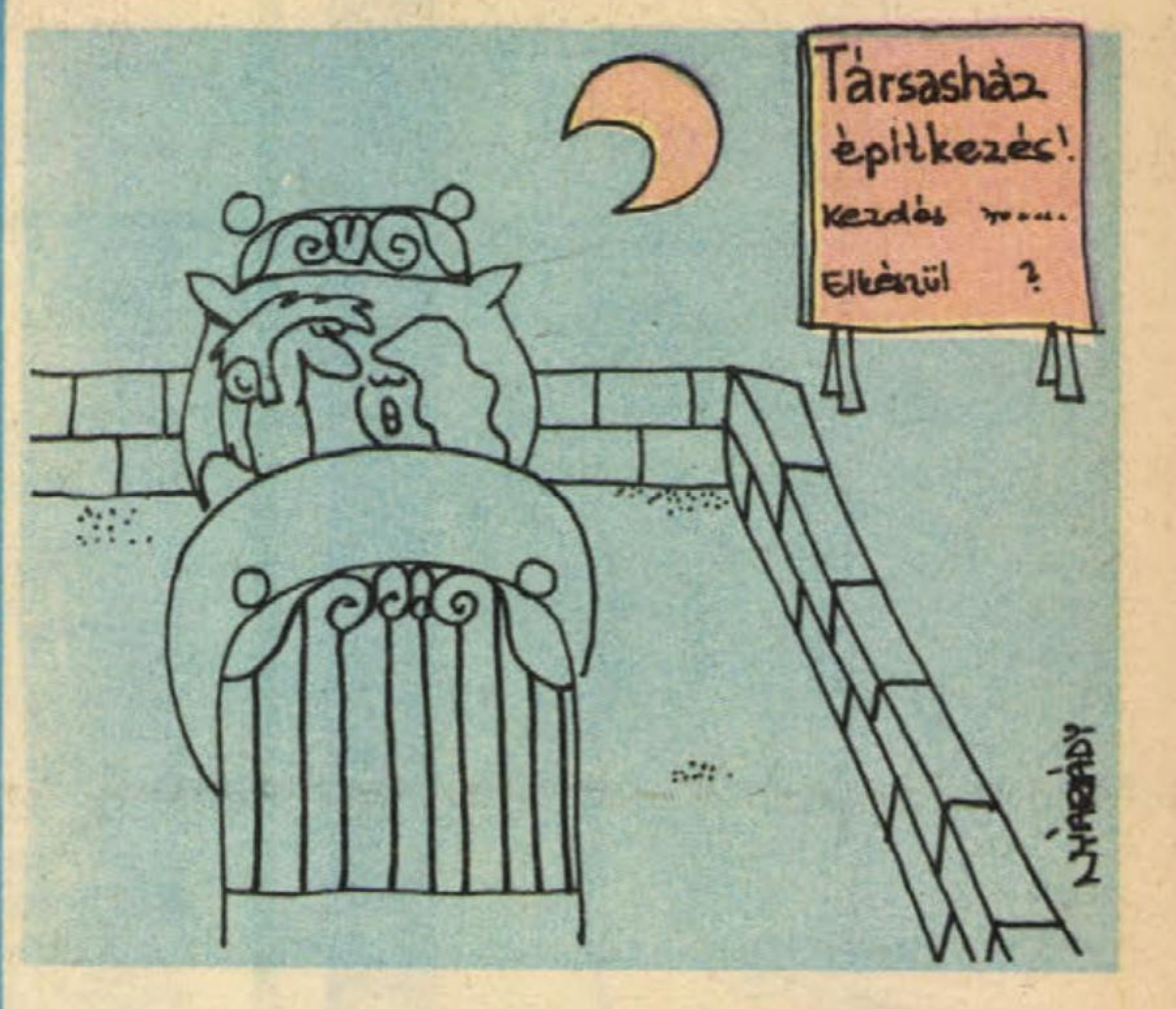
Társasház építkezés!
Kezdés ......
Elkészül ?

Javaslat labdarúgásunk régi fényének feltámasztására

A magyar labdarúgás, amely jó néhány évvel ezelőtt még számbavehető exportcikknek számított, nem képes magához térni hosszú ideje tartó kábultságából. Ennek a lábdepressziónak az okait a szakma más-más okokban keresi. Nincsenek tehetséges futballisták, helytelen a tréningrendszerük, stb. Sajna, figyelmen kívül hagyják a legdöntőbb tényezőt: a szurkolókat. A sajtó minden nemzetközi mérkőzés előtt valósággal könyörög a közönségnek: vigye diadalra azt a szerencsétlen tizenegyet, aki a pályán elhagyottan ténfereg s hiába néz esdve a lelátókra, nem érzi maga mögött a tömegeket. Bezzeg milyen könnyű az osztrákoknak, akik a Hohe Warte poklában azzal a biztos tudattal fejthetik ki működésüket, hogy a drukkerek hangorkánja besepri a labdát az ellenfél hálójába, az aranylábú fiúknak éppen csak oda kell tartaniok a cipőjüket ...

Száz szónak is egy a vége: a magyar drukker-tábor sorozatosan csődöt mond, hangvihar helyett lankadt susogás hagyja el tízezrek ajakát s az is nemhogy elhalkul, de bíráló füttybe torkollik, amikor az a szegény, idegileg meggyötört játékos tizedszer rúgja rossz helyre a labdát, mert hiszen a pénzecske, amit érte kap, nem minden, a labdarúgónak lelke is van, azon kell kezdeni a hazai foci reneszánszának kiépítését. Erre irányuló gyakorlati javaslataim a következők:

A közönséget egy-egy nemzetközi mérkőzésre válogatóbizottság állítsa össze, Ötvenezres csoportokat kell a stadionba vinni, ha egy csoport az első félidőben nem vált be, a másodikban a következő ötvenezret kell a lelátókra ültetni.

Mérkőzés előtt a csoportok edzőtáborba viendők, ahol szakfelügyelet mellett gyakorolják a biztatás technikáját és taktikáját, majd a meccs előtt vonuljanak rejtekhelyre, ahol részesüljenek megfelelő ellátásban és idegeiket revüfilmek, valamint revügörlök közbejöttével kapcsolják ki.

A meccsen való részvételért mindenki megfelelő anyagi ellenszolgáltatásban részesül, amelynek összege a berúgott gólok arányában növekszik. Berúgott néző nem vehet részt a kollektív üvöltésben.

Előnyös összeszokott csoportokkal dolgozni, például ferencvárosiak, angyalföldiek, csikágóiak stb. Egyes csoportokat vidékről is fel lehet hozni, amennyiben saját városaikban jó szinten ordítoztak.

Az egyes csoportok élén csapatkapitány áll, aki példamutató hangerővel és szövegi találékonysággal ad jelt a teendőkre. Ő tudja, mikor kell a saját csapatot buzdítani, mikor az ellenfelet gúnyolni, a bírót szidalmazni. Ha az elő-üvöltő bereked, sárga cédulát kap.

Amennyiben ilyen körülmények között is kikapna csapatunk, annak a göröngyös pálya, a kedvezőtlen időjárás és a Balsors lehet oka, mely régen tépi futballunkat, de hoz reá víg esztendőt, ha a szurkológiát kötelező tantárggyá teszik az iskolákban.

Szánthó Dénes

ÚJ SZOLGÁLTATÁS

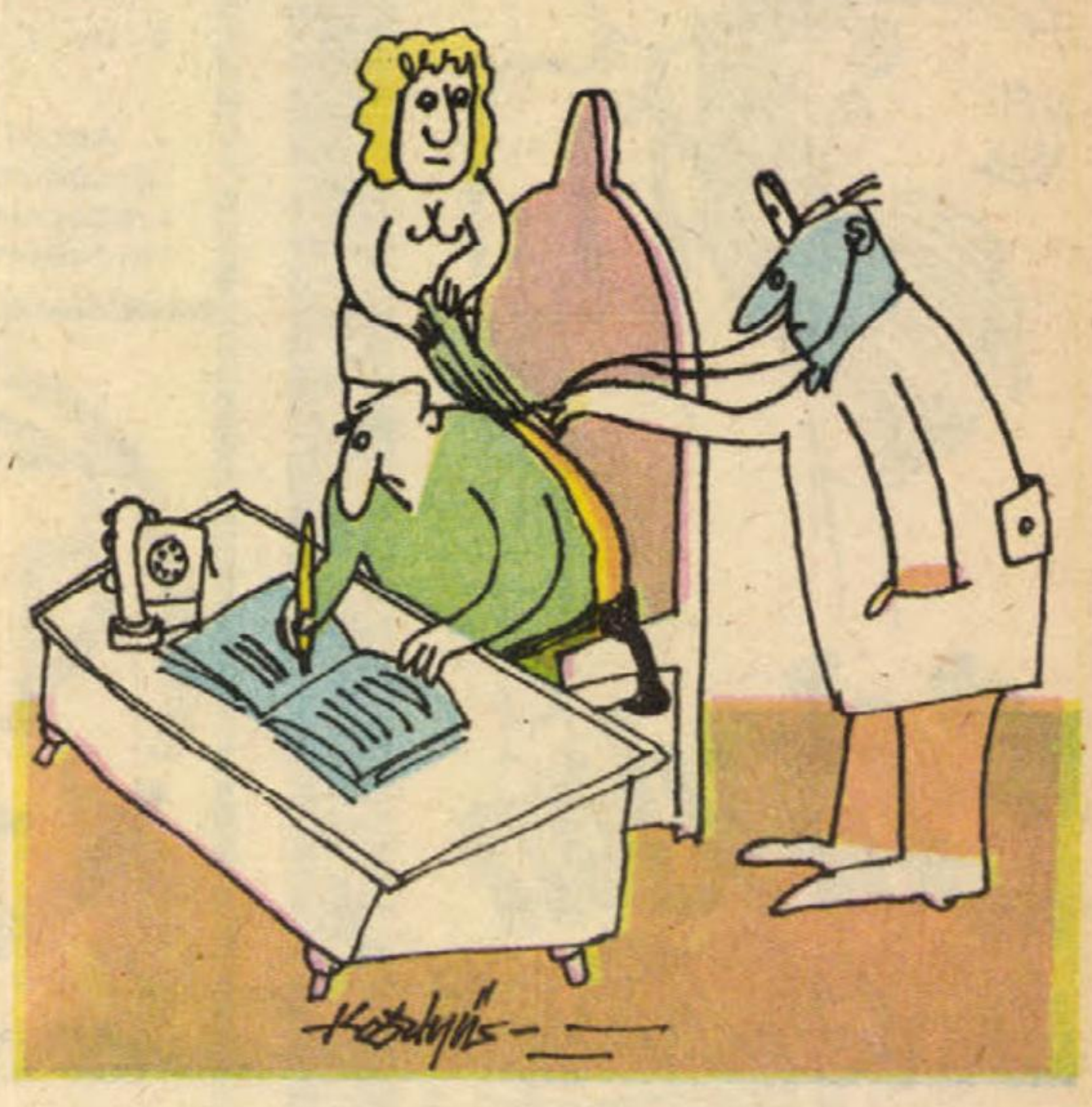

A JAVITHATATLAN

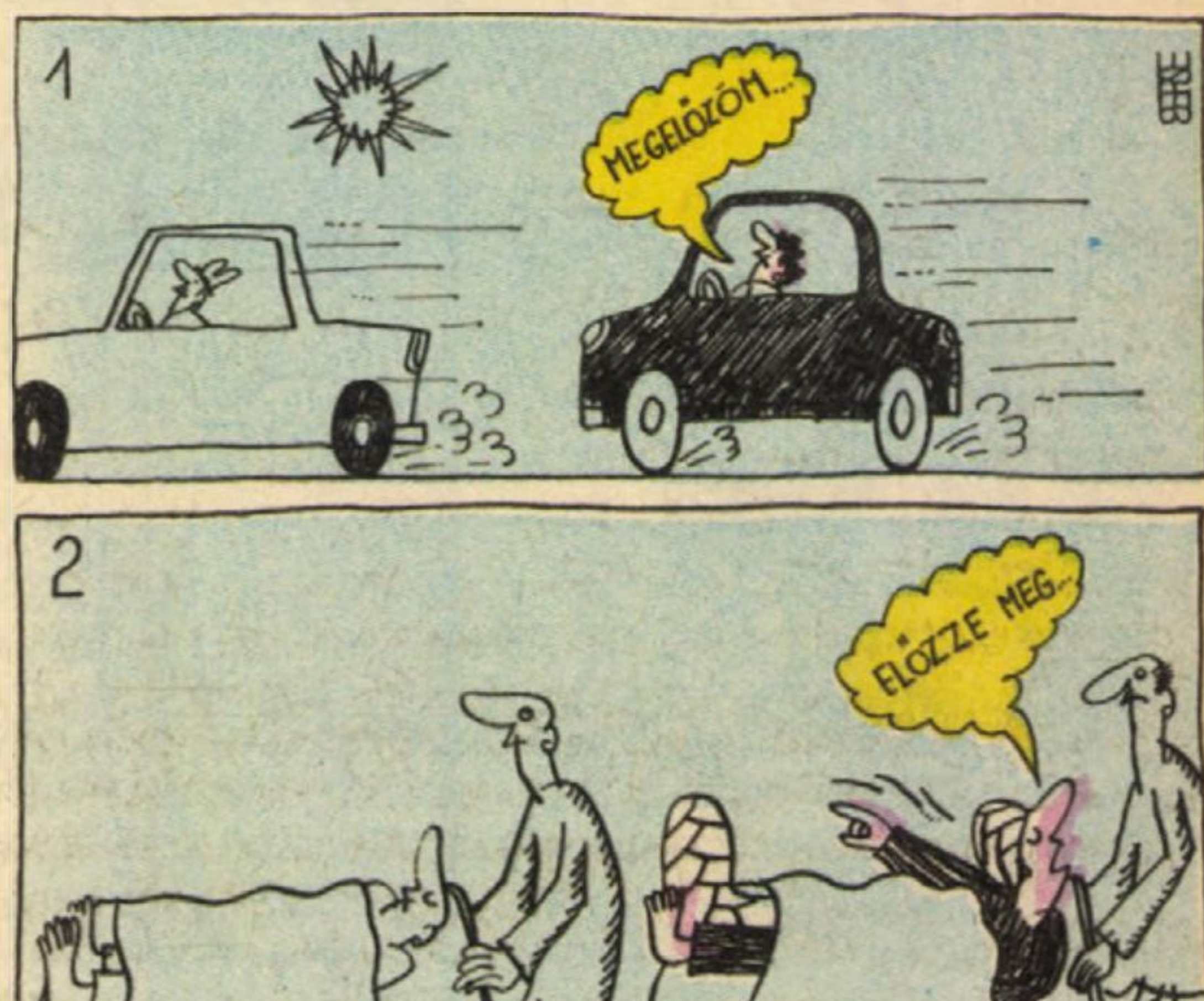
1
MEGELŐZÖM...
2
ELŐZZE MEG...

ÁDÁM és ÉVA

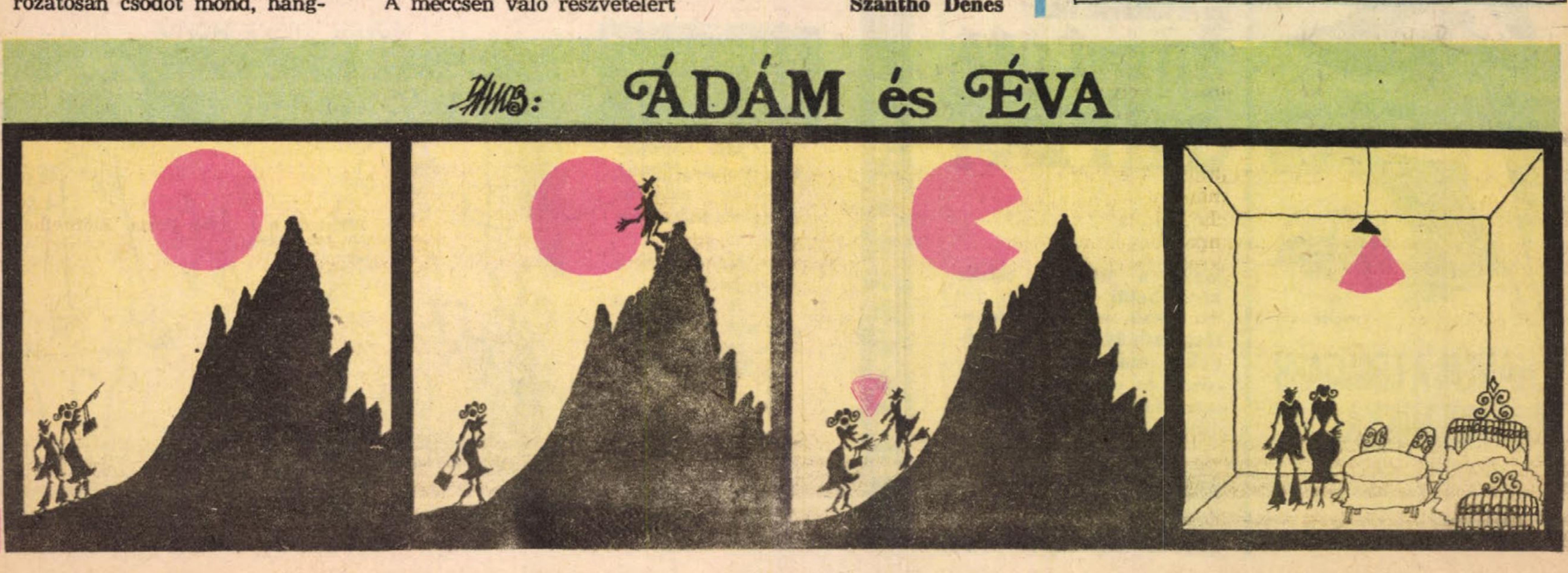

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

„JAJ DE CSÚSZIK ...”

A közelmúltban New Yorkban öngyilkos lett az United Brands Company társaság ügyvezető igazgatója. Ez a cég jogutódja volt a hírhedt United Fruit Companynak, amelyet évtizedekig egész Latin-Amerikában a legbrutálisabb kizsákmányolás jelképeként tartottak számon. A vezérigazgató, név szerint Elias Black, azért lett öngyilkos, mert kiderült, hogy 1970 óta a társaság két és fél millió dollárral vesztegetett meg különböző politikusokat. Az ügy eleinte nem keltett különösebb feltűnést, mégpedig azért, mert a pénz nagy részét, több mint egymillió dollárt az egyik közép-amerikai „banánköztársaság”, Honduras obskurus elnökének, Oswaldo Lopez Arellanonak fizették ki. Az ügy akkor kezdett kínossá válni, amikor kiderült, hogy nemcsak Lopez „Lopez”, hanem számos befolyásos nyugat-európai politikus is! Az amerikai tőzsde „értékpapír-felügyeleti bizottsága” rájött, hogy „bizonyos nyugat-európai országok vezető politikusai” is kaptak megvesztegetési pénzeket. Ezek után kénytelen volt elrendelni, hogy szüntessék meg a cég részvényeinek jegyzését a Wall Streeten. Ekkor ugrott le Elias Black egy felhőkarcoló 44. emeletéről. Halála után a Wall Street Journal közölte, hogy „a tőzsdehatóság által meg nem nevezett európai állam Nyugat-Németország, ahol néhány vezető politikus összesen 800 ezer dollárt vett fel. Ez a magyarázata annak, hogy a nyugatnémet banánpiacot az United Brands Company „Chiquita” márkájú banánjai uralták.”

Hogy kik kapták a pénzt, az egyelőre titok. Még szerencse, hogy az NSZK-ban azért kevesebb a felhőkarcoló, mint az Egyesült Államokban.

ELMÉLET ÉS GYAKORLAT

A BBC televíziós forgatócsoportja most fejezte be egy nagyszabású dokumentum-filmsorozat készítését Afrikában. A forgatásra hatalmas technikai apparátust vonultattak fel, és a munka több mint két hónapig tartott. Amikor a forgatócsoport hazatért, az egyik segédrendező felháborodott nyilatkozatot adott a Sunday Telegraph című konzervatív lap tudósítójának. Elmondotta: a forgatásnál helyszínen toborzott fehér és néger statisztákat egyaránt felhasználta, a BBC, azonban ötször annyi napidíjat adott a fehéreknek, mint a négereknek.

A dokumentumfilm-sorozatot rövidesen vetíteni kezdi az angol televízió: ez lesz a címe: „Harc a faji megkülönböztetés ellen”.

DÍJKIOSZTÁS

A szmokingba és estélyi ruhába öltözött közönség előtt éles politikai vita robbant ki Hollywoodban a híres Oscar-díj kiosztása során. A legjobb dokumentumfilm díját Bert Schneider rendező „Szívek és agyak” című filmje nyerte. A film a vietnami háborúról szólt és csak kétéves szünet után kerülhetett a nyilvánosság elé, mert a Fehér Ház jogi tanácsadója megkísérelte bírósági úton megakadályozni a film terjesztését. Schneider, kezében az Oscar-díjjal, rövid beszédet tartott a pódiumon. „Különös érzés — mondotta —, hogy azokban a napokban vehetem át ezt a díjat, amikor Dél-Vietnam felszabadul.” Ezután felolvasott a közönségnek egy táviratot, amelyet Párizsból, a Dél-Vietnami Forradalmi Kormány képviselőitől kapott. Az amerikai film csillagaival teletűzdelt közönség körében szabályos politikai birkózás kezdődött. Bob Hope, az öregedő komikus, aki évekig tartott kabaréműsorokat a Vietnamban harcoló intervenciós amerikai hadsereg katonáinak, rávette Frank Sinatrát: rohanjon fel a színpadra és olvasson fel egy hevenyészett nyilatkozatot, amelyben támadja Schneider viselkedését. Sinatra alig tudta elkezdeni mondanivalóját, amikor a díjkiosztás egyetlen női ceremóniamestere, Shirley McLaine is felrohant a színpadra. Belekiáltott a mikrofonba, hogy örül a Párizsból érkezett táviratnak, majd Sammy Davis segítségével levonszolta Sinatrát a színpadról.

A díjkiosztás utolsó száma ezek után elmaradt. Eredetileg Shirley McLaine, Bob Hope és Sammy Davis egy közös zeneszámot adtak volna elő ezzel a címmel: „Ez aztán az igazi szórakozás”.

„SZÍVÁTÜLTETÉS”

Franciaország és Ausztria hosszas diplomáciai tárgyalások után sikeresen megoldottak egy rendkívül lényeges kérdést.

XVII. Lajos (a francia forradalomban lefejezett XVI. Lajos fia) apja kivégzése után egy párizsi börtönben halt meg tízesztendős korában. Ez 1795-ben történt, s a Temple nevű híres börtön orvosa kioperálta a herceg szívét, hogy átadja a királypárti franciáknak. Azok a Habsburg-ház közreműködésével a szívet az ausztriai Frohsdorf kastélyába vitték, s egész mostanáig ott lakozott egy aranyozott kristályurnában. Most végül a két kormány megegyezett abban, hogy a szívet visszaviszik Franciaországba. A minap meg is érkezett az urna és elhelyezték a Saint Denis apátság templomában, ahol a francia királyok nyugszanak. Ebből az alkalomból némi vita is támadt, mert egyes történetírók szerint az igazi XVII. Lajos megszökött és hamis név alatt békés öregkort ért meg Hollandiában. E történészek szerint az a fiú halt meg, akivel a herceget kicserélték, s az urna így egy ismeretlen francia szívét őrizné. A francia kormány megbízottja a Saint Denis apátság lépcsőin így nyilatkozott a Reuter tudósítójának: „Nem avatkozunk bele ebbe a történelmi vitába, jogilag a gyermek XVII. Lajos és része a francia történelemnek.”

És még azt mondják, hogy a diplomácia gépezete túl van terhelve.

PAPIRTAKARÉKOSSÁG

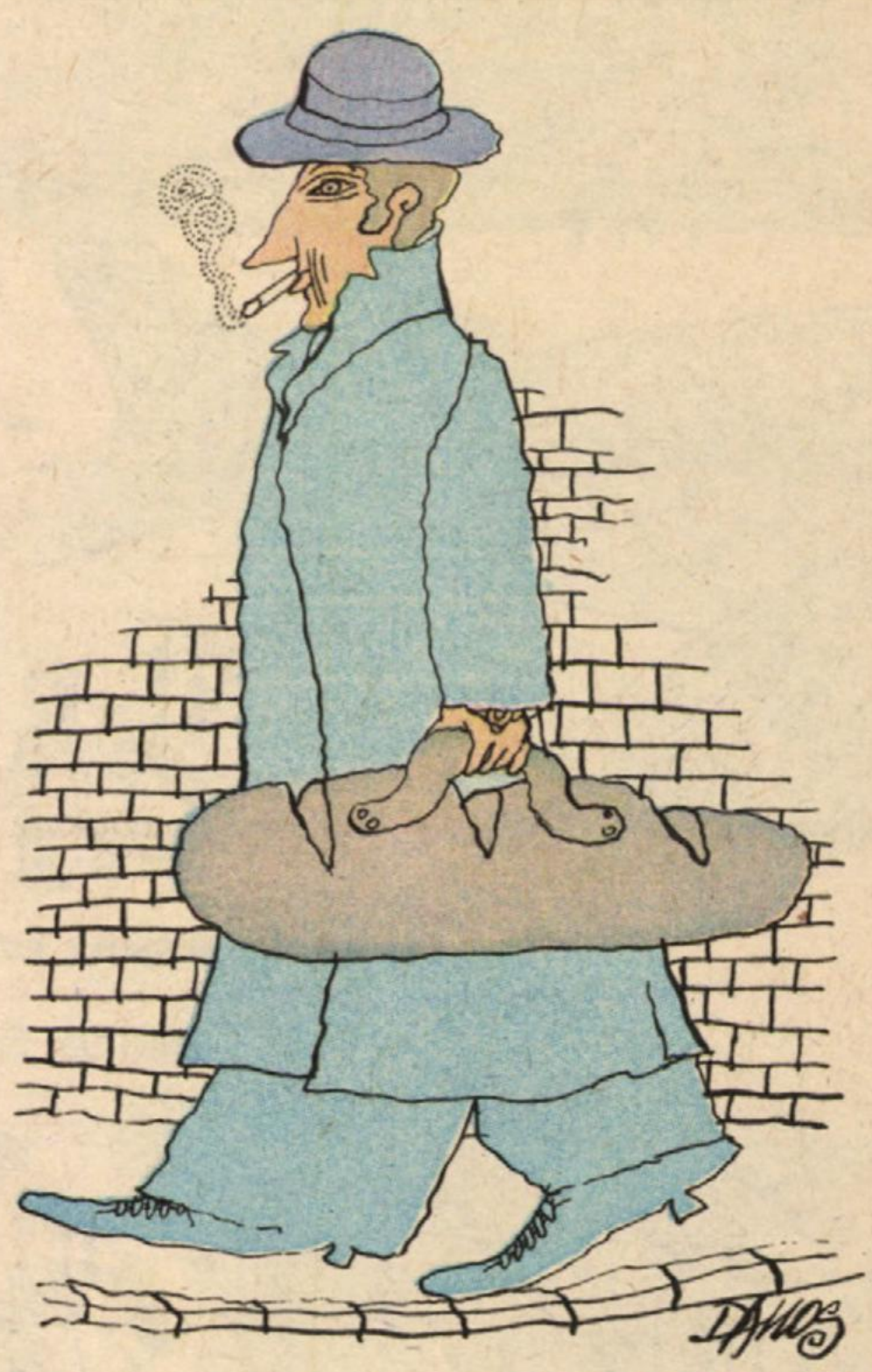

FEKETE HUMOR

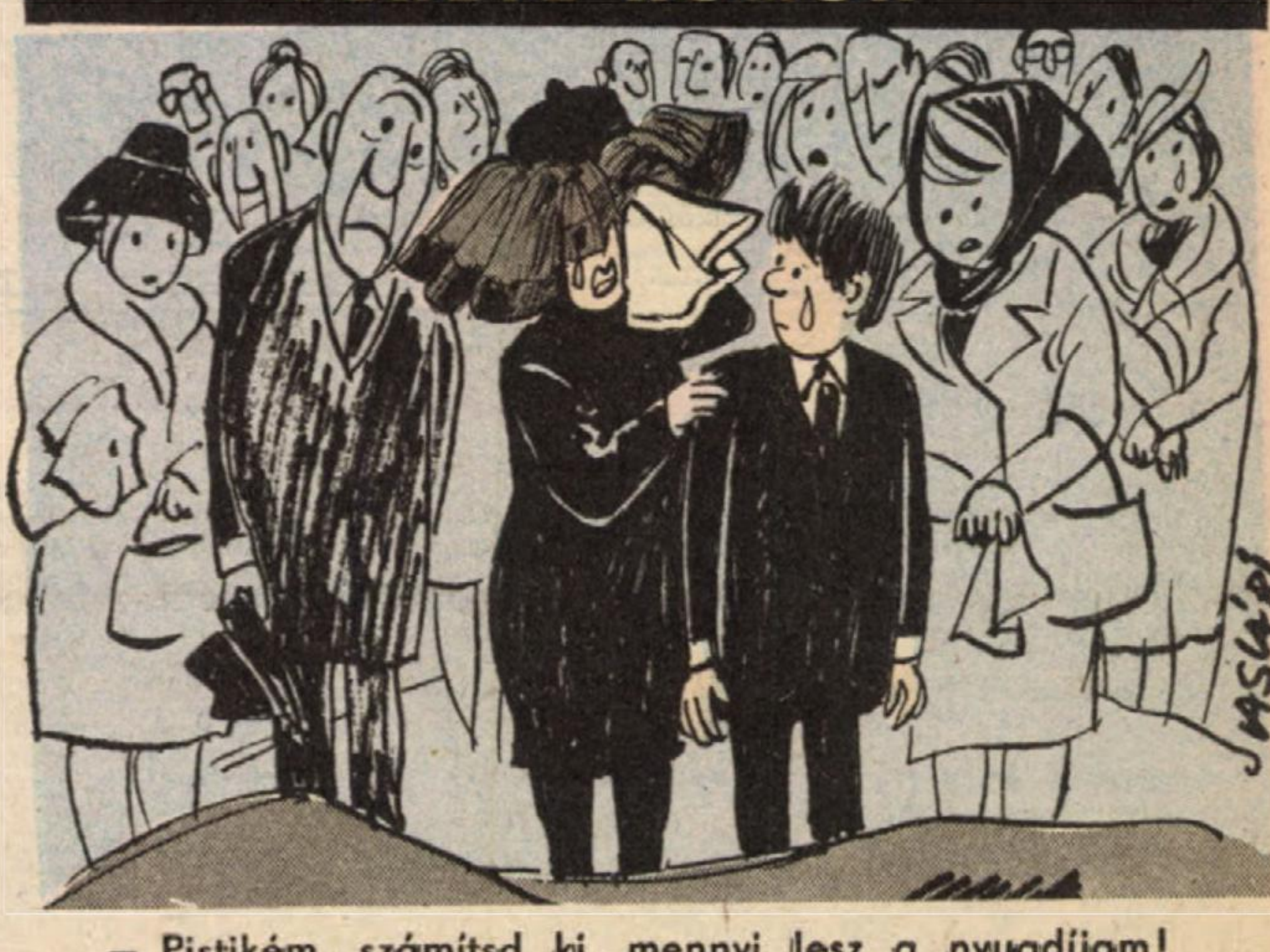

– Pistikém, számítsd ki, mennyi lesz a nyugdíjam!

TÉRKIHASZNÁLÁS

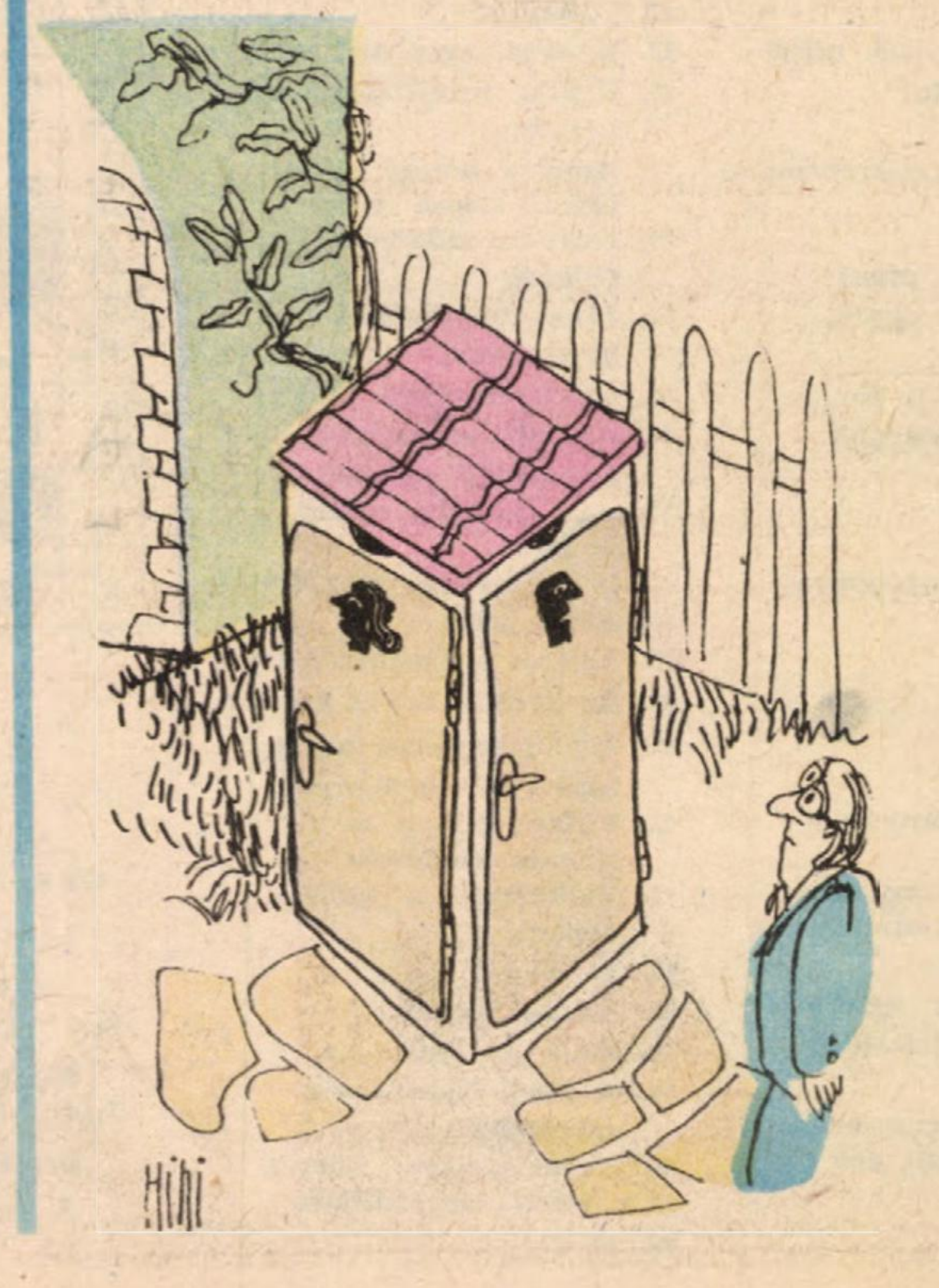

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodában (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 804

IDEGENBŐL SZAKADT HAZÁNKFIA

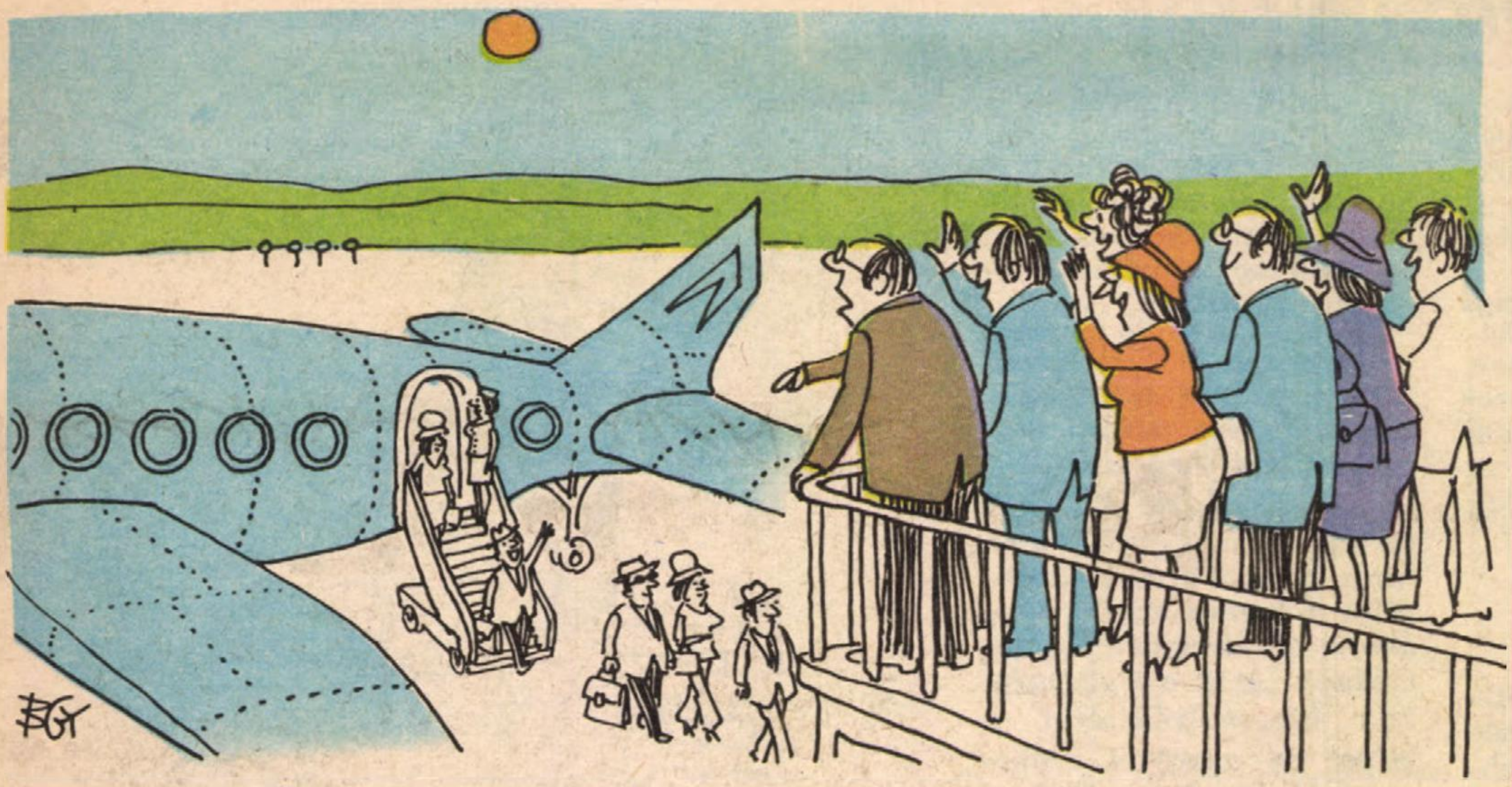

– Vajon a válság kergette haza, vagy a honvágy?

TARTÓS ESŐ

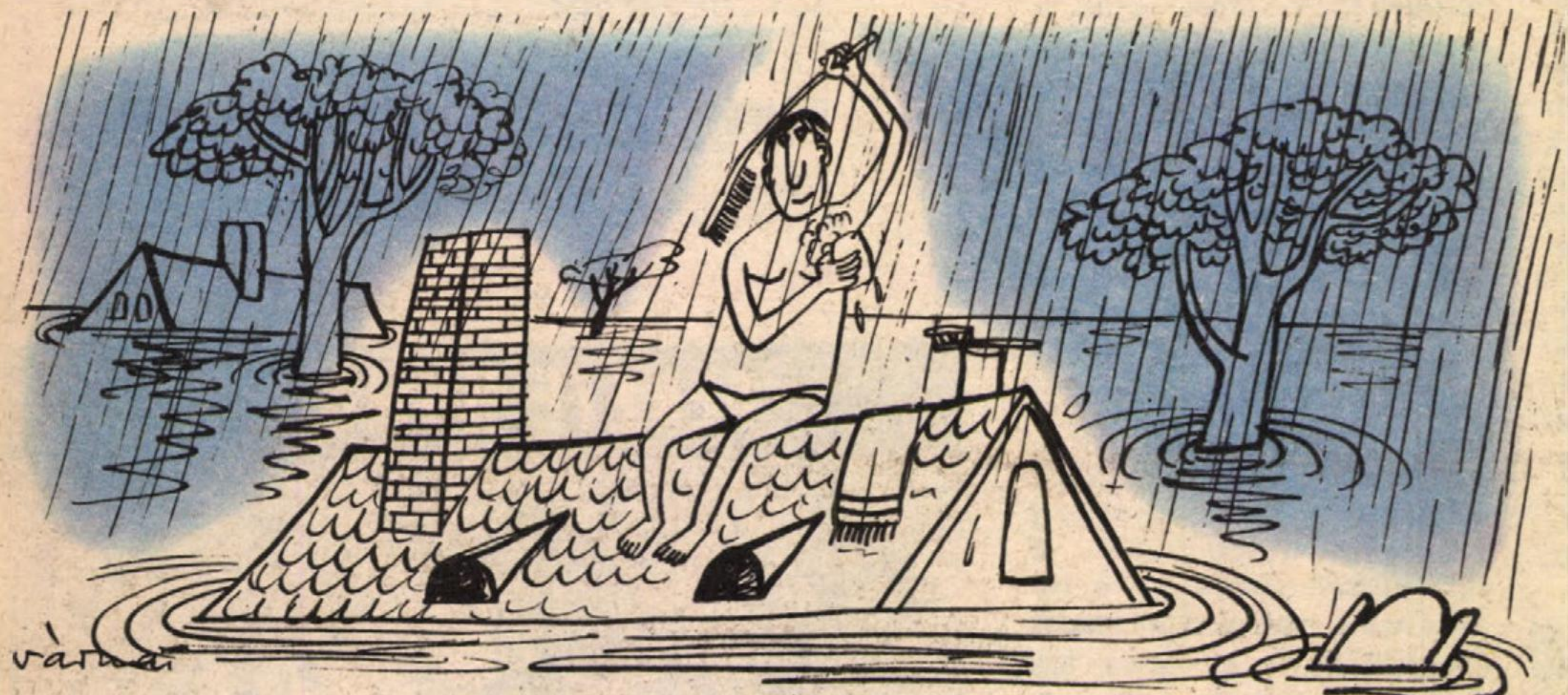

ALÁPINCÉZETT VÁROS

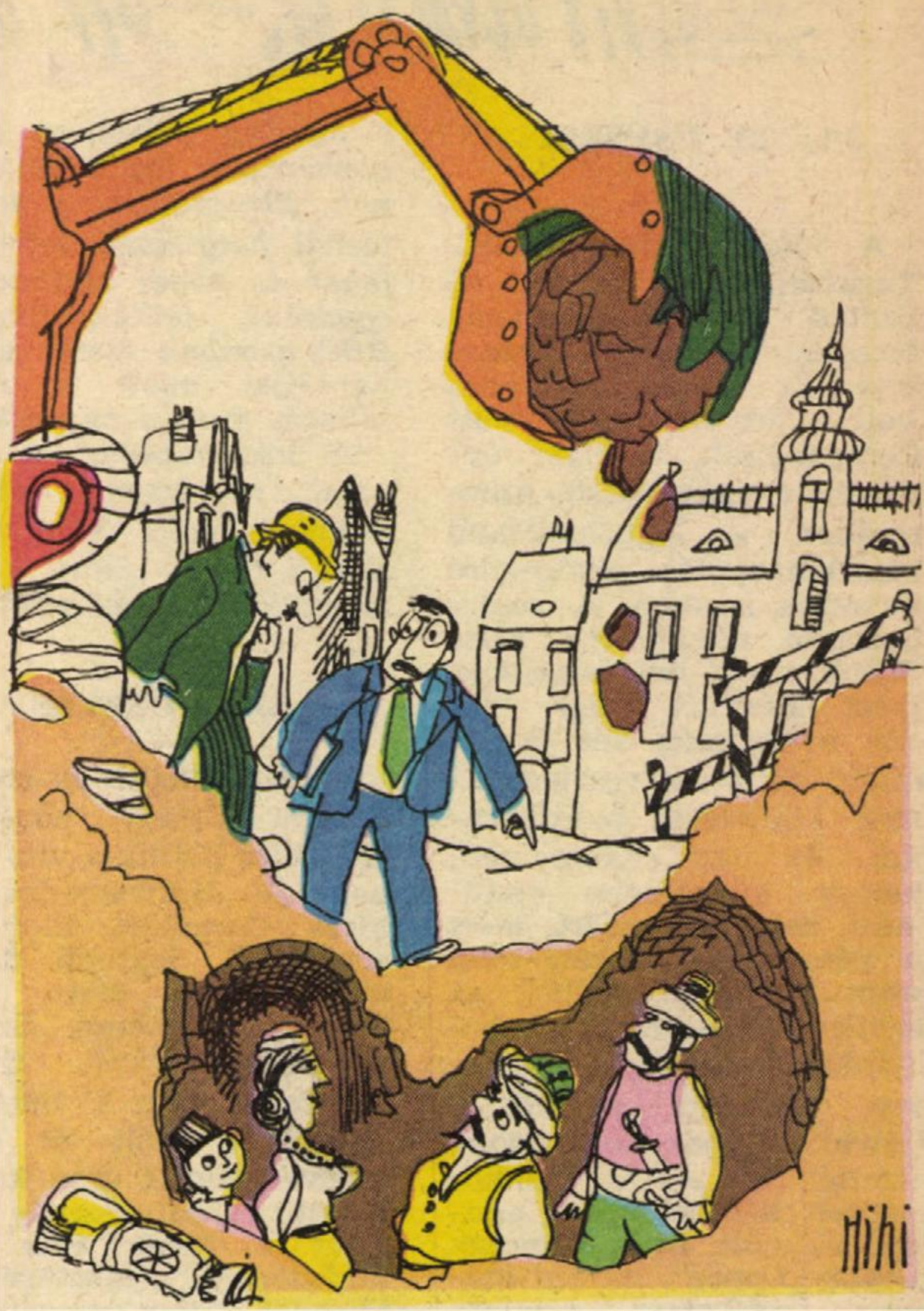

– Odanézzetek! Találtunk egy török kori aluljárót...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Maga két valódi Rembrandt-képet ajánl nekem eladásra, de miért kerül az egyik többe, mint a másik?

— Az egyik Rembrandt-kép valódibb.

Mi a plátói szerelem?

Fenti kérdésre Móra Ferenc felel a rejtvény függőleges 8 és függőleges 1 soraiban. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

1. Sarkvidék
9. B
11. Autóeladással foglalkozó vállalat
12. Európa legkiterjedtebb hegyrendszere
14. Helyhatározó szó
16. Szőlővessző
18. Nem végzi a munkáját
19. Utánoz — más szóval
21. Az apjához túlzottan ragaszkodó gyerek
22. Díszítőelem, ismert idegen szóval
24. ... kózis
25. Szelíd figyelmeztetés
27. A garatot a gyomorral köti össze
29. A víznek a föld felszínét alakító hatása
30. A nagyvárosi alvilághoz tartozó alak
31. Jóbarát, pajtás
32. Vallás rövidítése
34. Hitvány ember — elavult szóval
35. E. G.
37. ... lekvés
38. A legszemtelenebb légy
39. Bellini operája
41. Szent — rövidítve
42. Testi hiba
43. „Tengelye körül hirtelen megfordul"
44. Helyrag
46. Nagy hírű cigányprímás volt
49. Éghajlat
52. Ibsen Nóra című drámájának egyik szereplője
53. A megduzzadt folyó
55. Többnyire mérnök készíti
57. Ókori pénz
58. Kutya
59. Goromba, közönséges
61. .. muel

FÜGGŐLEGES:

2. Verne kapitányának neve
3. A szögfüggvényekkel foglalkozó tudományág
4. Meztelen test
5. Beidegződött gyakorlat
6. Komor rendeltetésű intézmény
7. Többet kellene ennie
9. Szép lány dicsérő jelzője
10. Díszes
12. .. tonius
13. Kedves, egyszerű virág
15. Egyik minisztériumunk betűjele
17. Amit a hónap végén olyan sokan várnak
20. Nagyon szűkösen éldegél
23. Jókai feleségének keresztneve
26. Operaénekesnő (Júlia)
28. Osztrák zeneszerző, a keringő „atyja"
33. ...... kurta, neked is lesz!
34. 101 — római számmal
36. Aljas tett
38. Azonos mássalhangzók
40. Az „erdő" kellős közepe
43. Ásványolaj-származék, fűtő- és hajtóanyag
45. Villanyórákon is látható rövidítés
47. Valaminek a tulajdonosa
48. Y. N.
50. Azonos betűk
51. Zeus és Hera fia
54. A Peer Gynt egyik szereplője
56. Fejér megyei község
59/a. Férfi megszólítása
60. V. D.

1 A	2 N	3 T	4 A	5 R	6 K	T	I	7 S	Z	■	8 O	■	9 B	10 É
11 M	E	R	K	U	R	■	■	O	■	12 A	L	13 P	O	K
14 E	M	I	T	T	E	15 N	■	16 V	17 E	N	Y	I	G	E
18 L	O	G	■	19 I	M	I	20 T	Á	L	■	21 A	P	Á	S
Y	■	22 O	23 R	N	A	M	E	N	S	■	24 N	A	R	■
25 N	26 O	N	Ó	■	T	■	27 N	Y	E	28 L	Ö	C	S	Ö
29 E	R	O	Z	I	O	■	G	■	30 J	A	S	S	Z	■
31 K	O	M	A	■	32 R	33 K	■	34 C	E	N	K	■	35 E	36 G
37 C	S	E	■	38 P	I	A	C	I	■	39 N	O	40 R	M	A
41 S	Z	T	■	42 P	U	P	■	■	43 P	E	R	D	Ü	L
A	■	44 R	45 A	■	46 M	A	47 G	48 Y	A	R	I	■	■	Á
49 K	50 L	I	M	51 A	■	52 R	A	N	K	■	53 Á	R	54 A	D
55 A	L	A	P	R	56 A	J	Z	■	U	■	LL	■	57 A	S
4	■	■	■	58 E	B	■	59 D	59a U	R	60 V	A	■	61 S	Á
E	Í	R	Á	S	A	M	A	R	A	D	T	M	E	G

MÓRA FERENC

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Az ember akkor öreg, ha mosolyog azon, amin egykor nevetett."

100—100 forintot nyertek:

Erős Péterné, 2243 Kóka, Nagykátai út 111.

Reszler Lajosné, 7847 Drávaszerdahely, Kossuth u. 23.

Bakos Béla, 1188 Bp., Vasút u. 36/b.

A díjakat postán küldjük el.

```
azemberakkoröre
meteorit édeleg
inez goya on  h
netto  aranyora
ed ebonit  hamm
geller  u gekko
y periféria l s
krinolin altato
o   nur o utnál
raab xerxes dry
nemes n inke ko
egerész giap og
v nemzedék etna
et tit ünő k yz
tett kel  tőr on
```